

Επίσημη Εφημερίδα L 168

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Νομοθεσία

50ό έτος
28 Ιουνίου 2007

Περιεχόμενα

I Πράξεις εγκριθείσες δυνάμει των συνθηκών ΕΚ/Ευρατόμ των οποίων η δημοσίευση είναι υποχρεωτική
ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ

- ★ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 708/2007 του Συμβουλίου, της 11ης Ιουνίου 2007, για τη χρήση στην υδατοκαλλιέργεια ξένων και απόντων σε τοπικό επίπεδο ειδών 1

II Πράξεις εγκριθείσες δυνάμει των συνθηκών ΕΚ/Ευρατόμ των οποίων η δημοσίευση δεν είναι υποχρεωτική
ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Συμβούλιο

2007/435/ΕΚ:

- ★ Απόφαση του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2007, για τη σύσταση του Ευρωπαϊκού Ταμείου Ένταξης Υπηκόων Τρίτων Χωρών, για την περίοδο 2007 έως 2013, ως μέρος του γενικού προγράμματος «Αλληλεγγύη και διαχείριση των μεταναστευτικών ροών» 18

I

(Πράξεις εγκριθείσες δυνάμει των συνθηκών ΕΚ/Ευρατόμ των οποίων η δημοσίευση είναι υποχρεωτική)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 708/2007 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 11ης Ιουνίου 2007

για τη χρήση στην υδατοκαλλιέργεια ξένων και απόντων σε τοπικό επίπεδο ειδών

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 37 και το άρθρο 299 παράγραφος 2,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽¹⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Σύμφωνα με το άρθρο 6 της συνθήκης, οι απαιτήσεις περιβαλλοντικής προστασίας πρέπει να ενταχθούν στον καθορισμό και την εφαρμογή των κοινοτικών πολιτικών και δράσεων, ιδίως προκειμένου να προωθηθεί η αειφόρος ανάπτυξη.
- (2) Η υδατοκαλλιέργεια αποτελεί έναν ταχέως αναπτυσσόμενο κλάδο, στον οποίο εξερευνώνται καινοτομίες και νέες αγορές. Προκειμένου να προσαρμοσθεί η παραγωγή στις συνθήκες της αγοράς, είναι σημαντική η διαφοροποίηση των ειδών που εκτρέφονται από τον κλάδο της υδατοκαλλιέργειας.
- (3) Η υδατοκαλλιέργεια ωφελήθηκε οικονομικά από την εισαγωγή, κατά το παρελθόν, ξένων ειδών και από τη μετατόπιση απόντων σε τοπικό επίπεδο ειδών (π.χ. ιριδίζουσα πέστροφα, στρείδι του Ειρηνικού και σολομός) και ο στόχος της πολιτικής για το μέλλον είναι η βελτιστοποίηση του οφέλους που συνδέεται με τις εισαγωγές και μετατοπίσεις αποφεύγοντας ταυτόχρονα τις μεταβολές στα οικοσυστήματα, προλαμβάνοντας αρνητικές βιολογικές αλληλεπιδράσεις, συμπεριλαμβανομένων των γενετικών αλλαγών, με αυτόχθονες πληθυσμούς και περιορίζοντας τη διασπορά μη στοχευόμενων ειδών και επιβλαβών επιπτώσεων σε φυσικά ενδιαιτήματα.

- (4) Τα χωροκατακτητικά ξένα είδη έχουν αναγνωριστεί ως ένα από τα βασικά αίτια απώλειας αυτόχθονων ειδών και βλάβης της βιοποικιλομορφίας. Δυνάμει του άρθρου 8 στοιχείο η) της σύμβασης για τη βιοποικιλότητα (ΣΒΠ), της οποίας η Κοινότητα είναι μέρος, κάθε συμβαλλόμενο μέρος υποχρεούται να προλαμβάνει, στο μέτρο του δυνατού, και ανάλογα με την περίπτωση, την εισαγωγή των ξένων εκείνων ειδών τα οποία απειλούν τα οικοσυστήματα, τα ενδιαιτήματα ή τα είδη, να τα ελέγχει ή να τα εξαλείφει. Ιδίως, η διάσκιση των συμβαλλομένων μερών της ΣΒΠ ενέκρινε την απόφαση VI/23 σχετικά με τα ξένα είδη τα οποία απειλούν τα οικοσυστήματα, τα ενδιαιτήματα ή τα είδη, το παράρτημα της οποίας καθορίζει τις κατευθυντήριες γραμμές για την πρόληψη, εισαγωγή και άμβλυση των επιπτώσεων των εν λόγω ξένων ειδών.

- (5) Η μετακίνηση ειδών εντός της φυσικής κατανομής τους σε περιοχές από τις οποίες απουσιάζουν σε τοπικό επίπεδο για ειδικούς βιογεωγραφικούς λόγους μπορεί επίσης να συνιστά κινδύνους για τα οικοσυστήματα των περιοχών αυτών και θα πρέπει επίσης να καλυφθεί από τον παρόντα κανονισμό.

- (6) Ως εκ τούτου, η Κοινότητα θα πρέπει να αναπτύξει το δικό της πλαίσιο για τη διασφάλιση επαρκούς προστασίας των υδάτινων ενδιαιτημάτων από τους κινδύνους που συνδέονται με τη χρήση μη αυτόχθονων ειδών στην υδατοκαλλιέργεια. Το πλαίσιο αυτό θα πρέπει να περιλαμβάνει διαδικασίες για την ανάλυση των δυνητικών κινδύνων, τη λήψη μέτρων βάσει των αρχών της πρόληψης και της προφύλαξης, και τη θέσπιση, εφόσον είναι αναγκαίο, σχεδίων έκτακτης ανάγκης. Οι διαδικασίες αυτές θα πρέπει να στηρίζονται στην πείρα που αποκτάται από τα υφιστάμενα εθελοντικά πλαίσια, και κυρίως από τον κώδικα πρακτικής για τις εισαγωγές και μεταφορές θαλάσσιων οργανισμών του Διεθνούς Συμβουλίου για την Εξερεύνηση της Θάλασσας (ICES) και τον κώδικα πρακτικής και το εγχειρίδιο διαδικασιών για την εξέταση της εισαγωγής και μεταφοράς θαλάσσιων οργανισμών και οργανισμών γλυκών υδάτων της ευρωπαϊκής συμβουλευτικής επιτροπής για την αλιεία εσωτερικών υδάτων (EIFAC).

⁽¹⁾ ΕΕ C 324 της 30.12.2006, σ. 15.

- (7) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό θα πρέπει να ισχύουν με την επιφύλαξη της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1985, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον ⁽¹⁾, της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων και της άγριας πανίδας και χλωρίδας ⁽²⁾, της οδηγίας 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2000, για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων ⁽³⁾ και της οδηγίας 2006/88/ΕΚ του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 2006, σχετικά με τις απαιτήσεις υγειονομικού ελέγχου για τα ζώα και τα προϊόντα τους και σχετικά με την πρόληψη και την καταπολέμηση ορισμένων ασθενειών των υδρόβιων ζώων ⁽⁴⁾.
- (8) Οι δυνητικοί κίνδυνοι, οι οποίοι μπορούν σε ορισμένες περιπτώσεις να είναι ιδιαίτερα εκτεταμένοι, είναι εμφανέστεροι αρχικά σε τοπικό επίπεδο. Τα χαρακτηριστικά του εκάστοτε τοπικού υδάτινου περιβάλλοντος σε ολόκληρη την Κοινότητα παρουσιάζουν μεγάλες διαφορές, τα δε κράτη μέλη διαθέτουν την κατάλληλη γνώση και εμπειρογνομosύνη για την εκτίμηση και τη διαχείριση των κινδύνων που διατρέχει το εκάστοτε υδάτινο περιβάλλον που υπάγεται στην κυριαρχία ή τη δικαιοδοσία τους. Ως εκ τούτου, η εφαρμογή των μέτρων που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό ενδείκνυται καταρχήν να εμπίπτει στο πεδίο ευθύνης των κρατών μελών.
- (9) Θα πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι οι μετακινήσεις ξένων ειδών ή απόντων σε τοπικό επίπεδο ειδών που διατηρούνται σε κλειστές εγκαταστάσεις υδατοκαλλιέργειας, οι οποίες είναι ασφαλείς και παρουσιάζουν πολύ χαμηλό κίνδυνο διαφυγής, δεν θα πρέπει να υπόκεινται σε προηγούμενη εκτίμηση περιβαλλοντικού κινδύνου.
- (10) Ωστόσο, όταν οι κίνδυνοι δεν είναι αμελητέοι και μπορούν να επηρεάσουν άλλα κράτη μέλη, θα πρέπει να υπάρχει ένα κοινοτικό σύστημα διαβούλευσης των ενδιαφερομένων και επικύρωσης των αδειών πριν τη χορήγησή τους από τα κράτη μέλη. Η επιστημονική, τεχνική και οικονομική επιτροπή αλιείας (ΕΤΟΕΑ), η οποία συστάθηκε δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2371/2002 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2002, για τη διατήρηση και βιώσιμη εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων στο πλαίσιο της κοινής αλιευτικής πολιτικής ⁽⁵⁾, θα πρέπει να παρέχει τις επιστημονικές γνωμοδοτήσεις στη διαβούλευση αυτή, η δε συμβουλευτική επιτροπή αλιείας και υδατοκαλλιέργειας, η οποία συστάθηκε με την απόφαση 1999/478/ΕΚ της Επιτροπής ⁽⁶⁾, θα πρέπει να παρουσιάζει τη γνώμη των ενδιαφερομένων παραγόντων του τομέα της υδατοκαλλιέργειας και της προστασίας του περιβάλλοντος.
- (11) Μερικά ξένα είδη χρησιμοποιούνται συνήθως από πολύ καιρό στην υδατοκαλλιέργεια σε ορισμένα μέρη της Κοινότητας. Συνεπώς, οι δραστηριότητες που συνδέονται με τα είδη αυτά θα πρέπει να τυγχάνουν διαφοροποιημένης αντιμετώπισης η

οποία να διευκολύνει την ανάπτυξη τους χωρίς πρόσθετο διοικητικό φόρτο, υπό τον όρον ότι η πηγή που μπορεί να προσφέρει υλικό είναι απαλλαγμένη από μη στοχευόμενα είδη. Θα πρέπει να επιτρέπεται στα κράτη μέλη που το επιθυμούν να περιορίζουν, στην επικράτειά τους, τη χρήση αυτών των από μακρού χρησιμοποιούμενων ειδών.

- (12) Ο παρών κανονισμός δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη να ρυθμίζουν τη διατήρηση ξένων και απόντων σε τοπικό επίπεδο ειδών σε ιδιωτικά ενυδρεία και λίμνες κήπων μέσω εθνικών νομοθετικών ρυθμίσεων.
- (13) Τα μέτρα που είναι αναγκαία για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να θεσπισθούν σύμφωνα με την απόφαση 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή ⁽⁷⁾.
- (14) Για λόγους αποτελεσματικότητας, για τις τροποποιήσεις των παραρτημάτων I, II, III και IV του παρόντος κανονισμού, οι οποίες είναι απαραίτητες για την προσαρμογή τους στην τεχνική και επιστημονική πρόοδο, θα πρέπει να χρησιμοποιείται η διαδικασία της διαχειριστικής επιτροπής που αναφέρεται στο άρθρο 30 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2371/2002,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ, ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρο 1

Αντικείμενο

Ο παρών κανονισμός καθορίζει ένα πλαίσιο που διέπει τις πρακτικές υδατοκαλλιέργειας σε σχέση με ξένα και απόντα σε τοπικό επίπεδο είδη για την εκτίμηση και ελαχιστοποίηση των δυνητικών επιπτώσεων των ειδών αυτών και των τυχόν συνδεδεμένων μη στοχευόμενων ειδών στα υδατικά ενδιαιτήματα και, με τον τρόπο αυτό, για τη συμβολή στην αειφόρο ανάπτυξη του κλάδου.

Άρθρο 2

Πεδίο εφαρμογής

1. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται στην εισαγωγή ξένων ειδών και στη μετατόπιση απόντων σε τοπικό επίπεδο ειδών προκειμένου να χρησιμοποιηθούν στην υδατοκαλλιέργεια στο έδαφος της Κοινότητας μετά από την ημερομηνία που θα τεθεί σε εφαρμογή ο παρών κανονισμός δυνάμει του άρθρου 25 παράγραφος 1.

2. Ο παρών κανονισμός δεν εφαρμόζεται σε μετατοπίσεις απόντων σε τοπικό επίπεδο οργανισμών εντός ενός κράτους μέλους, εκτός από περιπτώσεις όπου, βάσει επιστημονικών γνωμοδοτήσεων, υπάρχουν λόγοι εξαιτίας των οποίων προβλέπονται περιβαλλοντικές απειλές λόγω της μετατόπισης. Στην περίπτωση που έχει διοριστεί συμβουλευτική επιτροπή δυνάμει του άρθρου 5, η επιτροπή αυτή είναι αρμόδια για την εκτίμηση των κινδύνων.

⁽⁷⁾ ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23. Απόφαση όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2006/512/ΕΚ (ΕΕ L 200 της 22.7.2006, σ. 11).

⁽¹⁾ ΕΕ L 175 της 5.7.1985, σ. 40. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2003/35/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 156 της 25.6.2003, σ. 17).

⁽²⁾ ΕΕ L 206 της 22.7.1992, σ. 7. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2006/105/ΕΚ (ΕΕ L 363 της 20.12.2006, σ. 368).

⁽³⁾ ΕΕ L 327 της 22.12.2000, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση αριθ. 2455/2001/ΕΚ (ΕΕ L 331 της 15.12.2001, σ. 1).

⁽⁴⁾ ΕΕ L 328 της 24.11.2006, σ. 14.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 358 της 31.12.2002, σ. 59.

⁽⁶⁾ ΕΕ L 187 της 20.7.1999, σ. 70. Απόφαση όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2004/864/ΕΚ (ΕΕ L 370 της 17.12.2004, σ. 91).

3. Ο παρών κανονισμός καλύπτει όλες τις εγκαταστάσεις υδατοκαλλιέργειας που βρίσκονται υπό τη δικαιοδοσία κρατών μελών ανεξάρτητα από το μέγεθος ή τα χαρακτηριστικά τους, καλύπτει δε όλους τους εκτρεφόμενους ξένους και απόντες σε τοπικό επίπεδο υδρόβιους οργανισμούς. Καλύπτει την υδατοκαλλιέργεια η οποία χρησιμοποιεί οποιαδήποτε μορφή υδάτινου μέσου.

4. Ο παρών κανονισμός δεν εφαρμόζεται στη διατήρηση διακοσμητικών υδρόβιων ζώων ή καλλωπιστικών φυτών σε καταστήματα πώλησης ζώων συντροφιάς, κήπους, περιορισμένες λίμνες κήπων ή ενυδρεία, που ανταποκρίνονται στο άρθρο 6 της απόφασης 2006/656/ΕΚ, της Επιτροπής, της 20ής Σεπτεμβρίου 2006, για τον καθορισμό των όρων υγειονομικού ελέγχου και των απαιτήσεων πιστοποίησης για τις εισαγωγές ψαριών για διακόσμηση⁽¹⁾ ή σε εγκαταστάσεις οι οποίες είναι εξοπλισμένες με συστήματα επεξεργασίας υγρών αποβλήτων που πληρούν τους στόχους που ορίζονται στο άρθρο 1.

5. Ο παρών κανονισμός, πλην των άρθρων 3 και 4, δεν εφαρμόζεται στα είδη του παραρτήματος IV. Η αξιολόγηση κινδύνου που αναφέρεται στο άρθρο 9 δεν εφαρμόζεται στα είδη του παραρτήματος IV, εκτός από τις περιπτώσεις που τα κράτη μέλη επιθυμούν να λάβουν μέτρα για να περιορίσουν τη χρήση των συγκεκριμένων ειδών στην επικράτειά τους.

6. Οι μετακινήσεις ξένων ή τοπικά απόντων ειδών προκειμένου να διατηρηθούν σε κλειστές εγκαταστάσεις υδατοκαλλιέργειας δεν υπόκεινται σε εκ των προτέρων αξιολόγηση περιβαλλοντικού κινδύνου, εκτός από τις περιπτώσεις που τα κράτη μέλη επιθυμούν να λάβουν κατάλληλα μέτρα.

7. Οι εισαγωγές και οι μετατοπίσεις για χρήση σε «κλειστές εγκαταστάσεις υδατοκαλλιέργειας» μπορούν στο μέλλον να εξαιρεθούν από τις απαιτήσεις αδειοδότησης του κεφαλαίου III, με βάση τις νέες επιστημονικές πληροφορίες και γνώσεις. Αναμένεται πρόοδος των επιστημονικών γνώσεων όσον αφορά τη βιοασφάλεια των σύγχρονων κλειστών συστημάτων μεταξύ άλλων και μέσω της χρηματοδοτούμενης από την Κοινότητα έρευνας για τα ξένα είδη. Η σχετική απόφαση θα ληφθεί το αργότερο στις 31 Μαρτίου 2009 σύμφωνα με τη διαδικασία που περιγράφεται στο άρθρο 24.

Άρθρο 3

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, εφαρμόζονται οι ακόλουθοι ορισμοί:

1. «υδατοκαλλιέργεια»: η δραστηριότητα που ορίζεται στο άρθρο 3 παράγραφος δ) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1198/2006 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουλίου 2006, για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Αλιείας⁽²⁾.
2. «ανοιχτή εγκατάσταση υδατοκαλλιέργειας»: εγκατάσταση στην οποία η υδατοκαλλιέργεια διεξάγεται εντός υδάτινου μέσου που δεν διαχωρίζεται από το φυσικό υδάτινο μέσο με φράγματα που εμποδίζουν τη διαφυγή εκτρεφόμενων ατόμων ή βιολογικού υλικού το οποίο θα μπορούσε να επιζήσει και, στη συνέχεια, να αναπαραχθεί.
3. «κλειστή εγκατάσταση υδατοκαλλιέργειας»: εγκατάσταση στην οποία η υδατοκαλλιέργεια διεξάγεται εντός υδάτινου μέσου με ανακυκλώσιμο νερό και το οποίο διαχωρίζεται από το φυσικό υδάτινο μέσο με αδιαπέραστα φράγματα που εμποδίζουν τη διαφυγή εκτρεφόμενων ατόμων ή βιολογικού υλικού το οποίο θα μπορούσε να επιζήσει και, στη συνέχεια, να αναπαραχθεί.
4. «υδρόβιοι οργανισμοί»: υδρόβια είδη τα οποία ανήκουν στα βασιλεία Animalia, Plantae και Protista, συμπεριλαμβανομένου οποιουδήποτε τμήματος, γαμετών, σπόρων, αυγών ή πολλαπλασιαστικών μονάδων των ατόμων τους τα οποία θα μπορούσαν να επιζήσουν και, στη συνέχεια, να αναπαραχθούν.
5. «πολυπλοειδείς οργανισμοί»: τεχνικώς δημιουργηθέντες τετραπλοειδείς (4N) οργανισμοί. Πρόκειται για υδρόβιους οργανισμούς, στους οποίους ο αριθμός των χρωμοσωμάτων στα κύτταρα έχει διπλασιασθεί με τεχνικές χειρισμού των κυττάρων.
6. «ξένο είδος»:
 - α) είδος ή υποείδος υδρόβιου οργανισμού που απαντά εκτός της γνωστής φυσικής κατανομής του και της περιοχής της φυσικής δυναμικής διασποράς του.
 - β) πολυπλοειδείς οργανισμοί, και γόνιμα τεχνητώς υβριδισμένα είδη ανεξάρτητα από τη φυσική κατανομή ή τη δυναμική διασπορά τους.
7. «απόν σε τοπικό επίπεδο είδος»: είδος ή υποείδος υδρόβιου οργανισμού το οποίο απουσιάζει σε τοπικό επίπεδο από μια ζώνη εντός της φυσικής περιοχής κατανομής του για βιογεωγραφικούς λόγους.
8. «μη στοχευόμενο είδος»: οποιοδήποτε είδος ή υποείδος υδρόβιου οργανισμού, πιθανόν επιβλαβές για το υδάτινο περιβάλλον, που μετακινείται τυχαία μαζί με υδρόβιο οργανισμό ο οποίος εισάγεται ή μετατοπίζεται, μη συμπεριλαμβανομένων των παθογόνων οργανισμών που καλύπτονται από την οδηγία 2006/88/ΕΚ.
9. «μετακίνηση»: εισαγωγή ή/και μετατόπιση.
10. «εισαγωγή»: η διαδικασία με την οποία ένα ξένο είδος μετακινείται σκοπίμως σε περιβάλλον εκτός της φυσικής ζώνης κατανομής του προκειμένου να χρησιμοποιηθεί στην υδατοκαλλιέργεια.
11. «μετατόπιση»: διαδικασία με την οποία ένα απόν σε τοπικό επίπεδο είδος μετακινείται σκοπίμως εντός της φυσικής ζώνης κατανομής του προκειμένου να χρησιμοποιηθεί στην υδατοκαλλιέργεια σε περιοχή στην οποία δεν υπήρχε προηγουμένως εξαιτίας βιογεωγραφικών λόγων.
12. «πιλοτική απελευθέρωση»: εισαγωγή ξένων ειδών ή μετατόπιση απόντων σε τοπικό επίπεδο ειδών σε περιορισμένη κλίμακα για την εκτίμηση της οικολογικής αλληλεπίδρασης με αυτόχθονα είδη και ενδιαιτήματα με στόχο τη δοκιμή υποθέσεων εκτίμησης κινδύνου.
13. «αιτών»: φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή οντότητα που προτείνει τη διενέργεια της εισαγωγής ή μετατόπισης υδρόβιου οργανισμού.
14. «απομόνωση»: διαδικασία με την οποία υδρόβιοι οργανισμοί και οποιοδήποτε συναφείς προς αυτούς οργανισμοί μπορούν να διατηρούνται σε πλήρη απομόνωση από το άμεσο περιβάλλον.

⁽¹⁾ ΕΕ L 271 της 30.9.2006, σ. 71.

⁽²⁾ ΕΕ L 223 της 15.8.2006, σ. 1.

15. «εγκατάσταση απομόνωσης»: εγκατάσταση στην οποία υδρόβιοι οργανισμοί και οποιοδήποτε συναφείς προς αυτούς οργανισμοί μπορούν να διατηρούνται σε πλήρη απομόνωση από το άμεσο περιβάλλον·
16. «συνήθης μετακίνηση»: μετακίνηση υδρόβιων οργανισμών από πηγή η οποία παρουσιάζει χαμηλό κίνδυνο μεταφοράς μη στοχευόμενων ειδών και η οποία, λόγω των χαρακτηριστικών των υδρόβιων οργανισμών ή/και της μεθόδου υδατοκαλλιέργειας που θα χρησιμοποιηθεί, παραδείγματος χάρη κλειστά συστήματα, όπως ορίζονται στο σημείο 3, δεν οδηγεί σε αρνητικές οικολογικές επιπτώσεις·
17. «μη συνήθης μετακίνηση»: μετακίνηση υδρόβιων οργανισμών η οποία δεν πληροί τα κριτήρια της συνήθους μετακίνησης·
18. «κράτος μέλος υποδοχής»: κράτος μέλος, στην επικράτεια του οποίου εισάγεται το ξένο είδος ή μετατοπίζεται το απόν σε τοπικό επίπεδο είδος·
19. «κράτος μέλος αποστολής»: το κράτος μέλος, από την επικράτεια του οποίου εισάγεται το ξένο είδος ή μετατοπίζεται το απόν σε τοπικό επίπεδο είδος·

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΓΕΝΙΚΕΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ

Άρθρο 4

Μέτρα για την αποφυγή αρνητικών επιπτώσεων

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να λαμβάνονται όλα τα κατάλληλα μέτρα για να αποφεύγονται οι αρνητικές επιπτώσεις στη βιοποικιλότητα, και ιδίως στα είδη, τα ενδιαιτήματα και τις λειτουργίες του οικοσυστήματος, οι οποίες θα μπορούσαν να προκύψουν από την εισαγωγή ή τη μετατόπιση υδρόβιων οργανισμών και μη στοχευόμενων ειδών στην υδατοκαλλιέργεια και από τη διασπορά των ειδών αυτών στη φύση.

Άρθρο 5

Λήψη αποφάσεων και συμβουλευτικά όργανα

Τα κράτη μέλη ορίζουν την ή τις αρμόδιες αρχές που είναι υπεύθυνες για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης προς τις απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού («αρμόδιες αρχές»). Κάθε αρμόδια αρχή μπορεί να διορίζει συμβουλευτική επιτροπή προκειμένου να τη βοηθά στο έργο της, η οποία περιλαμβάνει κατάλληλους επιστήμονες («συμβουλευτική επιτροπή»). Εάν ένα κράτος μέλος δεν διορίσει συμβουλευτική επιτροπή, η αρμόδια ή αρμόδιες αρχές αναλαμβάνουν τα καθήκοντα της συμβουλευτικής επιτροπής σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΑΔΕΙΕΣ

Άρθρο 6

Αίτηση άδειας

1. Οι επιχειρηματίες στον τομέα της υδατοκαλλιέργειας που επιθυμούν να πραγματοποιήσουν εισαγωγή ξένου είδους ή μετατόπιση απόντος σε τοπικό επίπεδο είδους που δεν καλύπτεται από το άρθρο 2 παράγραφος 5, ζητούν άδεια από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους υποδοχής. Αιτήσεις μπορούν να υποβάλλονται

για πολλαπλές μετακινήσεις που πραγματοποιούνται εντός περιόδου μέχρι επτά ετών.

2. Μαζί με την αίτηση, ο αιτών υποβάλλει φάκελο σύμφωνα με τις ενδεικτικές κατευθυντήριες γραμμές του παραρτήματος I. Η συμβουλευτική επιτροπή γνωμοδοτεί σχετικά με το εάν η αίτηση περιέχει όλες τις πληροφορίες που απαιτούνται για να εκτιμηθεί εάν η προτεινόμενη μετακίνηση είναι συνήθης ή όχι και εάν είναι, ως εκ τούτου, αποδεκτή, και ενημερώνει την αρμόδια αρχή για τη γνώμη της.

3. Στο τέλος της περιόδου που καλύπτεται από την άδεια, είναι δυνατόν να υποβάλλεται αίτηση για άλλη άδεια με παραπομπή στην προηγούμενη άδεια. Εάν δεν υπήρξαν τεκμηριωμένες αρνητικές επιπτώσεις στο περιβάλλον, η προτεινόμενη μετακίνηση θεωρείται ως συνήθης μετακίνηση.

Άρθρο 7

Τύπος της προτεινόμενης μετακίνησης

Η συμβουλευτική επιτροπή εκφράζει τη γνώμη της σχετικά με το εάν η προτεινόμενη μετακίνηση αποτελεί συνήθη μετακίνηση ή μη συνήθη μετακίνηση και εάν, πριν από την απελευθέρωση, πρέπει να υπάρξει απομόνωση ή πιλοτική απελευθέρωση και ενημερώνει την αρμόδια αρχή για τη γνώμη της.

Άρθρο 8

Συνήθης μετακίνηση

Στην περίπτωση συνήθων μετακινήσεων, η αρμόδια αρχή μπορεί να χορηγεί άδεια η οποία να προβλέπει, κατά περίπτωση, την απαίτηση για απομόνωση ή πιλοτική απελευθέρωση όπως ορίζεται στα κεφάλαια IV και V.

Άρθρο 9

Μη συνήθης μετακίνηση

1. Στην περίπτωση μη συνήθων μετακινήσεων, πραγματοποιείται εκτίμηση του περιβαλλοντικού κινδύνου όπως περιγράφεται στο παράρτημα II. Η αρμόδια αρχή αποφασίζει εάν υπεύθυνος για τη διεξαγωγή της εκτίμησης του περιβαλλοντικού κινδύνου είναι ο αιτών ή ένας ανεξάρτητος φορέας και σχετικά με το ποιος βαρύνεται με το κόστος.

2. Βάσει της εκτίμησης περιβαλλοντικού κινδύνου, η συμβουλευτική επιτροπή γνωμοδοτεί προς την αρμόδια αρχή σχετικά με τον κίνδυνο χρησιμοποιώντας τη μορφή συνοπτικής έκθεσης που παρατίθεται στο παράρτημα II μέρος 3. Εάν η συμβουλευτική επιτροπή διαπιστώσει ότι ο κίνδυνος είναι χαμηλός, η αρμόδια αρχή μπορεί να χορηγήσει άδεια χωρίς περαιτέρω διατυπώσεις.

3. Εάν η συμβουλευτική επιτροπή διαπιστώσει ότι ο κίνδυνος που συνδέεται με την προτεινόμενη μετακίνηση υδρόβιων οργανισμών είναι υψηλού ή μεσαίου βαθμού κατά την έννοια του παραρτήματος II μέρος 1, εξετάζει την αίτηση σε διαβούλευση με τον αιτούντα προκειμένου να διαπιστώσει εάν υφίστανται διαδικασίες άμβλυνσης του κινδύνου ή εάν υπάρχουν τεχνολογίες για τη μείωση του κινδύνου σε χαμηλό επίπεδο. Η συμβουλευτική επιτροπή διαβιβάζει τα πορίσματα της εξέτασής της στην αρμόδια αρχή, προσδιορίζοντας λεπτομερώς το επίπεδο του κινδύνου καθώς και τους λόγους για οποιαδήποτε μείωση του κινδύνου υπό τη μορφή που καθορίζεται στο παράρτημα II μέρος 3.

4. Η αρμόδια αρχή μπορεί να εκδίδει άδειες για μη συνήθεις μετακινήσεις μόνον όταν η εκτίμηση του κινδύνου, συμπεριλαμβανομένων οποιωνδήποτε μέτρων άμβλυνσης, καταδεικνύουν ότι ο κίνδυνος για το περιβάλλον είναι χαμηλός. Η άρνηση άδειας πρέπει να αιτιολογείται δεόντως από επιστημονικούς λόγους και, εάν οι επιστημονικές πληροφορίες δεν είναι ακόμη επαρκείς, βάσει της αρχής της προφύλαξης.

Άρθρο 10

Προθεσμία για τη λήψη απόφασης

1. Ο αιτών ενημερώνεται εγγράφως, εντός εύλογου χρόνου, οπωσδήποτε δε εντός έξι μηνών από την ημερομηνία υποβολής της αίτησης, για την απόφαση έκδοσης ή άρνησης έκδοσης άδειας, εξαιρουμένου του χρονικού διαστήματος κατά το οποίο ο αιτών υποβάλλει πρόσθετες πληροφορίες τις οποίες του ζητά η συμβουλευτική επιτροπή.

2. Τα κράτη μέλη, τα οποία έχουν υπογράψει τη σύμβαση ICES, μπορούν να ζητούν την επανεξέταση των αιτήσεων και των εκτιμήσεων κινδύνου σχετικά με θαλάσσιους οργανισμούς από το ICES πριν από τη γνωμοδότηση της συμβουλευτικής επιτροπής. Στις περιπτώσεις αυτές, χορηγείται πρόσθετη περίοδος έξι μηνών.

Άρθρο 11

Μετακινήσεις που επηρεάζουν γειτονικά κράτη μέλη

1. Στην περίπτωση που οι δυνητικές ή οι γνωστές περιβαλλοντικές επιπτώσεις μιας προτεινόμενης μετακίνησης οργανισμού ενδέχεται να επηρεάσουν γειτονικά κράτη μέλη, η αρμόδια αρχή κοινοποιεί στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος ή μέλη και στην Επιτροπή την πρόθεσή της να χορηγήσει άδεια διαβιβάζοντας σχέδιο απόφασης, το οποίο συνοδεύεται από αιτιολογική έκθεση και σύνοψη της εκτίμησης του περιβαλλοντικού κινδύνου, όπως ορίζεται στο παράρτημα II μέρος 3.

2. Εντός δύο μηνών από την ημερομηνία κοινοποίησης, τα άλλα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη μπορούν να υποβάλουν γραπτά σχόλια στην Επιτροπή.

3. Εντός έξι μηνών από την ημερομηνία της κοινοποίησης, η Επιτροπή, μετά από διαβούλευση με την επιστημονική, τεχνική και οικονομική επιτροπή αλιείας (ΕΤΟΕΑ), η οποία ιδρύθηκε με το άρθρο 33 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2371/2002 και με την συμβουλευτική επιτροπή αλιείας και υδατοκαλλιέργειας, η οποία ιδρύθηκε με την απόφαση 1999/478/ΕΚ, επιβεβαιώνει, απορρίπτει ή τροποποιεί την προτεινόμενη απόφαση για τη χορήγηση άδειας.

4. Εντός 30 ημερών από την ημερομηνία της απόφασης της Επιτροπής, τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη μπορούν να παραπέμψουν την εν λόγω απόφαση στο Συμβούλιο. Εντός πρόσθετης περιόδου 30 ημερών, το Συμβούλιο μπορεί να λάβει διαφορετική απόφαση με ειδική πλειοψηφία.

Άρθρο 12

Ανάκληση αδειας

Ανά πάσα στιγμή, η αρμόδια αρχή μπορεί να ανακαλεί, προσωρινά ή οριστικά, την άδεια, εάν συμβούν απρόβλεπτα γεγονότα με αρνητικές

επιπτώσεις για το περιβάλλον ή τους αυτόχθονες πληθυσμούς. Η ανάκληση άδειας πρέπει να αιτιολογείται από επιστημονικούς λόγους και, εάν οι επιστημονικές πληροφορίες δεν είναι ακόμη επαρκείς, βάσει της αρχής της προφύλαξης και λαμβάνοντας δεόντως υπόψη τους εθνικούς διοικητικούς κανόνες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΟΡΟΙ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΑΔΕΙΑΣ

Άρθρο 13

Συμμόρφωση προς άλλες κοινοτικές διατάξεις

Είναι δυνατόν να εκδίδεται άδεια για εισαγωγή δυνάμει του παρόντος κανονισμού μόνον όταν είναι προφανές ότι είναι δυνατόν να τηρηθούν οι απαιτήσεις άλλων νομοθετικών πράξεων, και συγκεκριμένα:

- α) οι όροι υγειονομικού ελέγχου που ορίζονται στην οδηγία 2006/88/ΕΚ σχετικά με τις απαιτήσεις υγειονομικού ελέγχου για τα ζώα και τα προϊόντα τους και σχετικά με την πρόληψη και την καταπολέμηση ορισμένων ασθενειών των υδρόβιων ζώων·
- β) οι όροι που προβλέπονται στην οδηγία 2000/29/ΕΚ του Συμβουλίου, της 8ης Μαΐου 2000, περί μέτρων κατά της εισαγωγής στην Κοινότητα οργανισμών επιβλαβών για τα φυτά ή τα φυτικά προϊόντα και κατά της εξάπλωσής τους στο εσωτερικό της Κοινότητας ⁽¹⁾.

Άρθρο 14

Απελευθέρωση σε εγκαταστάσεις υδατοκαλλιέργειας σε περίπτωση συνήθων εισαγωγών

Στην περίπτωση συνήθων εισαγωγών, η απελευθέρωση υδρόβιων οργανισμών σε ανοικτές ή κλειστές εγκαταστάσεις υδατοκαλλιέργειας επιτρέπεται χωρίς απομόνωση ή πιλοτική απελευθέρωση, εκτός εάν, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, η αρμόδια αρχή αποφασίσει άλλως με βάση συγκεκριμένες γνωμοδοτήσεις της συμβουλευτικής επιτροπής. Οι μετακινήσεις από κλειστή εγκατάσταση υδατοκαλλιέργειας σε ανοικτή εγκατάσταση υδατοκαλλιέργειας δεν θεωρούνται ως συνήθεις μετακινήσεις.

Άρθρο 15

Απελευθέρωση σε ανοικτές εγκαταστάσεις υδατοκαλλιέργειας στην περίπτωση μη συνήθων εισαγωγών

1. Στην περίπτωση μη συνήθων εισαγωγών, η απελευθέρωση υδρόβιων οργανισμών σε ανοικτές εγκαταστάσεις υδατοκαλλιέργειας υπόκειται, εφόσον απαιτείται, στους όρους που προβλέπονται στις παραγράφους 2, 3 και 4.

2. Οι υδρόβιοι οργανισμοί τοποθετούνται σε καθορισμένη εγκατάσταση απομόνωσης εντός της επικράτειας της Κοινότητας σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται στο παράρτημα III με σκοπό τη σύσταση γεννητόρων.

⁽¹⁾ ΕΕ L 169 της 10.7.2000, σ. 1.

3. Η εγκατάσταση απομόνωσης μπορεί να βρίσκεται σε κράτος μέλος διαφορετικό από το κράτος μέλος υποδοχής, υπό τον όρο ότι συμφωνούν όλα τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη και ότι η επιλογή αυτή συμπεριλήφθηκε στην εκτίμηση περιβαλλοντικού κινδύνου δυνάμει του άρθρου 9.

4. Ανάλογα με την περίπτωση, μόνον απόγονοι των εισαγόμενων υδρόβιων οργανισμών μπορούν να χρησιμοποιούνται σε εγκαταστάσεις υδατοκαλλιέργειας του κράτους μέλους υποδοχής, υπό τον όρον ότι, κατά τη διάρκεια της απομόνωσης, δεν διαπιστώνονται δυνητικά επιβλαβή μη στοχευόμενα είδη. Ενήλικα ψάρια μπορούν να απελευθερώνονται όταν οι οργανισμοί δεν αναπαράγονται εν αιχμαλωσία ή είναι τελείως στείροι από αναπαραγωγική άποψη, με την επιφύλαξη επιβεβαίωσης της απουσίας δυνητικά επιβλαβών μη στοχευόμενων ειδών.

Άρθρο 16

Πιλοτική απελευθέρωση σε ανοικτές εγκαταστάσεις υδατοκαλλιέργειας

Η αρμόδια αρχή μπορεί να απαιτεί, πριν από την απελευθέρωση υδρόβιων οργανισμών σε ανοικτά συστήματα υδατοκαλλιέργειας, να πραγματοποιείται αρχική πιλοτική απελευθέρωση η οποία να υπόκειται σε συγκεκριμένα μέτρα περιορισμού και πρόληψης βάσει των συμβουλών και των συστάσεων της συμβουλευτικής επιτροπής.

Άρθρο 17

Σχέδια έκτακτης ανάγκης

Για όλες τις μη συνήθεις εισαγωγές και πιλοτικές απελευθερώσεις, ο αιτών εκπονεί, προς έγκριση από την αρμόδια αρχή, σχέδιο έκτακτης ανάγκης, το οποίο περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, την απομάκρυνση των εισαχθέντων ειδών από το περιβάλλον, ή τη μείωση της πυκνότητάς τους, σε περίπτωση απρόβλεπτων γεγονότων με αρνητικές επιπτώσεις στο περιβάλλον ή τους αυτόχθονες πληθυσμούς. Στην περίπτωση που συμβεί τέτοιο γεγονός, τα σχέδια έκτακτης ανάγκης εφαρμόζονται αμέσως και η άδεια ανακαλείται, προσωρινά ή οριστικά, σύμφωνα με το άρθρο 12.

Άρθρο 18

Παρακολούθηση

1. Τα ξένα είδη παρακολουθούνται μετά την απελευθέρωσή τους σε εγκαταστάσεις ανοικτής υδατοκαλλιέργειας επί δύο έτη, ή κατά τη διάρκεια ενός πλήρους αναπαραγωγικού κύκλου, εάν η περίοδος αυτή είναι μεγαλύτερη, προκειμένου να εκτιμηθεί εάν προβλέφθηκαν επακριβώς οι επιπτώσεις ή εάν υπάρχουν πρόσθετες ή διαφορετικές επιπτώσεις. Ιδιαίτερα, μελετάται το επίπεδο διασποράς ή περιορισμού των ειδών. Η αρμόδια αρχή αποφασίζει εάν ο αιτών διαθέτει επαρκή πείρα ή εάν ένας άλλος φορέας πρέπει να διενεργήσει την παρακολούθηση.

2. Με την επιφύλαξη της γνώμης της συμβουλευτικής επιτροπής, η αρμόδια αρχή μπορεί να απαιτεί μεγαλύτερες περιόδους παρακολούθησης προκειμένου να εκτιμά τυχόν ενδεχόμενες μακροπρόθεσμες επιπτώσεις στο οικοσύστημα οι οποίες δεν είναι εύκολα ανιχνεύσιμες κατά τη διάρκεια της περιόδου που ορίζεται στην παράγραφο 1.

3. Η συμβουλευτική επιτροπή αξιολογεί τα αποτελέσματα του προγράμματος παρακολούθησης και σημειώνει ιδιαίτερα οποιοδήποτε γεγονός το οποίο δεν έχει προβλεφθεί ορθά στην

εκτίμηση περιβαλλοντικού κινδύνου. Τα αποτελέσματα της εκτίμησης αυτής διαβιβάζονται στην αρμόδια αρχή η οποία καταχωρεί περιληψη των αποτελεσμάτων στο εθνικό μητρώο που καταρτίζεται δυνάμει του άρθρου 23.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΟΡΟΙ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑ ΜΕΤΑΤΟΠΙΣΕΩΝ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΑΔΕΙΑΣ

Άρθρο 19

Συμμόρφωση με άλλες κοινοτικές διατάξεις

Επιτρέπεται να εκδίδεται άδεια για μετατόπιση δυνάμει του παρόντος κανονισμού μόνον όταν είναι προφανές ότι είναι δυνατόν να τηρηθούν οι απαιτήσεις άλλων νομοθετικών πράξεων, και συγκεκριμένα:

- οι όροι υγειονομικού ελέγχου που ορίζονται στην οδηγία 2006/88/ΕΚ·
- οι όροι που προβλέπονται στην οδηγία 2000/29/ΕΚ.

Άρθρο 20

Μη συνήθης μετατόπιση σε ανοικτές εγκαταστάσεις υδατοκαλλιέργειας

Σε περίπτωση μη συνήθων μετατοπίσεων σε ανοικτές εγκαταστάσεις υδατοκαλλιέργειας, η αρμόδια αρχή μπορεί να απαιτεί να διενεργείται, πριν από την απελευθέρωση υδρόβιων οργανισμών, μια αρχική πιλοτική απελευθέρωση με ειδικά μέτρα περιορισμού και πρόληψης που στηρίζονται στις συμβουλές και τις συστάσεις της συμβουλευτικής επιτροπής.

Άρθρο 21

Απομόνωση

Σε εξαιρετικές περιπτώσεις και εφόσον το εγκρίνει η Επιτροπή, το κράτος μέλος υποδοχής μπορεί να απαιτεί απομόνωση σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφοι 2, 3 και 4, πριν από την απελευθέρωση ειδών από μη συνήθεις μετατοπίσεις σε ανοικτές εγκαταστάσεις υδατοκαλλιέργειας. Στην αίτηση για την έγκριση της Επιτροπής αναφέρονται οι λόγοι για τους οποίους απαιτείται η απομόνωση. Η Επιτροπή απαντά στις αιτήσεις αυτές εντός 30 ημερών.

Άρθρο 22

Παρακολούθηση μετά τη μετατόπιση

Μετά από μη συνήθη μετατόπιση, τα είδη παρακολουθούνται σύμφωνα με το άρθρο 18.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΜΗΤΡΩΟ

Άρθρο 23

Μητρώο

Τα κράτη μέλη τηρούν μητρώο εισαγωγών και μετατοπίσεων που περιέχει ιστορικά στοιχεία για όλες τις αιτήσεις που υποβλήθηκαν και για όλα τα σχετικά έγγραφα που συγκεντρώθηκαν πριν από την έκδοση αδειάς και κατά τη διάρκεια της περιόδου παρακολούθησης.

Τα κράτη μέλη και το κοινό έχουν δωρεάν πρόσβαση στο μητρώο σύμφωνα με την οδηγία 2003/4/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2003, για την πρόσβαση του κοινού σε περιβαλλοντικές πληροφορίες ⁽¹⁾.

Για να μπορούν τα κράτη μέλη να ανταλλάσσουν τις πληροφορίες που περιλαμβάνονται στα μητρώα τους, μπορεί να αναπτυχθεί ειδικό σύστημα πληροφοριών σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 30 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2371/2002.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 24

Λεπτομερείς κανόνες και προσαρμογή στην τεχνική πρόοδο

1. Οι τροποποιήσεις των παραρτημάτων I, II, III και IV και των αντίστοιχων διατάξεων που είναι αναγκαίες προκειμένου να προσαρμοσθούν στην τεχνική και επιστημονική πρόοδο θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 30 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2371/2002.

2. Προκειμένου να προστεθούν είδη στο παράρτημα IV, ο υδρόβιος οργανισμός πρέπει να έχει χρησιμοποιηθεί επί μακρόν στην υδατοκαλλιέργεια (σε σχέση με τον κύκλο ζωής του) σε ορισμένα μέρη της Κοινότητας χωρίς δυσμενείς επιπτώσεις και οι εισαγωγές και οι μετατοπίσεις να μπορούν να γίνονται χωρίς ταυτόχρονη τυχαία μετακίνηση δυνητικά επιβλαβών μη στοχευόμενων ειδών.

3. Η Επιτροπή θεσπίζει, σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 30 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2371/2002, τους κανόνες εφαρμογής των προϋποθέσεων που είναι αναγκαίες για την προσθήκη ειδών στο παράρτημα IV, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 2.

4. Μετά τη θέσπιση από την Επιτροπή των κανόνων εφαρμογής που αναφέρονται στην παράγραφο 3, τα κράτη μέλη μπορούν να ζητούν από την Επιτροπή την προσθήκη ειδών στο παράρτημα IV χρησιμοποιώντας τη διαδικασία της παραγράφου 1. Τα κράτη μέλη μπορούν να παρέχουν επιστημονικά στοιχεία που να αποδεικνύουν την τήρηση των κριτηρίων για την προσθήκη ειδών στο παράρτημα IV. Η Επιτροπή αποφασίζει εντός πέντε μηνών από την παραλαβή των αιτήσεων χωρίς να συνυπολογίζεται το διάστημα κατά το οποίο τα κράτη μέλη παρέχουν συμπληρωματικές πληροφορίες τις οποίες ζητά η Επιτροπή.

5. Ωστόσο, για τις αιτήσεις των κρατών μελών για την προσθήκη ειδών στο παράρτημα IV οι οποίες ελήφθησαν πριν από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού, πρέπει να ληφθεί απόφαση πριν από την 1η Ιανουαρίου 2009.

6. Τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη μπορούν να προτείνουν για τις εξόχως απόκεντρες περιφέρειές τους, όπως αναφέρεται στο άρθρο 299 παράγραφος 2 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, την προσθήκη ειδών που θα περιληφθούν σε χωριστό τμήμα του παραρτήματος IV.

Άρθρο 25

Έναρξη ισχύος

1. Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Εφαρμόζεται έξι μήνες μετά την έναρξη ισχύος του κανονισμού της Επιτροπής για τους κανόνες εφαρμογής που αναφέρεται στο άρθρο 24 παράγραφος 3 και το αργότερο την 1η Ιανουαρίου 2009.

2. Ωστόσο, οι διατάξεις που περιλαμβάνονται στα κεφάλαια I και II καθώς και στο άρθρο 24 εφαρμόζονται από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Λουξεμβούργο, 11 Ιουνίου 2007.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

H. SEEHOFER

⁽¹⁾ ΕΕ L 41 της 14.2.2003, σ. 26.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΑΙΤΗΣΗ

(Ενδεικτικές κατευθυντήριες γραμμές για τον φάκελο που πρέπει να καταρτίζει ο αιτών, όπως προβλέπεται στο άρθρο 6)

Όποτε είναι δυνατόν, οι πληροφορίες πρέπει να υποστηρίζονται από παραπομπές στην επιστημονική βιβλιογραφία και από στοιχεία προσωπικής επικοινωνίας με επιστημονικές αρχές και εμπειρογνώμονες στον τομέα της αλιείας. Συνιστάται στους αιτούντες να κάνουν διάκριση μεταξύ «ανοικτών» και «κλειστών» εγκαταστάσεων υδατοκαλλιέργειας.

Για τους σκοπούς του παρόντος παραρτήματος, όταν μια αίτηση αφορά προτεινόμενη μετατόπιση και όχι εισαγωγή, οι όροι «εισαγωγή»/«εισαγόμενο» αντικαθίστανται από τους όρους «μετατόπιση»/«μετατοπιζόμενο».

A. Συνοπτική περίληψη:

Υποβολή σύντομης περίληψης του εγγράφου, συμπεριλαμβανομένης της περιγραφής της πρότασης, των ενδεχόμενων επιπτώσεων στα αυτόχθονα είδη και τα ενδιατήματά τους και των μέτρων άμβλυσης για την ελαχιστοποίηση των δυνητικών επιπτώσεων στα αυτόχθονα είδη.

B. Εισαγωγή

1. Ονομασία (κοινή και επιστημονική) του οργανισμού που προτείνεται για εισαγωγή ή μετατόπιση, προσδιορίζοντας, ανάλογα με την περίπτωση, το γένος, το είδος, το υποείδος ή τη χαμηλότερη ταξινόμική βαθμίδα.
2. Περιγράψτε τα χαρακτηριστικά του οργανισμού, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που το διακρίνουν από άλλους οργανισμούς. Επισυνάψτε επιστημονικό σχέδιο ή φωτογραφία.
3. Περιγράψτε το ιστορικό στην υδατοκαλλιέργεια, τη βελτίωση ή άλλες εισαγωγές (ανάλογα με την περίπτωση).
4. Περιγράψτε τους στόχους και αιτιολογήστε την προτεινόμενη εισαγωγή, εξηγώντας τον λόγο για τον οποίο οι στόχοι αυτοί δεν μπορούν να επιτευχθούν με τη χρήση αυτόχθονος είδους.
5. Ποιες εναλλακτικές στρατηγικές έχουν εξετασθεί προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι της πρότασης;
6. Ποια είναι η γεωγραφική περιοχή της προτεινόμενης εισαγωγής; Περιγράψτε τα ενδιατήματα, το οικοσύστημα και τον χαρακτηρισμό προστασίας του περιβάλλοντος υποδοχής. Επισυνάψτε χάρτη.
7. Περιγράψτε το πλήθος των οργανισμών των οποίων προτείνεται η εισαγωγή (αρχικό στάδιο, τελικό στάδιο). Μπορεί το σχέδιο να αναλυθεί σε διάφορα υποστοιχεία; Εάν ναι, πόσοι οργανισμοί περιλαμβάνονται σε κάθε υποστοιχείο;
8. Περιγράψτε την ή τις πηγές του υλικού (εγκατάσταση) και του γενετικού υλικού (εφόσον είναι γνωστές).

Γ. Πληροφορίες για τον κύκλο ζωής των προς εισαγωγή ειδών — για κάθε στάδιο του κύκλου ζωής

1. Περιγράψτε την κατανομή των αυτόχθονων ειδών και τις αλλαγές της λόγω των εισαγωγών.
2. Υπάρχει σχέση μεταξύ του υλικού από το οποίο θα γίνει η εισαγωγή/μετατόπιση και τυχόν γνωστών μη στοχευόμενων ειδών;
3. Ποια είναι η κατανομή αυτών των μη στοχευόμενων ειδών εντός της περιοχής καταγωγής του προς εισαγωγή/μετατόπιση υλικού;
4. Αναφέρατε τους τόπους στους οποίους το είδος εισήχθη κατά το παρελθόν και περιγράψτε τις οικολογικές επιπτώσεις στο περιβάλλον και στην περιοχή υποδοχής (θηρευτής, θήραμα, ανταγωνιστής ή/και διαρθρωτικά/λειτουργικά στοιχεία του ενδιατήματος).
5. Ποιοι παράγοντες περιορίζουν το είδος στη φυσική κατανομή του.
6. Περιγράψτε τις φυσιολογικές ανοχές (ποιότητα ύδατος, θερμοκρασία, οξύνοο και αλατότητα) σε κάθε στάδιο του κύκλου ζωής (πρώιμο στάδιο, στάδιο ενηλικίωσης και αναπαραγωγικό στάδιο).

7. Περιγράψτε τις προτιμήσεις και τις ανοχές ενδιαιτήματος για κάθε στάδιο του κύκλου ζωής.
8. Περιγράψτε την αναπαραγωγική βιολογία.
9. Περιγράψτε τη μεταναστευτική συμπεριφορά.
10. Περιγράψτε τις προτιμήσεις διατροφής για κάθε στάδιο του κύκλου ζωής.
11. Περιγράψτε τον ρυθμό ανάπτυξης και τη διάρκεια ζωής (καθώς και την περιοχή της προτεινόμενης εισαγωγής, εφόσον είναι γνωστή).
12. Ποια είναι η ηλικία ή η ομάδα ηλικίας των συγκεκριμένων ειδών;
13. Περιγράψτε τα χαρακτηριστικά συμπεριφοράς (κοινωνικά, χωρικά, επιθετικότητα).

Δ. Αλληλεπίδραση με αυτόχθονα είδη

1. Ποιες είναι οι δυνατότητες για επιβίωση και εγκατάσταση του εισαγόμενου οργανισμού εάν διαφύγει; (Το ερώτημα αυτό αφορά τις μετακινήσεις σε ανοικτές και κλειστές εγκαταστάσεις υδατοκαλλιέργειας.)
2. Ποιο ή ποια ενδιαιτήματα είναι πιθανόν να καταλάβει το εισαγόμενο είδος στην προτεινόμενη περιοχή εισαγωγής; Θα προκληθεί επικάλυψη με οποιοδήποτε ευάλωτο, απειλούμενο ή διατρέχον κίνδυνο είδος; (Προσδιορίστε εάν η προτεινόμενη περιοχή εισαγωγής περιλαμβάνει επίσης όμορα ύδατα.)
3. Με ποια αυτόχθονα είδη θα υπάρξει επικάλυψη της περιοχής διαβίωσης; Υπάρχουν αχρησιμοποίητοι οικολογικοί πόροι από τους οποίους θα μπορούσε να επωφεληθεί το είδος;
4. Με τι θα τρέφονται οι εισαγόμενοι οργανισμοί στο περιβάλλον υποδοχής;
5. Η θηρευτική αυτή δραστηριότητα θα προκαλέσει αρνητικές επιπτώσεις στο οικοσύστημα υποδοχής;
6. Θα επιζήσουν και θα αναπαραχθούν επιτυχώς οι εισαγόμενοι οργανισμοί στην προτεινόμενη περιοχή εισαγωγής ή θα απαιτείται ετήσιος εμπλουτισμός; (Το ερώτημα αυτό ισχύει για είδη που δεν πρόκειται να εισαχθούν σε κλειστές εγκαταστάσεις υδατοκαλλιέργειας.)
7. Οι εισαγόμενοι οργανισμοί θα υβριδοποιηθούν με αυτόχθονα είδη; Είναι δυνατή η τοπική εξαφάνιση οποιωνδήποτε αυτοχθόνων ειδών ή αποθέματος εξαιτίας της προτεινόμενης εισαγωγής; Υπάρχουν ενδεχόμενες επιπτώσεις των εισαγόμενων οργανισμών στην αναπαραγωγική συμπεριφορά και στους τόπους αναπαραγωγής των τοπικών ειδών;
8. Υπάρχουν ενδεχόμενες επιπτώσεις στο ενδιαιτήμα ή στην ποιότητα του ύδατος εξαιτίας της προτεινόμενης εισαγωγής;

Ε. Περιβάλλον υποδοχής και όμορα ύδατα

1. Δώστε φυσικές πληροφορίες για το περιβάλλον υποδοχής και τα όμορα υδατικά συστήματα, όπως είναι οι εποχικές θερμοκρασίες ύδατος, η αλατότητα και η θολότητα, το διαλυμένο οξυγόνο, το pH, οι θρεπτικές ουσίες και τα μέταλλα. Οι παράμετροι αυτοί αντιστοιχούν προς τις ανοχές/προτιμήσεις του προς εισαγωγή είδους καθώς και προς τις απαιτούμενες συνθήκες αναπαραγωγής;
2. Αναφέρατε τη σύνθεση των ειδών (βασικά υδρόβια σπονδυλωτά, ασπόνδυλα και φυτά) των υδάτων υποδοχής.
3. Δώστε πληροφορίες για το ενδιαιτήμα της περιοχής εισαγωγής, συμπεριλαμβανομένων των όμορων υδάτων, και προσδιορίστε το κρίσιμο ενδιαιτήμα. Ποιες από τις παραμέτρους αυτές αντιστοιχούν προς τις ανοχές/προτιμήσεις των προς εισαγωγή οργανισμών; Μπορούν οι εισαγόμενοι οργανισμοί να παρενοχλήσουν οποιοδήποτε από τα περιγραφόμενα ενδιαιτήματα;
4. Περιγράψτε τα φυσικά ή τεχνητά εμπόδια τα οποία θα εμπόδιζαν τη μετακίνηση των εισαγόμενων οργανισμών σε παρακείμενα ύδατα.

ΣΤ. Παρακολούθηση

Περιγράψτε τα σχέδια για επακόλουθες αξιολογήσεις της επιτυχίας των προτεινόμενων για εισαγωγή ειδών και τον τρόπο αξιολόγησης των τυχόν αρνητικών επιπτώσεων στα αυτόχθονα είδη και στα ενδιαιτήματά τους.

Z. Σχέδιο διαχείρισης

1. Περιγράψτε το σχέδιο διαχείρισης για την προτεινόμενη εισαγωγή. Το σχέδιο αυτό θα πρέπει να περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, τις ακόλουθες πληροφορίες:
 - α) μέτρα που λαμβάνονται προκειμένου να διασφαλισθεί ότι κανένα άλλο είδος (μη στοχευόμενο είδος) δεν συνοδεύει το φορτίο·
 - β) ποιος θα επιτρέπεται να χρησιμοποιεί τους προτεινόμενους οργανισμούς και υπό ποιους όρους;
 - γ) θα υπάρχει προεμπορική φάση για την προτεινόμενη εισαγωγή;
 - δ) περιγραφή του σχεδίου έκτακτης ανάγκης για την απομάκρυνση των ειδών·
 - ε) περιγραφή του σχεδίου διασφάλισης της ποιότητας για την πρόταση, και
 - στ) άλλες νομοθετικές απαιτήσεις που πρέπει να τηρούνται.
2. Περιγραφή των χημικών και των βιοφυσικών μέτρων και των μέτρων διαχείρισης που λαμβάνονται για την πρόληψη της τυχαίας διαφυγής του οργανισμού και του μη στοχευόμενου είδους προς μη στοχευόμενα οικοσυστήματα υποδοχής καθώς και της εγκατάστασής τους σε αυτά. Εφόσον απαιτείται, δώστε λεπτομερή στοιχεία σχετικά με την πηγή υδάτων, τον προορισμό των υγρών αποβλήτων, την τυχόν επεξεργασία αποβλήτων, τη γειτνίαση με υπονόμους όμβριων υδάτων, τον έλεγχο θηρευτών, την ασφάλεια της εγκατάστασης και τα μέτρα για την πρόληψη της διαφυγής.
3. Περιγράψτε τα σχέδια έκτακτης ανάγκης στην περίπτωση ακούσιας, τυχαίας ή μη εγκεκριμένης απελευθέρωσης των οργανισμών από εγκαταστάσεις εκτροφής και εκκόλαψης, ή τυχαίας ή μη αναμενόμενης επέκτασης της ζώνης αποικισμού τους μετά την απελευθέρωση.
4. Εάν η συγκεκριμένη πρόταση έχει ως στόχο τη δημιουργία τύπου αλιείας, δώστε στοιχεία σχετικά με τον στόχο του τύπου αυτού αλιείας. Ποιος θα ωφεληθεί από αυτόν τον τύπο αλιείας; Δώστε στοιχεία για το σχέδιο διαχείρισης και, ανάλογα με την περίπτωση, για τις αλλαγές στα σχέδια διαχείρισης των ειδών τα οποία θα υποστούν επιπτώσεις.

H. Δεδομένα σχετικά με την επιχείρηση

1. Αναφέρατε το όνομα του ιδιοκτήτη ή/και της εταιρείας, τον αριθμό άδειας υδατοκαλλιέργειας και την άδεια της επιχείρησης (ανάλογα με την περίπτωση), ή το όνομα του κρατικού οργανισμού ή της κρατικής υπηρεσίας καθώς και το όνομα του αρμόδιου για πληροφορίες μαζί με αριθμό τηλεφώνου, φαξ και ηλεκτρονική διεύθυνση.
2. Δώστε στοιχεία σχετικά με την οικονομική βιωσιμότητα του προτεινόμενου σχεδίου.

I. Στοιχεία αναφοράς

1. Δώστε λεπτομερή βιβλιογραφία σχετικά με όλα τα σχετικά στοιχεία που αναφέρονται στην αίτηση.
2. Παραθέστε κατάλογο ονομάτων, μαζί με τις διευθύνσεις, των επιστημονικών αρχών και των εμπειρογνομόνων στον τομέα της αλιείας από τους οποίους ζητήθηκαν συμβουλές.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Διαδικασίες και στοιχειώδη στοιχεία που πρέπει να εξετάζονται κατά την εκτίμηση περιβαλλοντικού κινδύνου που προβλέπεται στο άρθρο 9

Για την εκτίμηση των κινδύνων που συνδέονται με την εισαγωγή ή τη μετατόπιση υδρόβιων οργανισμών, είναι αναγκαίο να εκτιμάται η πιθανότητα εγκατάστασης των οργανισμών αυτών καθώς και οι συνέπειες της εν λόγω εγκατάστασης.

Στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής, εξετάζονται οι βασικές περιβαλλοντικές συνιστώσες. Η διαδικασία ακολουθεί τυποποιημένη προσέγγιση για την εκτίμηση του κινδύνου γενετικών και οικολογικών επιπτώσεων καθώς επίσης και της πιθανότητας εισαγωγής μη στοχευόμενου είδους, το οποίο θα μπορούσε να έχει επιπτώσεις στα αυτόχθονα είδη των προτεινόμενων υδάτων υποδοχής.

Κατά τη διαδικασία επανεξέτασης, δεν δίδεται έμφαση στη βαθμολογία αλλά στις λεπτομερείς βιολογικές και άλλες σχετικές ενημερωτικές δηλώσεις οι οποίες την αιτιολογούν. Σε περίπτωση επιστημονικής αβεβαιότητας, θα πρέπει να εφαρμόζεται η αρχή της πρόληψης.

Για τους σκοπούς του παρόντος παραρτήματος, εάν μια αίτηση αφορά προτεινόμενη μετατόπιση, οι όροι «εισαγωγή/εισαγόμενο» αντικαθίσταται από τους όρους «μετατόπιση/μετατοπιζόμενο».

ΜΕΡΟΣ I

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΚΤΙΜΗΣΗΣ ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΟΥ ΚΑΙ ΓΕΝΕΤΙΚΟΥ ΚΙΝΔΥΝΟΥ

Φάση 1

Πιθανότητα εγκατάστασης και διασποράς πέραν της προγραμματισμένης περιοχής εισαγωγής

Γεγονός	Πιθανότητα (Y, M, X) ⁽¹⁾	Βεβαιότητα (ΠΒ, ΕΒ, ΕΑ, ΠΑ) ⁽²⁾	Σχόλια για την υποστήριξη της εκτίμησης ⁽³⁾
Το εισαγόμενο ή μετατοπιζόμενο είδος, το οποίο διέφυγε ή διεσπάρη, αποικίζει με επιτυχία και διατηρεί πληθυσμό στην προγραμματισμένη περιοχή εισαγωγής εκτός ελέγχου της εγκατάστασης υδατοκαλλιέργειας.			
Το εισαγόμενο είδος ή το μετατοπιζόμενο, διαφυγόν ή διασπαρέν είδος εξαπλώνεται πέραν της προγραμματισμένης περιοχής εισαγωγής.			
Τελική βαθμολογία ⁽⁴⁾			

⁽¹⁾ Y = Υψηλή, M = Μεσαία, X = Χαμηλή.

⁽²⁾ ΠΒ = Πολύ βέβαιη, ΕΒ = Εύλογα βέβαιη, ΕΑ = Εύλογα αβέβαιη, ΠΑ = Πολύ αβέβαιη.

⁽³⁾ Ο εκτιμητής παραπέμπεται στα προσάρτηματα Α και Β του κώδικα πρακτικής του ICES.

⁽⁴⁾ Η τελική βαθμολογία της πιθανότητας εγκατάστασης και διασποράς λαμβάνει την τιμή του στοιχείου με τη χαμηλότερη βαθμολογία (παραδειγματός χάρην, βαθμολογία «Υψηλή» και «Χαμηλή» για τα ανωτέρω στοιχεία θα έχει ως αποτέλεσμα τελική βαθμολογία «Χαμηλή»). Πρέπει να συμβούν και τα δύο γεγονότα —πιθανότητα για τον οργανισμό να αποικίσει επιτυχώς και να διατηρήσει πληθυσμό στην προγραμματισμένη περιοχή εισαγωγής (είτε πρόκειται για απομονωμένο περιβάλλον, όπως είναι μια εγκατάσταση υδατοκαλλιέργειας, είτε φυσικό ενδιαιτήμα) και δυνατότητα διασποράς πέραν της προγραμματισμένης περιοχής εισαγωγής (που εκτιμάται ανωτέρω)— προκειμένου να υπάρξει εγκατάσταση πέραν της προγραμματισμένης περιοχής εισαγωγής.
Η τελική βαθμολογία για το επίπεδο βεβαιότητας λαμβάνει την τιμή του στοιχείου με το χαμηλότερο επίπεδο βεβαιότητας (π.χ. βαθμολογία «Πολύ βέβαιη» και «Εύλογα βέβαιη» θα έχει ως αποτέλεσμα τελική βαθμολογία «Εύλογα βέβαιη»). Για τον υπολογισμό της τελικής βαθμολογίας, μαζί με το λόγο κινδύνου/ωφελείας, θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη και η «επικινδυνότητα» της εγκατάστασης και διάδοσης.

Φάση 2

Συνέπειες της εγκατάστασης και διασποράς

Γεγονός	Πιθανότητα (Y, M, X)	Βεβαιότητα (ΠΒ, ΕΒ, ΕΑ, ΠΑ)	Σχόλια για την υποστήριξη της εκτίμησης ⁽¹⁾
Γενετική ανάμιξη με τοπικούς πληθυσμούς που οδηγεί σε απώλεια της γενετικής ποικιλομορφίας.			

Γεγονός	Πιθανότητα (Y, M, X)	Βεβαιότητα (ΠΒ, ΕΒ, ΕΑ, ΠΑ)	Σχόλια για την υποστήριξη της εκτίμησης ⁽¹⁾
Ανταγωνισμός (τροφή, χώρος) ή θηρευτική δραστηριότητα σε αυτόχθονες πληθυσμούς που οδηγεί στην εξάλειψή τους.			
Άλλα ανεπιθύμητα γεγονότα οικολογικής φύσεως.			
Ορισμένα από τα προαναφερόμενα γεγονότα συνεχίζονται και μετά την απομάκρυνση των εισαγόμενων ειδών.			
Τελική βαθμολογία ⁽²⁾			

⁽¹⁾ Ο εκτιμητής παραπέμπεται στα προσαρτήματα Α και Β του κώδικα πρακτικής του ICES.

⁽²⁾ Η τελική βαθμολογία για τις συνέπειες της εγκατάστασης και της διασποράς λαμβάνει την αξία του στοιχείου (μεμονωμένη πιθανότητα) με την υψηλότερη βαθμολογία, η δε τελική βαθμολογία για το επίπεδο βεβαιότητας λαμβάνει την τιμή του στοιχείου με το χαμηλότερο επίπεδο βεβαιότητας.

Φάση 3

Πιθανότητα κινδύνου σε σχέση με ξένα και απόντα σε τοπικό επίπεδο είδη

Δίδεται μία ενιαία τιμή βάσει των εκτιμήσεων των φάσεων 1 και 2:

Συνοίσωσα	Πιθανότητα κινδύνου (Y, M, X)	Βεβαιότητα (ΠΒ, ΕΒ, ΕΑ, ΠΑ)	Σχόλια για την υποστήριξη της εκτίμησης ⁽¹⁾
Εγκατάσταση και διασπορά (φάση 1)			
Οικολογικές συνέπειες (φάση 2)			
Τελική βαθμολογία της συνολικής πιθανότητας κινδύνου ⁽²⁾			

⁽¹⁾ Ο εκτιμητής παραπέμπεται στα προσαρτήματα Α και Β του κώδικα πρακτικής του ICES.

⁽²⁾ Η τελική κατηγοριοποίηση της πιθανότητας κινδύνου λαμβάνει την τιμή της υψηλότερης από τις δύο πιθανότητες όταν δεν υπάρχει αύξηση πιθανότητας μεταξύ των δύο εκτιμήσεων (δηλαδή εάν ο κίνδυνος εγκατάστασης και διάδοσης είναι υψηλός και ο κίνδυνος οικολογικών συνεπειών είναι μέσος, η τελική βαθμολογία λαμβάνει την τιμή της υψηλότερης από τις δύο πιθανότητες, η οποία είναι υψηλή). Όταν υπάρχει αύξηση πιθανότητας μεταξύ των δύο εκτιμήσεων (δηλαδή μείγμα υψηλής και χαμηλής) η τελική τιμή είναι μεσαία.

Το αποτέλεσμα της αξιολόγησης αυτής θα εκφράζεται ως ένα από τα ακόλουθα επίπεδα κινδύνου:

Η μετακίνηση υψηλού κινδύνου:

- α) εμφανίζει υψηλό κίνδυνο βλάβης της βιοποικιλότητας λόγω διασποράς και άλλων οικολογικών συνεπειών·
- β) πραγματοποιείται υπό συνθήκες εκτροφής που αυξάνουν τον κίνδυνο της βλάβης αυτής·
- γ) αφορά εγκατάσταση υδατοκαλλιέργειας η οποία πουλάει υδρόβια ζώα για περαιτέρω εκτροφή ή εμπλουτισμό·
- δ) συνεπώς, η μετακίνηση προκαλεί σημαντικές ανησυχίες (απαιτούνται σημαντικά μέτρα άμβλυσης). Συνιστάται η απόρριψη της πρότασης, εκτός εάν μπορούν να αναπτυχθούν διαδικασίες άμβλυσης για τη μείωση του κινδύνου σε χαμηλό επίπεδο.

Η μετακίνηση μεσαίου κινδύνου:

- α) εμφανίζει μέτριο κίνδυνο βλάβης της βιοποικιλότητας λόγω διασποράς και άλλων οικολογικών συνεπειών·
- β) πραγματοποιείται υπό συνθήκες εκτροφής που δεν αυξάνουν αναγκαστικά τον κίνδυνο της βλάβης αυτής, λαμβανομένων υπόψη του είδους και των συνθηκών περιορισμού·
- γ) αφορά εγκατάσταση υδατοκαλλιέργειας η οποία πουλάει τα προϊόντα της κυρίως για ανθρώπινη κατανάλωση·

- δ) συνεπώς, η μετακίνηση προκαλεί μέτριες ανησυχίες. Συνιστάται η απόρριψη της πρότασης, εκτός εάν μπορούν να αναπτυχθούν διαδικασίες άμβλυσης για τη μείωση του κινδύνου σε χαμηλό επίπεδο.

Η μετακίνηση χαμηλού κινδύνου:

- α) εμφανίζει χαμηλό κίνδυνο βλάβης της βιοποικιλότητας λόγω διασποράς και άλλων οικολογικών συνεπειών·
- β) πραγματοποιείται υπό συνθήκες εκτροφής που δεν αυξάνουν τον κίνδυνο της βλάβης αυτής·
- γ) αφορά εγκατάσταση υδατοκαλλιέργειας η οποία πουλάει τα προϊόντα της μόνον για ανθρώπινη κατανάλωση·
- δ) συνεπώς, η μετακίνηση προκαλεί αμελητέες ανησυχίες. Συνιστάται η έγκριση της πρότασης. Δεν χρειάζονται μέτρα άμβλυσης.

Η πρόταση μπορεί να εγκρίνεται ως έχει (δεν απαιτούνται μέτρα άμβλυσης) μόνον εάν η συνολική εκτιμώμενη πιθανότητα κινδύνου είναι «χαμηλή» και εάν η συνολική βεβαιότητα για την οποία έχει εκτιμηθεί ο συνολικός κίνδυνος έχει λάβει τιμή «πολύ βέβαιη» ή «εύλογα βέβαιη».

Εάν, μετά από μια πρώτη ανάλυση, ο συνολικός κίνδυνος κατατάσσεται σε «υψηλή» ή «μεσαία» κατηγορία, πρέπει να περιλαμβάνονται στην αίτηση προτάσεις περιορισμού ή άμβλυσης, οι οποίες θα υπόκεινται σε επακόλουθη ανάλυση κινδύνου μέχρι ότου η τελική βαθμολογία του συνολικού κινδύνου λάβει τιμή «χαμηλή» με εκτίμηση «πολύ βέβαιη» ή «εύλογα βέβαιη». Η περιγραφή των πρόσθετων αυτών φάσεων, μαζί με τις λεπτομερείς προδιαγραφές των μέτρων περιορισμού ή άμβλυσης, αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της εκτίμησης κινδύνου.

ΜΕΡΟΣ 2

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΚΤΙΜΗΣΗΣ ΜΗ ΣΤΟΧΕΥΟΜΕΝΩΝ ΕΙΔΩΝ

Φάση 1

Πιθανότητα εγκατάστασης και διασποράς μη στοχευόμενων ειδών πέραν της προγραμματισμένης περιοχής εισαγωγής

Γεγονός	Πιθανότητα (Υ, Μ, Χ)	Βεβαιότητα (ΠΒ, ΕΒ, ΕΑ, ΠΑ)	Σχόλια για την υποστήριξη της εκτίμησης ⁽¹⁾
Εισαγωγή μη στοχευόμενου είδους λόγω της εισαγωγής ή της μετατόπισης υδρόβιων οργανισμών			
Το εισαγόμενο μη στοχευόμενο είδος αντιμετωπίζει ευπαθή ενδιαιτήματα ή ξενιστές			
Τελική βαθμολογία ⁽²⁾			

⁽¹⁾ Ο εκτιμητής παραπέμπει στα προσαρτήματα Α και Β του κώδικα πρακτικής του ICES.

⁽²⁾ Η τελική βαθμολογία για την πιθανότητα λαμβάνει την τιμή του στοιχείου με τη χαμηλότερη βαθμολογία κινδύνου και η τελική βαθμολογία για το επίπεδο βεβαιότητας λαμβάνει επίσης την τιμή του στοιχείου με το χαμηλότερο επίπεδο βεβαιότητας.

Φάση 2

Συνέπειες εγκατάστασης και διασποράς μη στοχευόμενων ειδών

Γεγονός	Πιθανότητα (Υ, Μ, Χ)	Βεβαιότητα (ΠΒ, ΕΒ, ΕΑ, ΠΑ)	Σχόλια για την υποστήριξη της εκτίμησης ⁽¹⁾
Τα μη στοχευόμενα είδη ανταγωνίζονται ή ασκούν θηρευτική δραστηριότητα επί αυτόχθονων πληθυσμών προκαλώντας την εξαφάνισή τους.			
Η γενετική ανάμειξη μη στοχευόμενων ειδών με τοπικούς πληθυσμούς οδηγεί σε απώλεια γενετικής ποικιλομορφίας.			
Άλλα ανεπιθύμητα γεγονότα οικολογικής ή παθολογικής φύσεως.			

Γεγονός	Πιθανότητα (Y, M, X)	Βεβαιότητα (ΠΒ, ΕΒ, ΕΑ, ΠΑ)	Σχόλια για την υποστήριξη της εκτίμησης ⁽¹⁾
Ορισμένα από τα προαναφερόμενα γεγονότα συνεχίζονται και μετά την απομάκρυνση των μη στοχευόμενων ειδών.			
Τελική βαθμολογία ⁽²⁾			

⁽¹⁾ Ο εκτιμητής παραπέμπεται στα προσαρτήματα Α και Β του κώδικα πρακτικής του ICES

⁽²⁾ Η τελική βαθμολογία για τις συνέπειες λαμβάνει την τιμή της υψηλότερης βαθμολογίας κινδύνου και η τελική βαθμολογία για το επίπεδο βεβαιότητας λαμβάνει επίσης την τιμή του στοιχείου με το χαμηλότερο επίπεδο βεβαιότητας.

Φάση 3

Πιθανότητα κινδύνου όσον αφορά μη στοχευόμενα είδη

Δίδεται μία ενιαία τιμή βάσει των εκτιμήσεων των φάσεων 1 και 2.

Συνιστώσα	Πιθανότητα κινδύνου (Y, M, X)	Βεβαιότητα (ΠΒ, ΕΒ, ΕΑ, ΠΑ)	Σχόλια για την υποστήριξη της εκτίμησης ⁽¹⁾
Εγκατάσταση και διασπορά (φάση 1)			
Οικολογικές συνέπειες (φάση 2)			
Τελική βαθμολογία ⁽²⁾			

⁽¹⁾ Ο εκτιμητής παραπέμπεται στα προσαρτήματα Α και Β του κώδικα πρακτικής του ICES.

⁽²⁾ Η τελική βαθμολογία για την πιθανότητα κινδύνου λαμβάνει την τιμή του στοιχείου με τη χαμηλότερη βαθμολογία κινδύνου και η τελική βαθμολογία για το επίπεδο βεβαιότητας λαμβάνει επίσης την τιμή του στοιχείου με το χαμηλότερο επίπεδο βεβαιότητας.

Οι όροι που εφαρμόζονται στην εκτίμηση της πιθανότητας κινδύνου που έχει σχέση με ξένα είδη (μέρος 1) εφαρμόζονται επίσης τηρουμένων των αναλογιών και σε αυτήν την πιθανότητα κινδύνου που έχει σχέση με μη στοχευόμενα είδη (μέρος 2), συμπεριλαμβανομένης της υποχρέωσης για λήψη μέτρων περιορισμού και άμβλυσης.

ΜΕΡΟΣ 3

ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΟΥ ΚΙΝΔΥΝΟΥ — ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

- Ιστορικό και αιτιολόγηση της αίτησης:
 - Συνοπτικές πληροφορίες εκτίμησης κινδύνου
 - Σύνοψη της εκτίμησης του οικολογικού και του γενετικού κινδύνου
 - Σύνοψη της εκτίμησης κινδύνου σε σχέση με μη στοχευόμενα είδη
- Σχόλια:
- Μέτρα άμβλυσης:
- Τελική δήλωση σχετικά με τη συνολική πιθανότητα κινδύνου για τους οργανισμούς:
- Συμβουλές προς την αρμόδια αρχή:

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

Απομόνωση

Η απομόνωση είναι το μέσο με το οποίο τα ζώα ή φυτά, ή οποιοδήποτε σχετικοί με αυτούς οργανισμοί, διατηρούνται σε πλήρη απομόνωση από το παρακείμενο περιβάλλον προκειμένου να προλαμβάνονται οι επιπτώσεις στα άγρια και τα εκτρεφόμενα είδη καθώς και οι ανεπιθύμητες μεταβολές των φυσικών ενδιαιτημάτων.

Είναι αναγκαίο να διατηρούνται τα ξένα ή τα απόντα σε τοπικό επίπεδο είδη σε απομόνωση επί αρκετό χρονικό διάστημα ώστε να ανιχνεύονται όλα τα μη στοχευόμενα είδη και να επιβεβαιώνεται η απουσία παθογόνων οργανισμών ή νόσων. Η μονάδα πρέπει να κατασκευάζεται σύμφωνα με τις προδιαγραφές της αρμόδιας αρχής του κράτους μέλους εγκατάστασης, η οποία θα είναι υπεύθυνη για τη χορήγηση της σχετικής έγκρισης. Η διάρκεια της απομόνωσης πρέπει να προσδιορίζεται στην άδεια. Εάν η εγκατάσταση δεν βρίσκεται στο κράτος μέλος υποδοχής, η συμβουλευτική επιτροπή που είναι υπεύθυνη για την εγκατάσταση καθώς και η συμβουλευτική επιτροπή του κράτους μέλους υποδοχής πρέπει να συμφωνούν για τη διάρκειά της.

Οι επιχειρηματίες πρέπει να εκμεταλλεύονται τις εγκαταστάσεις απομόνωσης σύμφωνα με τους ακόλουθους όρους. Επιπλέον, οι επιχειρηματίες πρέπει να διαθέτουν πρόγραμμα διασφάλισης της ποιότητας καθώς και εγχειρίδιο λειτουργίας.

Για τους σκοπούς του παρόντος παραρτήματος, όταν μια αίτηση αφορά προτεινόμενη μετατόπιση, οι όροι «εισαγωγή/εισαγόμενο» αντικαθίστανται από τους όρους «μετατόπιση/μετατοπιζόμενο».

Διάθεση υγρών αποβλήτων και λυμάτων

Όλα τα υγρά απόβλητα και λύματα που δημιουργούνται στην εγκατάσταση πρέπει να υποβάλλονται σε επεξεργασία κατά τρόπο ο οποίος καταστρέφει αποτελεσματικά όλα τα ενδεχόμενα στοχευόμενα είδη και τους συναφείς οργανισμούς. Για να διασφαλίζονται η συνεχής λειτουργία και η πλήρης απομόνωση, τα συστήματα επεξεργασίας υγρών αποβλήτων της εγκατάστασης απομόνωσης πρέπει να είναι εξοπλισμένα με μηχανισμούς ασφάλειας κατά της αστοχίας.

Τα υγρά απόβλητα και τα λύματα που έχουν υποστεί επεξεργασία ενδέχεται να περιέχουν ουσίες οι οποίες είναι επιβλαβείς για το περιβάλλον (π.χ. αντιρρυπαντικά) και πρέπει να διατίθενται κατά τρόπο ο οποίος να ελαχιστοποιεί τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις.

Πρέπει να καταρτίζεται λεπτομερής έκθεση σχετικά με την επεξεργασία των υγρών και στερεών αποβλήτων, στην οποία να αναφέρεται το προσωπικό που είναι υπεύθυνο για την επεξεργασία καθώς και το σχετικό χρονοδιάγραμμα. Το σύστημα πρέπει να παρακολουθείται για να διασφαλίζονται η αποτελεσματική λειτουργία και η έγκαιρη ανίχνευση ενδεχόμενων αστοχιών.

Φυσικός διαχωρισμός

Οι μεταφερθέντες οργανισμοί πρέπει να διατηρούνται χωριστά από άλλους οργανισμούς για τη διασφάλιση του περιορισμού. Εξαιρούνται τα «είδη-δείκτες» τα οποία περιλαμβάνονται ειδικά προκειμένου να δοκιμασθούν οι επιπτώσεις των εισαγόμενων ειδών. Πρέπει να παρεμποδίζεται η είσοδος πτηνών, άλλων ζώων, νοσογόνων παραγόντων και ρυπαντών.

Προσωπικό

Η πρόσβαση πρέπει να επιτρέπεται μόνον σε εκπαιδευμένο και εξουσιοδοτημένο προσωπικό. Πριν από την έξοδο από την εγκατάσταση, θα πρέπει να απολυμαίνονται (βλέπε κατωτέρω) τα υποδήματα, τα χέρια και οποιοδήποτε υλικό το οποίο χρησιμοποιήθηκε εντός της εγκατάστασης.

Εξοπλισμός

Μετά την παραλαβή τους, ο χειρισμός όλων των φάσεων ζωής, των δεξαμενών, του ύδατος, των δοχείων μεταφοράς και του εξοπλισμού που ήρθε σε επαφή με τα εισαγόμενα είδη, συμπεριλαμβανομένων των οχημάτων μεταφοράς, πρέπει να πραγματοποιείται κατά τρόπο ώστε να διασφαλίζεται ότι δεν υπάρχει διαφυγή του είδους ή συναφών μη στοχευόμενων ειδών από την εγκατάσταση. Όλο το υλικό αποστολής και συσκευασίας πρέπει να απολυμαίνεται ή να καίγεται, εφόσον επιτρέπεται η καύση του.

Θάνατοι και διάθεση

Πρέπει να τηρούνται ημερήσια αρχεία σχετικά με τους θανάτους και να διατίθενται για επιθεώρηση από την αρμόδια αρχή. Όλα τα νεκρά άτομα πρέπει να διατηρούνται επιτόπου. Δεν πρέπει να απορρίπτονται νεκρά άτομα, ιστοί ή όστρακα χωρίς εγκεκριμένη επεξεργασία για τη διασφάλιση της πλήρους απολύμανσης. Είναι δυνατόν να χρησιμοποιείται μέθοδος θερμικής επεξεργασίας, όπως είναι η αποστείρωση σε αυτόκλειστο ή η χημική αποστείρωση.

Οι θάνατοι πρέπει να αναφέρονται στην αρμόδια αρχή, τα δε κράτη μέλη πρέπει να ερευνούν τα αίτια των θανάτων εγκαίρως. Τα νεκρά είδη πρέπει να αποθηκεύονται, να μεταφέρονται και να διατίθενται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1774/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Οκτωβρίου 2002, για τον καθορισμό υγειονομικών κανόνων σχετικά με τα ζωικά υποπροϊόντα που δεν προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο ⁽¹⁾.

Επιθεώρηση και δοκιμή

Πρέπει να πραγματοποιούνται τακτικές επιθεωρήσεις για τα μη στοχευόμενα είδη. Εάν εντοπισθεί ένα τέτοιο είδος, ή μη προηγουμένως ανιχνευθείσα νόσος ή παράσιτο σε έναν οργανισμό, πρέπει να λαμβάνονται τα αναγκαία μέτρα για τον έλεγχο της κατάστασης. Τα μέτρα αυτά μπορούν να περιλαμβάνουν την καταστροφή των οργανισμών και την απολύμανση της εγκατάστασης.

Διάρκεια

Η απαιτούμενη διάρκεια απομόνωσης θα ποικίλλει ανάλογα με τον οργανισμό, τον εποχικό χαρακτήρα των μη στοχευόμενων ειδών που προκαλούν ανησυχίες και τις συνθήκες εκτροφής.

Τήρηση αρχείων

Οι εγκαταστάσεις απομόνωσης πρέπει να τηρούν ακριβή αρχεία σχετικά με τα εξής:

- χρόνος εισόδου/εξόδου του προσωπικού,
- αριθμός θανάτων και μέθοδος αποθήκευσης ή διάθεσης,
- επεξεργασία εισερχόμενου ύδατος και υγρών αποβλήτων,
- δείγματα που υποβλήθηκαν σε εμπειρογνώμονες για τη δοκιμή μη στοχευόμενων ειδών,
- τυχόν μη κανονικές καταστάσεις που επηρεάζουν τη λειτουργία της απομόνωσης (διακοπές ρεύματος, ζημιές στα κτίρια, κακοκαιρία κ.λπ.).

Απολύμανση

Η απολύμανση αφορά τη χρήση απολυμαντικών ουσιών σε επαρκείς συγκεντρώσεις και για επαρκές χρονικό διάστημα προκειμένου να θανατωθούν οι επιβλαβείς οργανισμοί. Οι απολυμαντικές ουσίες και συγκεντρώσεις για την απολύμανση της εγκατάστασης απομόνωσης πρέπει να στηρίζονται σε πλήρη απολύμανση του θαλάσσιου και του γλυκού νερού. Παρόμοιες συγκεντρώσεις πρέπει να χρησιμοποιούνται για τη συνήθη απολύμανση της εγκατάστασης. Συνιστάται να εξουδετερώνονται όλες οι απολυμαντικές ουσίες πριν απελευθερωθούν στο παρακείμενο περιβάλλον, οι δε εγκαταστάσεις που χρησιμοποιούν θαλάσσιο νερό πρέπει να επεξεργάζονται των καταλοίπων οξειδωτικών ουσιών που παράγονται κατά τη διάρκεια της χημικής απολύμανσης. Σε περίπτωση έκτακτης ανάγκης, όπως είναι η εύρεση εισαχθέντος παρασίτου ή νοσογόνου παράγοντα, πρέπει να υπάρχει επαρκής απολυμαντική ουσία ώστε να είναι δυνατή η απολύμανση ολόκληρης της εγκατάστασης.

⁽¹⁾ ΕΕ L 273 της 10.10.2002, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2007/2006 της Επιτροπής (ΕΕ L 379 της 28.12.2006, σ. 98).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

Κατάλογος ειδών που προβλέπονται στο άρθρο 2 παράγραφος 5

Ιριδιζούσα πέστροφα, *Oncorhynchus mykiss*

Ποταμίσια πέστροφα, *Salvelinus fontinalis*

Κυπρίνος, *Cyprinus carpio*

Χορτοκυπρίνος, *Ctenopharyngodon idella*

Ασημοκυπρίνος, *Hyporhthalmichthys molitrix*

Μεγαλοκέφαλος κυπρίνος, *Aristichthys nobilis*

Στρείδι του Ειρηνικού, *Crassostrea gigas*

Κυδώνι της Ιαπωνίας, *Ruditapes philippinarum*

Μεγαλόστομη πέρκα, *Micropterus salmoides*

Αρκτοσαλβελίνος, *Salvelinus alpinus*

II

(Πράξεις εγκριθείσες δυνάμει των συνθηκών ΕΚ/Ευρατόμ των οποίων η δημοσίευση δεν είναι υποχρεωτική)

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 25ης Ιουνίου 2007

για τη σύσταση του Ευρωπαϊκού Ταμείου Ένταξης Υψηκών Τρίτων Χωρών, για την περίοδο 2007 έως 2013, ως μέρος του γενικού προγράμματος «Αλληλεγγύη και διαχείριση των μεταναστευτικών ροών»

(2007/435/ΕΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 63 παράγραφος 3 στοιχείο α),

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽¹⁾,

τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών ⁽²⁾,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ⁽³⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Για την προοδευτική εγκαθίδρυση ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, η συνθήκη προβλέπει, αφενός, την υιοθέτηση μέτρων για την εξασφάλιση της ελεύθερης κυκλοφορίας των προσώπων, σε συνδυασμό με συνοδευτικά μέτρα για τους ελέγχους στα εξωτερικά σύνορα, το άσυλο και τη μετανάστευση και, αφετέρου, την υιοθέτηση μέτρων στους τομείς του ασύλου, της μετανάστευσης και της διαφύλαξης των δικαιωμάτων των υπηκόων τρίτων χωρών.
- (2) Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, στη συνεδρίασή του στο Τάμπερε, στις 15 και 16 Οκτωβρίου 1999, δήλωσε ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να διασφαλίζει τη δίκαιη μεταχείριση των υπηκόων τρίτων χωρών που διαμένουν νομίμως στην επικράτεια των κρατών μελών της. Μια σθεναρότερη πολιτική ένταξης θα πρέπει να στοχεύει στην παροχή δικαιωμάτων σε αυτούς και στην επιβολή υποχρεώσεων συγκρίσιμων με τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των πολιτών της Ευρωπαϊκής

Ένωσης. Θα πρέπει, εξάλλου να προωθείται μη διακριτική μεταχείριση στην οικονομική, την κοινωνική και την πολιτιστική ζωή και να προβλεφθούν μέτρα κατά του ρατσισμού και της ξενοφοβίας.

- (3) Η ένταξη των υπηκόων τρίτων χωρών στα κράτη μέλη αποτελεί βασικό στοιχείο για την προαγωγή της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής, που είναι θεμελιώδης στόχος της Κοινότητας και αναφέρεται στη συνθήκη. Ωστόσο, λαμβανομένης υπόψη της συνθήκης, το Ευρωπαϊκό Ταμείο Ένταξης Υψηκών Τρίτων Χωρών (εφεξής «Ταμείο»), θα πρέπει να στοχεύει πρωτίστως τους νεοαφιχθέντες υπηκόους τρίτων χωρών, στο βαθμό που αυτό αφορά τη συγχρηματοδότηση συγκεκριμένων δράσεων στήριξης της ενταξιακής διαδικασίας στα κράτη μέλη.
- (4) Στο πρόγραμμα της Χάγης της 4ης και 5ης Νοεμβρίου 2004, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο υπογραμμίζει ότι, για να επιτευχθεί ο στόχος της σταθερότητας και της συνοχής στις κοινωνίες των κρατών μελών, είναι ουσιαστικής σημασίας να αναπτυχθούν αποτελεσματικές πολιτικές. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ζητά μεγαλύτερο συντονισμό των εθνικών πολιτικών ένταξης στη βάση ενός κοινού πλαισίου και καλεί τα κράτη μέλη, το Συμβούλιο και την Επιτροπή να προωθήσουν τη διαρθρωτική ανταλλαγή πείρας και πληροφοριών σχετικά με την ένταξη.
- (5) Όπως ζητήθηκε στο πρόγραμμα της Χάγης, το Συμβούλιο και οι αντιπρόσωποι των κυβερνήσεων των κρατών μελών θέσπισαν, στις 19 Νοεμβρίου 2004, «Κοινές βασικές αρχές για την πολιτική ένταξης των μεταναστών στην Ευρωπαϊκή Ένωση» (εφεξής «κοινές βασικές αρχές»). Οι κοινές βασικές αρχές παρέχουν στα κράτη μέλη βοήθεια κατά τη διατύπωση των πολιτικών ένταξης προσφέροντας σε αυτά ένα μελετημένο

⁽¹⁾ Γνώμη της 14ης Φεβρουαρίου 2006 (ΕΕ C 88 της 11.4.2006, σ. 15).

⁽²⁾ Γνώμη της 16ης Νοεμβρίου 2005 (ΕΕ C 115 της 16.5.2006, σ. 47).

⁽³⁾ Γνώμη της 14ης Δεκεμβρίου 2006 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στη Επίσημη Εφημερίδα).

οδηγό βασικών αρχών με τον οποίο τα κράτη μέλη μπορούν να κρίνουν και να εκτιμήσουν τις προσπάθειές τους.

- (6) Οι κοινές βασικές αρχές είναι συμπληρωματικές και σε πλήρη συνέργεια προς τα κοινοτικά νομοθετικά μέσα σχετικά με την είσοδο και την διαμονή των νομίμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών όσον αφορά την οικογενειακή επανένωση και τους επί μακρόν διαμένοντες, και τα άλλα συναφή υφιστάμενα νομοθετικά πλαίσια, συμπεριλαμβανομένων όσων αφορούν την ισότητα των φύλων, τη μη διακριτική μεταχείριση και την κοινωνική ένταξη.
- (7) Υπενθυμίζοντας την ανακοίνωση της Επιτροπής, της 1ης Σεπτεμβρίου 2005, σχετικά με κοινό θεματολόγιο ένταξης: Πλαίσιο για την ένταξη των υπηκόων τρίτων χωρών στην Ευρωπαϊκή Ένωση, τα συμπεράσματα του Συμβουλίου, της 1ης και της 2ας Δεκεμβρίου 2005, για το εν λόγω θεματολόγιο, τονίζουν την ανάγκη ενίσχυσης των πολιτικών ένταξης των κρατών μελών και αναγνωρίζουν τη σημασία του καθορισμού ενός πλαισίου, σε ευρωπαϊκό επίπεδο, για την ένταξη νομίμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών σε όλες τις πτυχές της κοινωνίας και, ιδίως, της λήψης συγκεκριμένων μέτρων για την εφαρμογή των κοινών βασικών αρχών.
- (8) Εάν ένα μεμονωμένο κράτος μέλος δεν αναπτύσσει και δεν εφαρμόζει πολιτικές ένταξης, αυτό μπορεί να έχει, με διάφορους τρόπους, αρνητικές επιπτώσεις στα άλλα κράτη μέλη και την Ευρωπαϊκή Ένωση.
- (9) Για να υποστηρίξει τον προγραμματισμό στον τομέα της ένταξης, η αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή ενέγραψε ειδικές πιστώσεις στον γενικό προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης από το 2003 έως το 2006 για τη χρηματοδότηση πιλοτικών σχεδίων και προπαρασκευαστικών δράσεων στον τομέα της ένταξης (εφεξής: «INTI»).
- (10) Υπό το πρίσμα του INTI, και με αναφορά στις ανακοινώσεις της Επιτροπής για τη μετανάστευση, την ένταξη και την απασχόληση καθώς και στην πρώτη ετήσια έκθεση για τη μετανάστευση και την ένταξη, θεωρείται αναγκαίο να εφοδιασθεί η Κοινότητα, από το 2007, με ένα ειδικό μέσο που αποσκοπεί να συμβάλει στις προσπάθειες των κρατών μελών σε εθνικό επίπεδο να αναπτύξουν και να θέσουν σε εφαρμογή πολιτικές ένταξης που θα δίδουν τη δυνατότητα σε υπηκόους τρίτων χωρών με διαφορετικό πολιτιστικό, θρησκευτικό, γλωσσικό και εθνοτικό υπόβαθρο να τηρήσουν τους όρους διαμονής και να διευκολύνουν την ένταξή τους στις ευρωπαϊκές κοινωνίες, σύμφωνα με τις κοινές βασικές αρχές και συμπληρωματικά προς το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο (εφεξής «ΕΚΤ»).
- (11) Για να εξασφαλισθεί η συνέπεια της κοινοτικής ανταπόκρισης στην ένταξη των υπηκόων τρίτων χωρών, οι δράσεις που χρηματοδοτούνται στο πλαίσιο του παρόντος Ταμείου θα πρέπει να είναι ειδικές και συμπληρωματικές εκείνων που χρηματοδοτούνται στα πλαίσια του ΕΚΤ και του Ευρωπαϊκού Ταμείου Προσφύγων. Στη συνάρτηση αυτή, θα πρέπει να αναπτυχθούν ειδικές ρυθμίσεις κοινού προγραμματισμού που θα εγγυώνται τη συνέπεια της κοινοτικής ανταπόκρισης στην ένταξη των υπηκόων τρίτων χωρών μέσω του ΕΚΤ και του Ταμείου.
- (12) Έχοντας κατά νου ότι το Ταμείο και το ΕΚΤ υπόκεινται σε επιμερισμένη διαχείριση με τα κράτη μέλη, θα πρέπει να θεσπισθούν επίσης ρυθμίσεις σε εθνικό επίπεδο για να διασφαλισθεί η συνέπεια κατά την εφαρμογή. Για τον σκοπό αυτό, θα πρέπει να ζητηθεί από τις αρχές των κρατών μελών που είναι υπεύθυνες για την εφαρμογή του Ταμείου να συστήσουν μηχανισμούς συνεργασίας και συντονισμού με τις αρχές που έχουν οριστεί από τα κράτη μέλη για τη διαχείριση της εφαρμογής του ΕΚΤ και του Ευρωπαϊκού Ταμείου Προσφύγων, και να εξασφαλίσουν ότι οι δράσεις στο πλαίσιο του Ταμείου θα είναι ειδικές και συμπληρωματικές εκείνων που χρηματοδοτούνται στα πλαίσια του ΕΚΤ και του Ευρωπαϊκού Ταμείου Προσφύγων.
- (13) Η παρούσα απόφαση θα πρέπει να στοχεύει πρωτίστως, στον βαθμό που αυτό αφορά τη συγχρηματοδότηση συγκεκριμένων δράσεων προς υποστήριξη της διαδικασίας ένταξης των υπηκόων τρίτων χωρών στα κράτη μέλη, σε δράσεις σχετικά με τους νεοαφιχθέντες υπηκόους τρίτων χωρών. Εν προκειμένω, είναι δυνατόν να γίνει παραπομπή στην οδηγία 2003/109/ΕΚ του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με το καθεστώς υπηκόων τρίτων χωρών οι οποίοι είναι επί μακρόν διαμένοντες⁽¹⁾, η οποία αναφέρει το πενταετές διάστημα νόμιμης διαμονής ως απαίτηση την οποία πρέπει να τηρούν οι υπήκοοι τρίτων χωρών προκειμένου να υπαχθούν στο καθεστώς επί μακρόν διαμένοντος.
- (14) Το Ταμείο θα πρέπει επίσης να υποστηρίζει τα κράτη μέλη στην ενίσχυση της ικανότητάς τους να αναπτύξουν, να εφαρμόζουν, να ελέγχουν και να αξιολογούν γενικά όλες τις στρατηγικές, τις πολιτικές και τα μέτρα ένταξης των υπηκόων τρίτων χωρών, καθώς και την ανταλλαγή πληροφοριών, τις βέλτιστες πρακτικές και τη συνεργασία εντός και μεταξύ των κρατών μελών που συμβάλλουν στην ενίσχυση αυτής της ικανότητας.
- (15) Η παρούσα απόφαση σχεδιάστηκε για να αποτελέσει μέρος ενός συνεκτικού πλαισίου, που περιλαμβάνει επίσης την απόφαση αριθ. 573/2007/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Μαΐου 2007, σχετικά με τη σύσταση του Ευρωπαϊκού Ταμείου Προσφύγων, για την περίοδο 2008 έως 2013, ως μέρος του γενικού προγράμματος «Αλληλεγγύη και διαχείριση των μεταναστευτικών ροών», και με την κατάργηση της απόφασης 2004/904/ΕΚ του Συμβουλίου⁽²⁾, την απόφαση αριθ. 574/2007/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Μαΐου 2007, σχετικά με τη σύσταση του Ταμείου Εξωτερικών Συνόρων, για την περίοδο 2007 έως 2013, ως μέρος του γενικού προγράμματος «Αλληλεγγύη και διαχείριση των μεταναστευτικών ροών»⁽³⁾ και την απόφαση αριθ. 575/2007/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Μαΐου 2007, για τη σύσταση του Ευρωπαϊκού Ταμείου Επιστροφής, για την περίοδο 2008 έως 2013, ως μέρος του γενικού προγράμματος «Αλληλεγγύη και διαχείριση των μεταναστευτικών ροών»⁽⁴⁾, το οποίο έχει σαν στόχο να εξετάσει το ζήτημα του δικαίου καταμερισμού των ευθυνών μεταξύ κρατών μελών όσον αφορά το οικονομικό βάρος που προκύπτει από την εισαγωγή ολοκληρωμένης διαχείρισης των εξωτερικών συνόρων της Ένωσης και από την εφαρμογή κοινών πολιτικών ασύλου και μετανάστευσης, που αναπτύχθηκαν σύμφωνα με τον τίτλο IV του τρίτου μέρους της συνθήκης.

(1) ΕΕ L 16 της 23.1.2004, σ. 44.

(2) ΕΕ L 144 της 6.6.2007, σ. 1.

(3) ΕΕ L 144 της 6.6.2007, σ. 22.

(4) ΕΕ L 144 της 6.6.2007, σ. 45.

- (16) Η στήριξη που παρέχεται από το Ταμείο θα είναι αποτελεσματικότερη και καλύτερα στοχοθετημένη εάν η συγχρηματοδότηση των επιλέξιμων δράσεων βασίζεται σε στρατηγικό πολυετή προγραμματισμό που εκπονεί το εκάστοτε κράτος μέλος σε διάλογο με την Επιτροπή.
- (17) Βάσει των στρατηγικών κατευθυντηρίων γραμμών που υιοθετούνται από την Επιτροπή, κάθε κράτος μέλος θα πρέπει να συντάσσει ένα έγγραφο πολυετούς προγραμματισμού λαμβάνοντας υπόψη τη συγκεκριμένη κατάσταση και τις ανάγκες του και εκθέτοντας την οικεία στρατηγική ανάπτυξης, η οποία θα πρέπει να αποτελέσει το πλαίσιο εφαρμογής των δράσεων που απαριθμούνται στα ετήσια προγράμματα.
- (18) Στο πλαίσιο της επιμερισμένης διαχείρισης που αναφέρεται στο άρθρο 53 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2002, για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων⁽¹⁾ (εφεξής «δημοσιονομικός κανονισμός»), θα πρέπει να καθορισθούν οι προϋποθέσεις που θα επιτρέπουν στην Επιτροπή να ασκεί τις αρμοδιότητές της για την εφαρμογή του γενικού προϋπολογισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης και να αποσαφηνισθούν οι υποχρεώσεις συνεργασίας των κρατών μελών. Η εφαρμογή αυτών των προϋποθέσεων θα επιτρέψει στην Επιτροπή να εξασφαλίσει ότι τα κράτη μέλη κάνουν νόμιμη και ορθή χρήση του Ταμείου και σύμφωνα με την αρχή της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης κατά την έννοια του άρθρου 27 και του άρθρου 48 παράγραφος 2 του δημοσιονομικού κανονισμού.
- (19) Θα πρέπει να ορισθούν αντικειμενικά κριτήρια για την χορήγηση των διαθέσιμων ετήσιων πόρων στα κράτη μέλη. Τα κριτήρια αυτά θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη το σύνολο των υπηκόων τρίτων χωρών που διαμένουν νόμιμα στα κράτη μέλη και τον συνολικό αριθμό των νεοεισερχομένων υπηκόων τρίτων χωρών που γίνονται δεκτοί κατά τη διάρκεια μιας συγκεκριμένης περιόδου αναφοράς.
- (20) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα προκειμένου να εξασφαλίζουν την κατάλληλη λειτουργία του συστήματος διαχείρισης και ελέγχου και την ποιότητα εφαρμογής. Προς τον σκοπό αυτό, είναι αναγκαίο να ορισθούν οι γενικές αρχές και οι απαραίτητες λειτουργίες που θα πρέπει να πληρούν όλα τα προγράμματα.
- (21) Σύμφωνα με τις αρχές της επικουρικότητας και της αναλογικότητας, τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν την πρωταρχική ευθύνη για την υλοποίηση και τον έλεγχο των παρεμβάσεων του Ταμείου.
- (22) Θα πρέπει να καθορισθούν οι υποχρεώσεις των κρατών μελών όσον αφορά τα συστήματα διαχείρισης και ελέγχου, την πιστοποίηση των δαπανών και την πρόληψη, τον εντοπισμό και τη διόρθωση των παρατυπιών και των παραβάσεων του κοινοτικού δικαίου, προκειμένου να εξασφαλισθεί η αποτελεσματική και ορθή εφαρμογή των πολυετών και ετήσιων προγραμμάτων τους. Ιδίως, όσον αφορά τη διαχείριση και τον έλεγχο, είναι απαραίτητο να καθορισθούν οι ρυθμίσεις με τις οποίες τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν την εγκατάσταση και την ικανοποιητική λειτουργία των σχετικών συστημάτων.
- (23) Με την επιφύλαξη των εξουσιών της Επιτροπής όσον αφορά τον δημοσιονομικό έλεγχο, η συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών και της Επιτροπής στον τομέα αυτόν θα πρέπει να ενθαρρυνθεί.
- (24) Η αποτελεσματικότητα και ο αντίκτυπος των δράσεων που υποστηρίζονται από το Ταμείο εξαρτάται επίσης από την αξιολόγηση και τη διάδοση των αποτελεσμάτων τους. Θα πρέπει να προσδιορισθούν οι αρμοδιότητες των κρατών μελών και της Επιτροπής σε σχέση με το θέμα αυτό και να προδιαγραφούν ρυθμίσεις για να εξασφαλίζεται η αξιοπιστία της αξιολόγησης και της ποιότητας της σχετικής ενημέρωσης.
- (25) Οι δράσεις θα πρέπει να αξιολογούνται με σκοπό την ενδιάμεση επανεξέταση και την αξιολόγηση αντικτύπου και η διαδικασία αξιολόγησης θα πρέπει να ενσωματωθεί στις ρυθμίσεις για την παρακολούθηση των σχεδίων.
- (26) Έχοντας κατά νουν τη σημασία που αποδίδεται στη διαφάνεια της κοινοτικής χρηματοδότησης, η Επιτροπή θα πρέπει να παρέχει καθοδήγηση ώστε να διευκολύνεται οιαδήποτε αρχή, μη κυβερνητική οργάνωση, διεθνής οργανισμός ή άλλη οντότητα που επιχορηγείται από το Ταμείο να αναγνωρίζει πλήρως την παρεχόμενη στήριξη, λαμβάνοντας υπόψη της πρακτική άλλων μέσων που τελούν υπό επιμερισμένη διαχείριση, όπως τα Διαρθρωτικά Ταμεία.
- (27) Η παρούσα απόφαση καθορίζει το δημοσιονομικό πλαίσιο, για όλη τη διάρκεια του προγράμματος, κατά την έννοια του σημείου 38 της διοργανικής συμφωνίας, της 17ης Μαΐου 2006, μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής, για τη δημοσιονομική πειθαρχία και τη χρηστή δημοσιονομική διαχείριση⁽²⁾, χωρίς να θίγονται οι εξουσίες της αρμόδιας για τον προϋπολογισμό αρχής, όπως αυτές ορίζονται από τη συνθήκη.
- (28) Δεδομένου ότι ο στόχος της παρούσας απόφασης, και συγκεκριμένα η προώθηση της ένταξης των υπηκόων τρίτων χωρών στις κοινωνίες των κρατών μελών υποδοχής εντός του πλαισίου των κοινών βασικών αρχών, δεν μπορεί να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη και μπορεί, κατά συνέπεια, λόγω των διαστάσεων και των αποτελεσμάτων της δράσης, να επιτευχθεί καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο, η Κοινότητα μπορεί να θεσπίσει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, όπως ορίζεται στο άρθρο 5 της συνθήκης. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως διατυπώνεται στο εν λόγω άρθρο, η παρούσα απόφαση δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη του στόχου αυτού.
- (29) Τα μέτρα που απαιτούνται για την εφαρμογή της παρούσας απόφασης θα πρέπει να θεσπισθούν σύμφωνα με την απόφαση 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή⁽³⁾.
- (30) Προκειμένου να διασφαλισθεί η έγκαιρη υλοποίηση του Ταμείου, η παρούσα απόφαση θα πρέπει να εφαρμοσθεί από την 1η Ιανουαρίου 2007.

⁽¹⁾ ΕΕ L 248 της 16.9.2002, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1995/2006 (ΕΕ L 390 της 30.12.2006, σ. 1).

⁽²⁾ ΕΕ C 139 της 14.6.2006, σ. 1

⁽³⁾ ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23. Απόφαση όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2006/512/ΕΚ (ΕΕ L 200 της 22.7.2006, σ. 11).

- (31) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου για τη θέση της Δανίας, το οποίο έχει προσαρτηθεί στη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, η Δανία δεν συμμετέχει στη θέσπιση της παρούσας απόφασης και δεν δεσμεύεται από αυτήν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή της.
- (32) Σύμφωνα με το άρθρο 3 του πρωτοκόλλου για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας, το οποίο έχει προσαρτηθεί στη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, η Ιρλανδία κοινοποίησε, με επιστολή της 6ης Σεπτεμβρίου 2005, ότι επιθυμεί να συμμετάσχει στη θέσπιση και την εφαρμογή της παρούσας απόφασης.
- (33) Σύμφωνα με το άρθρο 3 του πρωτοκόλλου για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας, το οποίο έχει προσαρτηθεί στη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, το Ηνωμένο Βασίλειο κοινοποίησε, με επιστολή της 27ης Οκτωβρίου 2005, ότι επιθυμεί να συμμετάσχει στη θέσπιση και την εφαρμογή της παρούσας απόφασης.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ, ΣΤΟΧΟΙ ΚΑΙ ΔΡΑΣΕΙΣ

Άρθρο 1

Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής

1. Η παρούσα απόφαση συστήνει, για την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2007 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2013, το Ευρωπαϊκό Ταμείο Ένταξης Υψηλών Τρίτων Χωρών, στο εξής καλούμενο «Ταμείο», ως μέρος ενός συνεκτικού πλαισίου που περιλαμβάνει επίσης την απόφαση αριθ. 573/2007/ΕΚ, την απόφαση αριθ. 574/2007/ΕΚ και την απόφαση αριθ. 575/2007/ΕΚ, προκειμένου να συμβάλει στην ενίσχυση του χώρου ελευθερίας, αφοσίωσης και δικαιοσύνης και στην εφαρμογή της αρχής της αλληλεγγύης μεταξύ των κρατών μελών.

Η παρούσα απόφαση καθορίζει τους στόχους στους οποίους συμβάλλει το Ταμείο, τη λειτουργία του, τους διαθέσιμους δημοσιονομικούς πόρους καθώς και τα κριτήρια για την κατανομή των διαθέσιμων δημοσιονομικών πόρων.

Θεσπίζει τους κανόνες διαχείρισης του Ταμείου, συμπεριλαμβανομένων των δημοσιονομικών, καθώς και τους μηχανισμούς παρακολούθησης και ελέγχου που βασίζονται στην κατανομή των αρμοδιοτήτων μεταξύ της Επιτροπής και των κρατών μελών.

2. Οι υπήκοοι τρίτων χωρών που βρίσκονται στο έδαφος τρίτης χώρας και που συμμορφώνονται με ειδικά προ της αναχώρησης μέτρα ή/και όρους που προβλέπονται από το εθνικό δίκαιο, συμπεριλαμβανομένων όσων αφορούν την ικανότητα ένταξης στην κοινωνία του εν λόγω κράτους μέλους, εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας απόφασης.

3. Οι υπήκοοι τρίτων χωρών που έχουν υποβάλει αίτηση ασύλου για την οποία δεν έχει ακόμα εκδοθεί οριστική απόφαση ή απολαύουν καθεστώτος πρόσφυγα ή καθεστώτος επικουρικής προστασίας ή υπάγονται στην κατηγορία των προσφύγων ή σε καθεστώς επικουρικής προστασίας σύμφωνα με την οδηγία 2004/83/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για θέσπιση ελάχιστων απαιτήσεων για την αναγνώριση και το καθεστώς των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως προσφύγων ή ως προσώπων που χρήζουν διεθνούς προστασίας για άλλους λόγους⁽¹⁾, αποκλείονται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας απόφασης.

4. Ως «υπήκοος τρίτης χώρας» νοείται κάθε πρόσωπο που δεν είναι πολίτης της Ένωσης κατά την έννοια του άρθρου 17 παράγραφος 1 της συνθήκης.

Άρθρο 2

Γενικός στόχος του Ταμείου

1. Ο γενικός στόχος του Ταμείου είναι η υποστήριξη των προσπαθειών που καταβάλλουν τα κράτη μέλη προκειμένου να μπορούν οι υπήκοοι τρίτων χωρών με διαφορετικό οικονομικό, κοινωνικό, πολιτιστικό, θρησκευτικό, γλωσσικό και εθνοτικό υπόβαθρο να τηρούν τους όρους διαμονής και η διευκόλυνση της ένταξής τους στις ευρωπαϊκές κοινωνίες.

Το Ταμείο εστιάζεται πρωτίστως σε δράσεις σχετικές με την ένταξη των νεοαφιχθέντων υπηκόων τρίτων χωρών.

2. Για την προαγωγή του στόχου που αναφέρεται στην παράγραφο 1, το Ταμείο συμβάλλει στην ανάπτυξη και την εφαρμογή εθνικών στρατηγικών ένταξης για τους υπηκόους τρίτων χωρών σε όλους τους τομείς της κοινωνίας, λαμβάνοντας ιδίως υπόψη την αρχή ότι η ένταξη είναι μια αμφίδρομη δυναμική διαδικασία αμοιβαίας προσαρμογής όλων των μεταναστών και των κατοίκων των κρατών μελών.

3. Το Ταμείο συνεισφέρει στη χρηματοδότηση της τεχνικής βοήθειας βάσει πρωτοβουλίας των κρατών μελών ή της Επιτροπής.

Άρθρο 3

Ειδικοί στόχοι

Το Ταμείο συμβάλλει στους ακόλουθους ειδικούς στόχους:

- διευκόλυνση της ανάπτυξης και της εφαρμογής των διαδικασιών εισδοχής που αφορούν και στηρίζουν τη διαδικασία ένταξης των υπηκόων τρίτων χωρών·
- ανάπτυξη και εφαρμογή της διαδικασίας ένταξης των νεοαφιχθέντων υπηκόων τρίτων χωρών στα κράτη μέλη·
- αύξηση της ικανότητας των κρατών μελών να αναπτύσσουν, να εφαρμόζουν, να παρακολουθούν και να αξιολογούν πολιτικές και μέτρα ένταξης των υπηκόων τρίτων χωρών·
- ανταλλαγή πληροφοριών, βέλτιστων πρακτικών και συνεργασίας, εντός και μεταξύ των κρατών μελών, όσον αφορά την ανάπτυξη, την εφαρμογή, την παρακολούθηση και την αξιολόγηση των πολιτικών και των μέτρων ένταξης των υπηκόων τρίτων χωρών.

⁽¹⁾ ΕΕ L 304 της 30.9.2004, σ. 12.

Άρθρο 4

Επιλέξιμες δράσεις στα κράτη μέλη

1. Όσον αφορά τον στόχο που ορίζεται στο άρθρο 3 στοιχείο α), το Ταμείο υποστηρίζει δράσεις στα κράτη μέλη, οι οποίες:

- α) διευκολύνουν την ανάπτυξη και την εφαρμογή διαδικασιών εισδοχής από τα κράτη μέλη, μεταξύ άλλων με τη στήριξη διαδικασιών διαβούλευσης με τους σχετικούς ενδιαφερόμενους φορείς και παρόχους εμπειρογνομosύνης ή ανταλλαγής πληροφοριών για προσεγγίσεις που στοχεύουν συγκεκριμένες εθνικότητες ή κατηγορίες υπηκόων τρίτων χωρών·
- β) καθιστούν την εφαρμογή των διαδικασιών εισδοχής πιο αποτελεσματική και ευπρόσθη στους υπηκόους τρίτων χωρών, μεταξύ άλλων χρησιμοποιώντας εύχρηστες τεχνολογίες επικοινωνίας και πληροφόρησης, εκστρατείες πληροφόρησης και διαδικασίες επιλογής·
- γ) προετοιμάζουν καλύτερα τους υπηκόους τρίτων χωρών για την ένταξή τους στην κοινωνία υποδοχής, στηρίζοντας μέτρα που αφορούν τον προ της αναχώρησής τους χρόνο και τους δίνουν τη δυνατότητα να αποκτήσουν τις γνώσεις και τις δεξιότητες που είναι απαραίτητες για την ένταξή τους, όπως επαγγελματική κατάρτιση, πακέτα πληροφοριών, ολοκληρωμένα μαθήματα αγωγής του πολίτη και γλωσσική εκπαίδευση στη χώρα καταγωγής.

2. Όσον αφορά τον στόχο που ορίζεται στο άρθρο 3 στοιχείο β), το Ταμείο υποστηρίζει δράσεις στα κράτη μέλη, οι οποίες:

- α) καταρτίζουν προγράμματα και δραστηριότητες που αποσκοπούν στην υποδοχή των νεοαφιχθέντων υπηκόων τρίτων χωρών στην κοινωνία υποδοχής και τους δίνουν τη δυνατότητα να αποκτήσουν βασικές γνώσεις της γλώσσας, της ιστορίας, των θεσμών, των κοινωνικοοικονομικών χαρακτηριστικών, της πολιτιστικής ζωής και των θεμελιωδών προτύπων και αξιών της χώρας υποδοχής, και επίσης συμπληρώνουν τα προϋπάρχοντα προγράμματα και δραστηριότητες·
- β) αναπτύσσουν και βελτιώνουν την ποιότητα των εν λόγω προγραμμάτων και δραστηριοτήτων σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο, με ιδιαίτερη έμφαση στην αγωγή του πολίτη·
- γ) ενισχύουν την ικανότητα των εν λόγω προγραμμάτων και δραστηριοτήτων να απευθύνονται σε συγκεκριμένες ομάδες, όπως οι εξαρτώμενοι από άτομα που υπόκεινται σε διαδικασίες εισδοχής, παιδιά, γυναίκες, ηλικιωμένοι, αναλφάβητοι ή άνθρωποι με αναπηρίες·
- δ) αυξάνουν την ευελιξία των εν λόγω προγραμμάτων και δραστηριοτήτων, ιδίως με μαθήματα μερικής παρακολούθησης, ταχείας εκμάθησης, μάθησης εξ αποστάσεως ή συστημάτων ηλεκτρονικής μάθησης ή παρόμοιων προτύπων, που δίνουν τη δυνατότητα σε υπηκόους τρίτων χωρών να ολοκληρώνουν τα προγράμματα και τις δραστηριότητές τους παράλληλα με την εργασία ή τις σπουδές τους·
- ε) αναπτύσσουν και εφαρμόζουν τα εν λόγω προγράμματα ή δραστηριότητες, στοχεύοντας στους νεαρές ηλικίας υπηκόους τρίτων χωρών, που αντιμετωπίζουν ειδικές κοινωνικές και πολιτισμικές προκλήσεις που αφορούν ζητήματα ταυτότητας·

στ) αναπτύσσουν προγράμματα ή δραστηριότητες που ενθαρρύνουν την εισδοχή και υποστηρίζουν τη διαδικασία ένταξης των ειδικευμένων και των εξαιρετικά ειδικευμένων υπηκόων τρίτων χωρών.

3. Όσον αφορά τους στόχους που ορίζονται στο άρθρο 3 στοιχεία γ) και δ), το Ταμείο υποστηρίζει δράσεις εντός και μεταξύ των κρατών μελών, οι οποίες:

- α) βελτιώνουν την πρόσβαση των υπηκόων τρίτων χωρών στα δημόσια και ιδιωτικά αγαθά και υπηρεσίες, μεταξύ άλλων με ενδιάμεσες υπηρεσίες, υπηρεσίες μετάφρασης και διερμηνείας και με βελτίωση των διαπολιτισμικών ικανοτήτων του προσωπικού·
- β) εκπονούν βιώσιμες οργανωτικές δομές για τη διαχείριση της ένταξης και της πολυμορφίας, προάγουν την πάγια και βιώσιμη συμμετοχή στην πολιτική και πολιτιστική ζωή και αναπτύσσουν μορφές συνεργασίας μεταξύ των διαφόρων ενδιαφερόμενων φορέων, οι οποίες δίνουν τη δυνατότητα σε υπαλλήλους διαφόρων επιπέδων να αποκτούν ταχέως πληροφορίες σχετικές με την πείρα και τις πρακτικές άλλων περιοχών και, ει δυνατόν, να συγκεντρώνουν πόρους·
- γ) αναπτύσσουν και εφαρμόζουν τη διαπολιτισμική κατάρτιση, την ανάπτυξη ικανοτήτων και τη διαχείριση της ποικιλομορφίας, την κατάρτιση του προσωπικού σε φορείς παροχής υπηρεσιών δημοσίου και ιδιωτικού τομέα, συμπεριλαμβανομένων των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων·
- δ) ενισχύουν την ικανότητα συντονισμού, εφαρμογής, παρακολούθησης και αξιολόγησης των εθνικών στρατηγικών ένταξης των υπηκόων τρίτων χωρών στα διάφορα επίπεδα και υπηρεσίες της κυβέρνησης·
- ε) συμβάλλουν στην αξιολόγηση των διαδικασιών εισδοχής ή των προγραμμάτων και των δραστηριοτήτων που αναφέρονται στην παράγραφο 2, με στήριξη αντιπροσωπευτικών ερευνών μεταξύ των υπηκόων τρίτων χωρών που έχουν επωφεληθεί από αυτά ή/και μεταξύ των ενδιαφερόμενων φορέων, όπως οι επιχειρήσεις, οι μη κυβερνητικές οργανώσεις και οι περιφερειακές ή τοπικές αρχές·
- στ) εισάγουν και εφαρμόζουν συστήματα για τη συλλογή και την ανάλυση πληροφοριών σχετικά με τις ανάγκες διαφόρων κατηγοριών υπηκόων τρίτων χωρών, σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο, με τη συμμετοχή μηχανισμών διαβούλευσης με τους υπηκόους τρίτων χωρών και ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ των ενδιαφερόμενων φορέων, και με τη διεξαγωγή ερευνών στις κοινότητες μεταναστών για τον καλύτερο τρόπο ανταπόκρισης σε αυτές τις ανάγκες.
- ζ) συμβάλλουν στην αμφίδρομη διαδικασία των πολιτικών ένταξης με την ανάπτυξη μηχανισμών διαβούλευσης με τους υπηκόους τρίτων χωρών, ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των ενδιαφερόμενων φορέων και μηχανισμών διαπολιτισμικού διαθρησκευτικού και θρησκευτικού διαλόγου μεταξύ των κοινοτήτων ή/και μεταξύ των κοινοτήτων και των αρχών χάραξης πολιτικών και λήψης αποφάσεων·
- η) αναπτύσσουν δείκτες και σταθερά σημεία σύγκρισης για μέτρηση της προόδου σε εθνικό επίπεδο·

θ) αναπτύσσουν υψηλής ποιότητας εργαλεία παρακολούθησης και σχέδια αξιολόγησης των πολιτικών και των μέτρων ένταξης·

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΑΡΧΕΣ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ

ι) αυξάνουν την αποδοχή της μετανάστευσης στις κοινωνίες υποδοχής καθώς και την αποδοχή των μέτρων ένταξης με εκστρατείες ευαισθητοποίησης, ειδικότερα στα μαζικά μέσα ενημέρωσης.

Άρθρο 6

Συμπληρωματικότητα, συνέπεια και συμμόρφωση

Άρθρο 5

Κοινοτικές δράσεις

1. Κατόπιν πρωτοβουλίας της Επιτροπής, το Ταμείο μπορεί να χρηματοδοτεί, εντός του ορίου του 7 % των διαθέσιμων πόρων του, διεθνικές δράσεις ή δράσεις που παρουσιάζουν ενδιαφέρον για την Κοινότητα ως σύνολο (εφεξής «κοινοτικές δράσεις») όσον αφορά την πολιτική μετανάστευσης και ένταξης.

1. Το Ταμείο παρέχει ενίσχυση που συμπληρώνει τις εθνικές, περιφερειακές και τοπικές δράσεις, ενσωματώνοντας σε αυτές τις προτεραιότητες της Κοινότητας.

Ιδίως, για να εξασφαλισθεί η συνέπεια της κοινοτικής ανταπόκρισης όσον αφορά την ένταξη των υπηκόων τρίτων χωρών, οι δράσεις που χρηματοδοτούνται στο πλαίσιο του παρόντος Ταμείου είναι ειδικές και συμπληρωματικές εκείνων που χρηματοδοτούνται στα πλαίσια του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου και του Ευρωπαϊκού Ταμείου Προσφύγων.

2. Για να είναι επιλέξιμες προς χρηματοδότηση, οι κοινοτικές δράσεις πρέπει ιδίως:

2. Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ώστε η ενίσχυση από το Ταμείο και τα κράτη μέλη να είναι συνεπής προς τις δραστηριότητες, τις πολιτικές και τις προτεραιότητες της Κοινότητας. Αυτή η συνέπεια υπογραμμίζεται ιδίως στο πολυετές πρόγραμμα που αναφέρεται στο άρθρο 16.

α) να προωθούν την κοινοτική συνεργασία για την εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου και των καλών πρακτικών στον τομέα της μετανάστευσης και την εφαρμογή των καλών πρακτικών στον τομέα της ένταξης·

3. Οι πράξεις που χρηματοδοτούνται από το Ταμείο συμμορφώνονται με τις διατάξεις της συνθήκης και τις πράξεις που θεσπίζονται δυνάμει αυτών.

β) να υποστηρίζουν τη δημιουργία διακρατικών δικτύων συνεργασίας και την εφαρμογή πιλοτικών σχεδίων βασισμένων στις διακρατικές εταιρικές σχέσεις μεταξύ οργανισμών που είναι εγκατεστημένοι σε δύο ή περισσότερα κράτη μέλη, με προορισμό την τόνωση της καινοτομίας, τη διευκόλυνση της ανταλλαγής εμπειριών και καλής πρακτικής και τη βελτίωση της ποιότητας των πολιτικών ένταξης·

Άρθρο 7

Προγραμματισμός

γ) να υποστηρίζουν διεθνικές εκστρατείες ευαισθητοποίησης·

1. Οι στόχοι του Ταμείου επιδιώκονται στο πλαίσιο μιας πολυετούς περιόδου προγραμματισμού από το 2007 έως το 2013, η οποία υπόκειται σε ενδιάμεση επανεξέταση σύμφωνα με το άρθρο 20. Το σύστημα πολυετούς προγραμματισμού περιλαμβάνει τις προτεραιότητες καθώς και διαδικασία διαχείρισης, λήψης αποφάσεων, λογιστικού ελέγχου και πιστοποίησης.

δ) να υποστηρίζουν τις μελέτες, τη διάδοση και την ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με τις βέλτιστες πρακτικές και όλες τις άλλες πτυχές των πολιτικών μετανάστευσης και ένταξης, μεταξύ άλλων για τη χρήση των τεχνολογιών αιχμής·

2. Τα πολυετή προγράμματα που εγκρίνονται από την Επιτροπή εφαρμόζονται μέσω ετήσιων προγραμμάτων.

ε) να υποστηρίζουν πιλοτικά σχέδια και μελέτες που εξετάζουν τη δυνατότητα νέων μορφών κοινοτικής συνεργασίας στους τομείς της μετανάστευσης και της ένταξης, καθώς και κοινοτικού δικαίου στον τομέα της ένταξης·

Άρθρο 8

Επικουρικότητα και αναλογική παρέμβαση

στ) να υποστηρίζουν την ανάπτυξη και την εφαρμογή από τα κράτη μέλη κοινών στατιστικών εργαλείων, μεθόδων και δεικτών για τη μέτρηση των εξελίξεων πολιτικής στους τομείς της μετανάστευσης και της ένταξης.

1. Η εφαρμογή των πολυετών και ετήσιων προγραμμάτων που αναφέρονται στα άρθρα 17 και 19 αποτελεί ευθύνη των κρατών μελών στο ενδεικνυόμενο εδαφικό επίπεδο, σύμφωνα με το ιδιαίτερο θεσμικό σύστημα που ισχύει σε κάθε κράτος μέλος. Η αρμοδιότητα αυτή ασκείται σύμφωνα με την παρούσα απόφαση.

3. Το ετήσιο πρόγραμμα εργασίας το οποίο καθορίζει τις προτεραιότητες για τις κοινοτικές δράσεις θεσπίζεται σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 52 παράγραφος 2.

2. Όσον αφορά τις διατάξεις λογιστικού ελέγχου, τα μέσα που χρησιμοποιούνται από την Επιτροπή και τα κράτη μέλη ποικίλλουν ανάλογα με το μέγεθος της κοινοτικής συνεισφοράς. Η ίδια αρχή ισχύει και για τις διατάξεις που αφορούν την αξιολόγηση, καθώς και για τις εκθέσεις που αφορούν τα πολυετή και ετήσια προγράμματα.

Άρθρο 9

Μέθοδοι εφαρμογής

1. Ο κοινοτικός προϋπολογισμός που διατίθεται στο Ταμείο εκτελείται σύμφωνα με το άρθρο 53 παράγραφος 1 στοιχείο β) του δημοσιονομικού κανονισμού, εξαιρουμένων των κοινοτικών δράσεων που αναφέρονται στο άρθρο 5 και της τεχνικής βοήθειας που αναφέρεται στο άρθρο 14. Τα κράτη μέλη και η Επιτροπή εξασφαλίζουν τη συμμόρφωση με την αρχή της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης.

2. Η Επιτροπή ασκεί την αρμοδιότητά της για την εκτέλεση του γενικού προϋπολογισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ως εξής:

- α) ελέγχει την ύπαρξη και την εύρυθμη λειτουργία των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου στα κράτη μέλη σύμφωνα με τις διαδικασίες που περιγράφονται στο άρθρο 30·
- β) αναβάλλει ή αναστέλλει το σύνολο ή μέρος των πληρωμών σύμφωνα με τις διαδικασίες που περιγράφονται στα άρθρα 39 και 40, σε περίπτωση ελλείψεων των εθνικών συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου, και εφαρμόζει κάθε άλλη απαιτούμενη δημοσιονομική διόρθωση, σύμφωνα με τις διαδικασίες που περιγράφονται στα άρθρα 43 και 44.

Άρθρο 10

Εταιρική σχέση

1. Κάθε κράτος μέλος αναπτύσσει, σύμφωνα με τους ισχύοντες εθνικούς κανόνες και πρακτικές, εταιρική σχέση με τις αρχές και τους φορείς που συμμετέχουν στην εφαρμογή του πολυετούς προγράμματος ή που, σύμφωνα με το οικείο κράτος μέλος, δύνανται να παρέχουν χρήσιμη συμβολή στην ανάπτυξή του.

Οι εν λόγω αρχές και φορείς μπορούν να περιλαμβάνουν τις αρμόδιες περιφερειακές, τοπικές, δημοτικές/κοινοτικές και άλλες δημόσιες αρχές, τους διεθνείς οργανισμούς και φορείς που αντιπροσωπεύουν την κοινωνία των πολιτών, όπως μη κυβερνητικές οργανώσεις, συμπεριλαμβανομένων των οργανώσεων των μεταναστών, ή κοινωνικούς εταίρους.

Η εν λόγω εταιρική σχέση περιλαμβάνει τουλάχιστον τις αρχές εφαρμογής που ορίζουν τα κράτη μέλη για τον σκοπό της διαχείρισης των παρεμβάσεων του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου, και την υπεύθυνη αρχή του Ευρωπαϊκού Ταμείου Προσφύγων.

2. Η εταιρική αυτή σχέση διεξάγεται τηρουμένων πλήρως των αντίστοιχων θεσμικών, νομικών και οικονομικών αρμοδιοτήτων κάθε κατηγορίας εταίρων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ

ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

Άρθρο 11

Συνολικοί πόροι

1. Το δημοσιονομικό πλαίσιο για την υλοποίηση δράσεων χρηματοδοτούμενων από το Ταμείο, για την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2007 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2013, ανέρχεται σε 825 εκατομμύρια EUR.

2. Οι ετήσιες πιστώσεις για το Ταμείο εγκρίνονται από την αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή εντός των ορίων του δημοσιονομικού πλαισίου.

3. Η Επιτροπή πραγματοποιεί ενδεικτικές ετήσιες κατανομές ανά κράτος μέλος σύμφωνα με τα κριτήρια που ορίζονται στο άρθρο 12.

Άρθρο 12

Ετήσια διανομή των πόρων για επιλέξιμες δράσεις στα κράτη μέλη

1. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει ένα κατ' αποκοπή ποσό ύψους 500 000 EUR από την ετήσια χρηματοδότηση του Ταμείου.

Το ποσό αυτό ορίζεται σε 500 000 EUR κατ' έτος για τα κράτη μέλη τα οποία θα προσχωρήσουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση κατά την περίοδο 2007 έως 2013, για το υπόλοιπο της περιόδου 2007 έως 2013, αρχής γενομένης από το έτος που έπεται της προσχώρησής τους.

2. Το υπόλοιπο των διαθέσιμων ετήσιων πόρων κατανέμεται μεταξύ των κρατών μελών, ως εξής:

- α) 40 % σε αναλογία προς τον μέσο αριθμό του συνόλου των νομίμως διαμενόντων στα κράτη μέλη υπηκόων τρίτων χωρών κατά τα τρία προηγούμενα έτη, και
- β) 60 % σε αναλογία προς τον αριθμό των υπηκόων τρίτων χωρών που έχουν αποκτήσει άδεια εκδοθείσα από κράτος μέλος για διαμονή στο έδαφός τους κατά τα τρία προηγούμενα έτη.

3. Εντούτοις, για τον σκοπό του υπολογισμού που αναφέρεται στο στοιχείο β) της παραγράφου 2, δεν περιλαμβάνονται οι ακόλουθες κατηγορίες προσώπων:

- α) εποχιακοί εργαζόμενοι, όπως ορίζονται από το εθνικό δίκαιο·
- β) υπήκοοι τρίτων χωρών που έχουν γίνει δεκτοί για σπουδές, ανταλλαγές μαθητών, άμισθη μαθητεία ή εθελοντικές υπηρεσίες σύμφωνα με την οδηγία 2004/114/EK του Συμβουλίου ⁽¹⁾·
- γ) υπήκοοι τρίτων χωρών που έχουν γίνει δεκτοί για επιστημονική έρευνα σύμφωνα με την οδηγία 2005/71/EK του Συμβουλίου ⁽²⁾·
- δ) υπήκοοι τρίτων χωρών που έχουν λάβει ανανέωση άδειας εκδοθείσας από κράτος μέλος ή έχουν αλλάξει καθεστώς, συμπεριλαμβανομένων των υπηκόων τρίτων χωρών που αποκτούν καθεστώς επί μακρόν διαμένοντος σύμφωνα με την οδηγία 2003/109/EK.

4. Τα στοιχεία αναφοράς είναι τα τελευταία στατιστικά στοιχεία που έχουν παραχθεί από την Επιτροπή (Eurostat) βάσει δεδομένων που προσκομίζουν τα κράτη μέλη σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο.

Στις περιπτώσεις που τα κράτη μέλη δεν έχουν δώσει στην Επιτροπή (Eurostat) τα σχετικά στατιστικά στοιχεία, παρέχουν προσωρινά δεδομένα το συντομότερο δυνατό.

⁽¹⁾ ΕΕ L 375 της 23.12.2004, σ. 12.

⁽²⁾ ΕΕ L 289 της 3.11.2005, σ. 15.

Προτού αποδεχθεί αυτά τα δεδομένα ως στοιχεία αναφοράς, η Επιτροπή (Eurostat) αξιολογεί την ποιότητα, τη συγκρισιμότητα και την πληρότητα των στατιστικών πληροφοριών σύμφωνα με τις κανονικές επιχειρησιακές διαδικασίες. Κατόπιν αιτήσεως της Επιτροπής (Eurostat), τα κράτη μέλη της παρέχουν όλες τις αναγκαίες προς τούτο πληροφορίες.

Άρθρο 13

Διάρθρωση της χρηματοδότησης

1. Η χρηματοδοτική συμμετοχή του Ταμείου λαμβάνει τη μορφή επιδοτήσεων.

2. Οι δράσεις που υποστηρίζονται από το Ταμείο συγχρηματοδοτούνται από δημόσιες ή ιδιωτικές πηγές, είναι μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα και δεν μπορούν να είναι επιλέξιμες για χρηματοδότηση από άλλες πηγές που καλύπτονται από τον γενικό προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

3. Οι πιστώσεις του Ταμείου πρέπει να είναι συμπληρωματικές προς τις δημόσιες ή εξομοιώσιμες δαπάνες που διατίθενται από τα κράτη μέλη για τα μέτρα που καλύπτονται από την παρούσα απόφαση.

4. Η κοινοτική χρηματοδότηση σε ενισχυόμενα σχέδια, όσον αφορά τις δράσεις που εφαρμόζονται στα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 4, δεν μπορεί να υπερβαίνει το 50 % του συνολικού κόστους μιας ειδικής δράσης.

Το ποσοστό αυτό μπορεί να αυξηθεί σε 75 % για σχέδια που θέτουν σε εφαρμογή τις ειδικές προτεραιότητες που προσδιορίζονται στις στρατηγικές κατευθυντήριες γραμμές που ορίζονται στο άρθρο 16.

Η κοινοτική συνεισφορά αυξάνεται σε 75 % στα κράτη μέλη που υπάγονται στο Ταμείο Συνοχής.

5. Στο πλαίσιο της εφαρμογής του εθνικού προγραμματισμού, όπως καθορίζεται στο κεφάλαιο IV, τα κράτη μέλη επιλέγουν σχέδια προς χρηματοδότηση με βάση τα ακόλουθα ελάχιστα κριτήρια:

- a) την κατάσταση και τις απαιτήσεις στο κράτος μέλος·
- β) την αποδοτικότητα της δαπάνης από πλευράς κόστους, μεταξύ άλλων λαμβανομένου υπόψη του αριθμού των ατόμων τα οποία αφορά το σχέδιο·
- γ) την πείρα, την εμπειρογνομosύνη, την αξιοπιστία και τη χρηματοδοτική συμβολή της οργάνωσης που υποβάλλει αίτηση για χρηματοδότηση και κάθε οργάνωσης-εταίρου·
- δ) τον βαθμό στον οποίο τα σχέδια συμπληρώνουν άλλες δράσεις χρηματοδοτούμενες από τον γενικό προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή ως μέρος εθνικών προγραμμάτων.

6. Κατά γενικό κανόνα, η κοινοτική χρηματοδοτική ενίσχυση σε δράσεις υποστηριζόμενες από το Ταμείο, χορηγείται για μέγιστη περίοδο τριών ετών, υπό την προϋπόθεση περιοδικών εκθέσεων προόδου.

Άρθρο 14

Τεχνική βοήθεια με πρωτοβουλία της Επιτροπής

1. Με πρωτοβουλία ή/και για λογαριασμό της Επιτροπής, και με ανώτατο όριο ετήσιας επιχορήγησης από το Ταμείο ύψους 500 000 EUR, το Ταμείο μπορεί να χρηματοδοτεί μέτρα προετοιμασίας, παρακολούθησης, διοικητικής και τεχνικής στήριξης, αξιολόγησης, γενικού και λογιστικού ελέγχου και επιθεώρησης που είναι απαραίτητα για την εφαρμογή της παρούσας απόφασης.

2. Αυτά τα μέτρα περιλαμβάνουν:

- a) μελέτες, αξιολογήσεις, εκθέσεις εμπειρογνομώνων και στατιστικές, μεταξύ άλλων γενικού χαρακτήρα που αφορούν τη λειτουργία του Ταμείου·
- β) μέτρα πληροφόρησης για τα κράτη μέλη, τους τελικούς δικαιούχους και το ευρύ κοινό, συμπεριλαμβανομένων εκστρατειών ευαισθητοποίησης, και κοινή βάση δεδομένων για τα σχέδια που χρηματοδοτούνται στο πλαίσιο του Ταμείου·
- γ) την εγκατάσταση, λειτουργία και διασύνδεση συστημάτων πληροφορικής για τη διαχείριση, την παρακολούθηση, την επιθεώρηση, τον έλεγχο και την αξιολόγηση·
- δ) τον σχεδιασμό κοινού πλαισίου αξιολόγησης και παρακολούθησης καθώς επίσης συστήματος δεικτών, λαμβάνοντας υπόψη τους εθνικούς δείκτες, εφόσον τούτο είναι σκόπιμο·
- ε) βελτίωση των μεθόδων αξιολόγησης και ανταλλαγής πληροφοριών σχετικά με τις πρακτικές που ακολουθούνται στον τομέα αυτόν·
- στ) μέτρα πληροφόρησης και κατάρτισης για τις αρχές που έχουν οριστεί από τα κράτη μέλη σύμφωνα με το κεφάλαιο V, συμπληρωματικά των προσπαθειών των κρατών μελών να παρέχουν καθοδήγηση στις αρχές τους σύμφωνα με το άρθρο 30 παράγραφος 2.

Άρθρο 15

Τεχνική βοήθεια κατόπιν πρωτοβουλίας των κρατών μελών

1. Με πρωτοβουλία του συγκεκριμένου κράτους μέλους, το Ταμείο μπορεί να χρηματοδοτεί, για κάθε ετήσιο πρόγραμμα, μέτρα προετοιμασίας, διαχείρισης, παρακολούθησης, αξιολόγησης, πληροφόρησης και ελέγχου, καθώς και μέτρα για την ενίσχυση της διοικητικής ικανότητας σε σχέση με τη λειτουργία του Ταμείου.

2. Το ποσό που προορίζεται για τεχνική βοήθεια στο πλαίσιο εκάστου ετήσιου προγράμματος δεν μπορεί να υπερβαίνει:

- a) το 7 % του συνολικού ετήσιου ποσού συγχρηματοδότησης που χορηγείται στο κράτος μέλος, επαυξημένο κατά 30 000 EUR, για την περίοδο 2007 έως 2010, και
- β) το 4 % του συνολικού ετήσιου ποσού συγχρηματοδότησης που χορηγείται στο κράτος μέλος, επαυξημένο κατά 30 000 EUR, για την περίοδο 2011 έως 2013.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ

Άρθρο 16

Υιοθέτηση στρατηγικών κατευθυντήριων γραμμών

1. Η Επιτροπή υιοθετεί στρατηγικές, κατευθυντήριες γραμμές, οι οποίες καθορίζουν το πλαίσιο παρέμβασης του Ταμείου, λαμβάνοντας υπόψη την πρόοδο που σημειώνεται όσον αφορά την ανάπτυξη και την εφαρμογή της κοινοτικής νομοθεσίας στον τομέα της μετανάστευσης και σε άλλους τομείς σχετικούς με την ένταξη των υπηκόων τρίτων χωρών, καθώς και την ενδεικτική κατανομή των χρηματοοικονομικών πόρων του Ταμείου για τη σχετική περίοδο.
2. Για κάθε στόχο του Ταμείου, οι κατευθυντήριες αυτές γραμμές ενεργοποιούν ιδίως τις προτεραιότητες της Κοινότητας με σκοπό την προαγωγή των κοινών βασικών αρχών.
3. Η Επιτροπή υιοθετεί τις στρατηγικές κατευθυντήριες γραμμές της περιόδου πολυετούς προγραμματισμού έως τις 31 Ιουλίου 2007.
4. Οι στρατηγικές κατευθυντήριες γραμμές υιοθετούνται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 52 παράγραφος 2.

Άρθρο 17

Προετοιμασία και έγκριση των εθνικών πολυετών προγραμμάτων

1. Κάθε κράτος μέλος προτείνει, με βάση τις στρατηγικές κατευθυντήριες γραμμές του άρθρου 16, σχέδιο πολυετούς προγράμματος, το οποίο αποτελείται από τα ακόλουθα στοιχεία:
 - α) περιγραφή της ισχύουσας κατάστασης στο κράτος μέλος όσον αφορά την εφαρμογή των εθνικών στρατηγικών ένταξης, υπό το πρίσμα των κοινών βασικών αρχών, και, οσάκις ενδείκνυται, όσον αφορά την ανάπτυξη και την εφαρμογή των εθνικών προγραμμάτων εισδοχής και των εισαγωγικών προγραμμάτων·
 - β) ανάλυση των αναγκών του συγκεκριμένου κράτους μέλους όσον αφορά τις εθνικές στρατηγικές ένταξης και, όπου υπάρχουν, τα προγράμματα εισδοχής και τα εισαγωγικά προγράμματα, καθώς και ένδειξη των επιχειρησιακών στόχων που έχουν σχεδιασθεί για να ανταποκριθούν σε αυτές τις ανάγκες κατά τη διάρκεια της περιόδου που καλύπτεται από το πολυετές πρόγραμμα·
 - γ) παρουσίαση της δέουσας στρατηγικής για την επίτευξη αυτών των στόχων, προσδιορίζοντας τον βαθμό προτεραιότητας που χορηγείται στην υλοποίησή τους, καθώς και περιγραφή των δράσεων που προβλέπονται για να θέσουν σε εφαρμογή αυτές τις προτεραιότητες·
 - δ) αναφορά για το συμβατό αυτής της στρατηγικής με άλλα περιφερειακά, εθνικά και κοινοτικά μέσα·
 - ε) πληροφορίες για τις προτεραιότητες και τους ειδικούς στόχους τους. Οι στόχοι αυτοί εκφράζονται ποσοτικά με την χρήση περιορισμένου αριθμού δεικτών, λαμβανομένης υπόψη της αρχής της αναλογικότητας. Οι δείκτες αυτοί πρέπει να

παρέχουν τη δυνατότητα να υπολογίζεται η πρόοδος σε σχέση με την αρχική κατάσταση καθώς και η αποτελεσματικότητα των στόχων που θέτουν σε εφαρμογή τις προτεραιότητες·

- στ) περιγραφή της επιλεγείσας προσέγγισης για την εφαρμογή της αρχής της εταιρικής σχέσης που καθορίζεται στο άρθρο 10·
 - ζ) ένα σχέδιο προγράμματος χρηματοδότησης που να προσδιορίζει, για κάθε προτεραιότητα και κάθε ετήσιο πρόγραμμα, την προτεινόμενη χρηματοδοτική συνεισφορά του Ταμείου, καθώς και το συνολικό ποσό δημόσιας ή ιδιωτικής συγχρηματοδότησης·
 - η) περιγραφή των μέτρων που λαμβάνονται για να εξασφαλισθεί η συμπληρωματικότητα δράσεων με εκείνες που χρηματοδοτούνται από την ΕΚΤ·
 - θ) τις διατάξεις που έχουν προβλεφθεί προκειμένου να εξασφαλισθεί η δημοσιότητα του πολυετούς προγράμματος.
2. Τα κράτη μέλη υποβάλουν το σχέδιο πολυετούς προγράμματος στην Επιτροπή, το αργότερο εντός τεσσάρων μηνών αφού παράσχει η Επιτροπή τις στρατηγικές κατευθυντήριες γραμμές για τη συγκεκριμένη περίοδο.
 3. Για την έγκριση του σχεδίου πολυετούς προγράμματος, η Επιτροπή εξετάζει:
 - α) τη συνεκτικότητα του σχεδίου πολυετούς προγράμματος με τους στόχους του Ταμείου και τις στρατηγικές κατευθυντήριες γραμμές που ορίζονται στο άρθρο 16·
 - β) τη συνάφεια των δράσεων που προβλέπονται στο σχέδιο πολυετούς προγράμματος βάσει της προτεινόμενης στρατηγικής·
 - γ) τη συμμόρφωση προς τις ρυθμίσεις των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου που θεσπίζονται από το κράτος μέλος με σκοπό την εφαρμογή των παρεμβάσεων του Ταμείου σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας απόφασης·
 - δ) τη συμμόρφωση του σχεδίου πολυετούς προγράμματος με το κοινοτικό δίκαιο, και ιδίως με το κοινοτικό δίκαιο που αποσκοπεί στην κατοχύρωση της ελεύθερης κυκλοφορίας των προσώπων, σε συνδυασμό με τα συνοδευτικά μέτρα που έχουν άμεση σχέση και αφορούν τους ελέγχους στα εξωτερικά σύνορα, το άσυλο και τη μετανάστευση.
 4. Σε περίπτωση που η Επιτροπή κρίνει ότι σχέδιο πολυετούς προγράμματος δεν ανταποκρίνεται στις στρατηγικές κατευθυντήριες γραμμές ή δεν είναι σύμφωνο με τις διατάξεις της παρούσας απόφασης που αφορούν τα συστήματα διαχείρισης και ελέγχου ή με το κοινοτικό δίκαιο, καλεί το κράτος μέλος να παράσχει όλες τις αναγκαίες πληροφορίες και, εφόσον είναι σκόπιμο, να αναθεωρήσει ανάλογα το σχέδιο πολυετούς προγράμματος.
 5. Η Επιτροπή εγκρίνει κάθε πολυετές πρόγραμμα εντός προθεσμίας τριών μηνών από την επίσημη υποβολή του, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 52 παράγραφος 2.

Άρθρο 18

Αναθεώρηση των πολυετών προγραμμάτων

1. Με πρωτοβουλία του συγκεκριμένου κράτους μέλους ή της Επιτροπής, το πολυετές πρόγραμμα επανεξετάζεται και, εν ανάγκη, αναθεωρείται για το υπόλοιπο της περιόδου προγραμματισμού, προκειμένου να ληφθούν υπόψη, περισσότερο ή κατά διαφορετικό τρόπο, οι προτεραιότητες της Κοινότητας. Τα πολυετή προγράμματα μπορούν να επανεξετάζονται με βάση τις αξιολογήσεις ή/και εφόσον υπάρχουν δυσκολίες στην υλοποίηση.

2. Η Επιτροπή εκδίδει απόφαση με την οποία εγκρίνει την αναθεώρηση του πολυετούς προγράμματος, το ταχύτερο δυνατό, μετά την επίσημη υποβολή αιτήματος, για τον σκοπό αυτό, από το συγκεκριμένο κράτος μέλος. Η αναθεώρηση του πολυετούς προγράμματος πραγματοποιείται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 52 παράγραφος 2.

Άρθρο 19

Ετήσια προγράμματα

1. Το πολυετές πρόγραμμα που εγκρίνεται από την Επιτροπή, εφαρμόζεται μέσω ετήσιων προγραμμάτων.

2. Η Επιτροπή παρέχει στα κράτη μέλη, έως την 1η Ιουλίου εκάστου έτους, εκτίμηση των ποσών που θα τους χορηγηθούν για το επόμενο έτος από το σύνολο των πιστώσεων που χορηγούνται στο πλαίσιο της ετήσιας διαδικασίας του προϋπολογισμού, που υπολογίζεται κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 12.

3. Τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή, έως την 1η Νοεμβρίου κάθε έτους, ένα σχέδιο ετήσιου προγράμματος για το επόμενο έτος, το οποίο καταρτίζεται σύμφωνα με το πολυετές πρόγραμμα και αποτελείται από τα ακόλουθα στοιχεία:

- α) τους γενικούς κανόνες επιλογής των σχεδίων που θα χρηματοδοτηθούν στο πλαίσιο του ετήσιου προγράμματος·
- β) περιγραφή των δράσεων που θα υποστηριχθούν στο πλαίσιο του ετήσιου προγράμματος·
- γ) την προτεινόμενη χρηματοοικονομική κατανομή της συνεισφοράς του Ταμείου μεταξύ των διαφόρων δράσεων του προγράμματος και ένδειξη του αιτούμενου ως τεχνική βοήθεια ποσού, βάσει του άρθρου 15, για τους σκοπούς της εφαρμογής του ετήσιου προγράμματος.

4. Η Επιτροπή, κατά την εξέταση του σχεδίου ετήσιου προγράμματος ενός κράτους μέλους, λαμβάνει υπόψη το τελικό ποσό των πιστώσεων που χορηγούνται στο Ταμείο στο πλαίσιο της διαδικασίας προϋπολογισμού.

Εντός ενός μηνός από την επίσημη υποβολή του σχεδίου ετήσιου προγράμματος, η Επιτροπή ενημερώνει το οικείο κράτος μέλος εάν μπορεί να το εγκρίνει ή όχι. Εάν το σχέδιο ετήσιου προγράμματος δεν είναι σύμφωνο με το πολυετές πρόγραμμα, η Επιτροπή καλεί το εν λόγω κράτος μέλος να παράσχει όλες τις αναγκαίες πληροφορίες και, εφόσον ενδείκνυται, να αναθεωρήσει ανάλογα το σχέδιο ετήσιου προγράμματος.

Η Επιτροπή λαμβάνει απόφαση σχετικά με τη χρηματοδότηση, εγκρίνοντας το ετήσιο πρόγραμμα, έως την 1η Μαρτίου του εν λόγω

έτους. Η απόφαση ορίζει το ποσό που χορηγείται στο οικείο κράτος μέλος καθώς και την περίοδο για την οποία οι δαπάνες είναι επιλέξιμες.

Άρθρο 20

Ενδιάμεση επανεξέταση του πολυετούς προγράμματος

1. Η Επιτροπή επανεξετάζει τις στρατηγικές κατευθυντήριες γραμμές και, εφόσον είναι αναγκαίο, υιοθετεί, το αργότερο έως τις 31 Μαρτίου 2010, τις αναθεωρημένες στρατηγικές κατευθυντήριες γραμμές για την περίοδο 2011 έως 2013.

2. Εάν υιοθετηθούν οι εν λόγω αναθεωρημένες στρατηγικές κατευθυντήριες γραμμές, κάθε κράτος μέλος επανεξετάζει το πολυετές πρόγραμμά του και, εφόσον ενδείκνυται, το αναθεωρεί.

3. Οι κανόνες του άρθρου 17 σχετικά με την προετοιμασία και την έγκριση των εθνικών πολυετών προγραμμάτων εφαρμόζονται, τηρουμένων των αναλογιών, για την προετοιμασία και την έγκριση αυτών των αναθεωρημένων πολυετών προγραμμάτων.

4. Οι αναθεωρημένες στρατηγικές κατευθυντήριες γραμμές υιοθετούνται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 52 παράγραφος 2.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΕΛΕΓΧΟΥ

Άρθρο 21

Εφαρμογή

Η Επιτροπή ευθύνεται για την εφαρμογή της παρούσας απόφασης και θεσπίζει κάθε κανόνα απαραίτητο για την εφαρμογή της.

Άρθρο 22

Γενικές αρχές για τα συστήματα διαχείρισης και ελέγχου

Τα συστήματα διαχείρισης και ελέγχου των πολυετών προγραμμάτων που θεσπίζονται από τα κράτη μέλη προβλέπουν τα εξής:

- α) τον καθορισμό των καθηκόντων των οικείων φορέων στους τομείς της διαχείρισης και του ελέγχου και την κατανομή αρμοδιοτήτων στο πλαίσιο κάθε φορέα·
- β) τον σεβασμό της αρχής του διαχωρισμού των καθηκόντων μεταξύ των φορέων καθώς και εντός κάθε φορέα·
- γ) κατάλληλους πόρους, σε κάθε φορέα ή υπηρεσία, για την άσκηση των καθηκόντων που τους έχουν ανατεθεί κατά τη διάρκεια της περιόδου εφαρμογής των δράσεων που συγχρηματοδοτούνται από το Ταμείο·
- δ) διαδικασίες οι οποίες θα διασφαλίζουν την ορθότητα και την κανονικότητα των δαπανών που δηλώνονται στα πλαίσια των ετήσιων προγραμμάτων·
- ε) αξιόπιστα συστήματα λογιστικής, παρακολούθησης και σύνταξης οικονομικών εκθέσεων υπό ηλεκτρονική μορφή·
- στ) σύστημα υποβολής εκθέσεων και παρακολούθησης όπου ο υπεύθυνος φορέας αναθέτει την εκτέλεση καθηκόντων σε άλλον φορέα·

- ζ) εγχειρίδια διαδικασιών για τα προς εκτέλεση καθήκοντα·
- η) ρυθμίσεις για τον έλεγχο της λειτουργίας του συστήματος·
- θ) συστήματα και διαδικασίες για την εξασφάλιση κατάλληλης διαδρομής ελέγχου·
- ι) διαδικασίες για την υποβολή εκθέσεων και την παρακολούθηση παρατυπιών καθώς και για την είσπραξη των αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών.
- β) να διαθέτει τις υποδομές που απαιτούνται για την άνετη επικοινωνία με ευρύ φάσμα χρηστών καθώς και με τις αρμόδιες αρχές των άλλων κρατών μελών και με την Επιτροπή·
- γ) να δρα σε διοικητικό πλαίσιο που να της επιτρέπει να ανταποκρίνεται ικανοποιητικά στα καθήκοντά της και να αποφεύγει κάθε σύγκρουση συμφερόντων·
- δ) να είναι σε θέση να εφαρμόζει τους κοινοτικούς κανόνες διαχείρισης κονδυλίων·
- ε) να έχει οικονομικές ικανότητες και ικανότητες διαχείρισης ανάλογες προς τον όγκο των κοινοτικών κονδυλίων που καλείται να διαχειρισθεί·

Άρθρο 23

Ορισμός αρχών

1. Για την εφαρμογή του πολυετούς προγράμματος και των ετησίων προγραμμάτων του, το κράτος μέλος ορίζει:

- α) μια υπεύθυνη αρχή: λειτουργικός φορέας του κράτους μέλους ή εθνική δημόσια αρχή ή φορέας διορισμένος από το κράτος μέλος ή φορέας διεπόμενος από το ιδιωτικό δίκαιο του κράτους μέλους, ο οποίος έχει αποστολή δημόσιας υπηρεσίας, είναι υπεύθυνος για τη διαχείριση του πολυετούς προγράμματος και των ετησίων προγραμμάτων που υποστηρίζονται από το Ταμείο και διαχειρίζεται κάθε επικοινωνία με την Επιτροπή·
- β) μια αρχή πιστοποίησης: εθνική δημόσια αρχή ή φορέας, ή άτομο που ενεργεί ως τέτοιος φορέας ή αρχή, που ορίζεται από το κράτος μέλος για να πιστοποιεί τις δηλώσεις δαπανών πριν από την αποστολή τους στην Επιτροπή·
- γ) μια ελεγκτική αρχή: εθνική δημόσια αρχή ή φορέας, υπό την προϋπόθεση ότι είναι λειτουργικά ανεξάρτητη(-ος) από την υπεύθυνη αρχή και από την αρχή πιστοποίησης, που ορίζεται από το κράτος μέλος και έχει την ευθύνη να ελέγχει την αποτελεσματική λειτουργία του συστήματος διαχείρισης και ελέγχου·
- δ) όπου ενδείκνυται, μια εξουσιοδοτημένη αρχή·

2. Το κράτος μέλος θεσπίζει κανόνες που διέπουν τις σχέσεις του με τις εν λόγω αρχές και τους φορείς της παραγράφου 1 καθώς και τις σχέσεις τους με την Επιτροπή.

3. Υπό την επιφύλαξη του άρθρου 22 στοιχείο β), ορισμένες ή όλες οι αρχές που προβλέπονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου μπορούν να τοποθετούνται εντός του ίδιου φορέα.

4. Οι κανόνες για την εφαρμογή των άρθρων 24 έως 28 υιοθετούνται από την Επιτροπή σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 52 παράγραφος 2.

Άρθρο 24

Υπεύθυνη αρχή

1. Η υπεύθυνη αρχή πληροί τις ακόλουθες ελάχιστες προϋποθέσεις. Πρέπει:

- α) να έχει νομική προσωπικότητα, εκτός εάν πρόκειται για λειτουργικό όργανο του κράτους μέλους·

στ) να διαθέτει προσωπικό που να συγκεντρώνει κατάλληλες επαγγελματικές και γλωσσικές ικανότητες για διοικητική εργασία σε διεθνές περιβάλλον.

2. Το κράτος μέλος εξασφαλίζει την κατάλληλη χρηματοδότηση της υπεύθυνης αρχής, έτσι ώστε να μπορεί να εξακολουθήσει να εκπληρώνει ικανοποιητικά και χωρίς διακοπή τα καθήκοντά της καθ' όλη τη διάρκεια της περιόδου 2007 έως 2013.

3. Η Επιτροπή δύναται να επικουρεί τα κράτη μέλη κατά την κατάρτιση προσωπικού, ιδίως για την ορθή εφαρμογή των κεφαλαίων V έως IX.

Άρθρο 25

Καθήκοντα της υπεύθυνης αρχής

1. Η υπεύθυνη αρχή ευθύνεται για τη διαχείριση και την εφαρμογή του πολυετούς προγράμματος σύμφωνα με την αρχή της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης.

Ιδίως:

- α) διαβουλεύεται με τους εταίρους σύμφωνα με το άρθρο 10·
- β) υποβάλλει στην Επιτροπή τα σχέδια πολυετών και ετησίων προγραμμάτων που αναφέρονται στα άρθρα 17 και 19·
- γ) συστήνει μηχανισμό συνεργασίας με τις διαχειριστικές αρχές που ορίζονται από το οικείο κράτος μέλος για την εφαρμογή των δράσεων στα πλαίσια του ΕΚΤ και του Ευρωπαϊκού Ταμείου Προσφύγων·
- δ) διοργανώνει και δημοσιεύει, εφόσον ενδείκνυται, τις προσκλήσεις για την υποβολή προσφορών και για την υποβολή προτάσεων·
- ε) διοργανώνει την επιλογή των σχεδίων για συγχρηματοδότηση στα πλαίσια του Ταμείου, σύμφωνα με τα κριτήρια που καθορίζονται στο άρθρο 13 παράγραφος 5·
- στ) λαμβάνει τις πληρωμές της Επιτροπής και προβαίνει στην πληρωμή των τελικών δικαιούχων·
- ζ) εξασφαλίζει τη συνοχή και τη συμπληρωματικότητα μεταξύ των συγχρηματοδοτήσεων του Ταμείου και εκείνων που προβλέπονται στο πλαίσιο άλλων εθνικών και κοινοτικών χρηματοδοτικών μέσων·

- η) παρακολουθεί την παράδοση των συγχρηματοδοτούμενων προϊόντων και υπηρεσιών και ελέγχει το κατά πόσον οι δηλωθείσες δαπάνες για τις δράσεις έχουν όντως πραγματοποιηθεί και συμμορφώνονται με τους κοινοτικούς και εθνικούς κανόνες·
- θ) μεριμνά ώστε να υφίσταται σύστημα ηλεκτρονικής καταγραφής και αποθήκευσης της λογιστικής καταχώρισης κάθε δράσης που υπάγεται στα ετήσια προγράμματα και να συλλέγονται τα δεδομένα που αφορούν την υλοποίηση και απαιτούνται για την οικονομική διαχείριση, την παρακολούθηση, τον έλεγχο και την αξιολόγηση·
- ι) εξασφαλίζει ότι οι τελικοί δικαιούχοι και οι άλλοι οργανισμοί που συμμετέχουν στην εφαρμογή των συγχρηματοδοτούμενων από το Ταμείο δράσεων χρησιμοποιούν είτε ένα χωριστό σύστημα λογιστικής είτε ανάλογη λογιστική κωδικοποίηση όλων των συναλλαγών που έχουν σχέση με τη δράση, υπό την επιφύλαξη των εθνικών λογιστικών κανόνων·
- κ) εξασφαλίζει ότι οι αξιολογήσεις του Ταμείου που αναφέρονται στο άρθρο 47 πραγματοποιούνται εντός των προθεσμιών που καθορίζει το άρθρο 48 παράγραφος 2, και ανταποκρίνονται στα πρότυπα ποιότητας που συμφωνήθηκαν μεταξύ της Επιτροπής και του κράτους μέλους·
- λ) θεσπίζει διαδικασίες για να εξασφαλίζει τη διατήρηση όλων των εγγράφων τα οποία αφορούν δαπάνες και λογιστικούς ελέγχους που απαιτούνται για να εξασφαλισθεί επαρκής διαδρομή ελέγχου, σύμφωνα με τις απαιτήσεις του άρθρου 41·
- μ) εξασφαλίζει ότι η ελεγκτική αρχή λαμβάνει, για τους σκοπούς της διεξαγωγής των ελέγχων που ορίζονται στο άρθρο 28 παράγραφος 1, όλες τις απαραίτητες πληροφορίες για τις εφαρμοζόμενες διαδικασίες διαχείρισης και για τα συγχρηματοδοτούμενα από το Ταμείο σχέδια·
- ν) εξασφαλίζει ότι η αρχή πιστοποίησης λαμβάνει όλες τις αναγκαίες πληροφορίες σχετικά με τις διαδικασίες και τις επαληθεύσεις που πραγματοποιήθηκαν σε σχέση με δαπάνες για τους σκοπούς της πιστοποίησης·
- ξ) συντάσσει και διαβιβάζει στην Επιτροπή εκθέσεις προόδου και τελικές εκθέσεις σχετικά με την εφαρμογή των ετησίων προγραμμάτων, δηλώσεις δαπανών πιστοποιούμενες από την αρχή πιστοποίησης και αιτήσεις πληρωμών, ή ενδεχομένως, δηλώσεις επιστροφής·
- ο) παρέχει πληροφορίες και συμβουλές, και διαδίδει τα αποτελέσματα των υποστηριζόμενων δράσεων·
- π) συνεργάζεται με την Επιτροπή και τις υπεύθυνες αρχές των άλλων κρατών μελών·
- ρ) εξακριβώνει την εφαρμογή των κατευθυντηρίων γραμμών που προβλέπει το άρθρο 31 παράγραφος 6, από τους τελικούς δικαιούχους.

2. Οι δραστηριότητες διαχείρισης της υπεύθυνης αρχής για σχέδια που εφαρμόζονται στα κράτη μέλη μπορούν να χρηματοδοτούνται ως ρυθμίσεις τεχνικής βοήθειας, η οποία αναφέρεται στο άρθρο 15.

Άρθρο 26

Ανάθεση καθηκόντων από την υπεύθυνη αρχή

1. Εάν το σύνολο ή μέρος των καθηκόντων της υπεύθυνης αρχής ανατεθούν σε εξουσιοδοτημένη αρχή, η υπεύθυνη αρχή καθορίζει με ακρίβεια την έκταση των καθηκόντων που ανατίθενται και θεσπίζει λεπτομερείς διαδικασίες για την εκτέλεσή τους, οι οποίες πρέπει να είναι σύμφωνες με τους όρους που καθορίζονται στο άρθρο 24.

2. Αυτές οι διαδικασίες περιλαμβάνουν την τακτική ενημέρωση της υπεύθυνης αρχής για την αποτελεσματική εκτέλεση των ανατεθέντων καθηκόντων και την περιγραφή των χρησιμοποιούμενων μέσων.

Άρθρο 27

Αρχή πιστοποίησης

1. Η αρχή πιστοποίησης:

α) πιστοποιεί ότι:

i) η δήλωση δαπανών είναι ακριβής, προκύπτει από αξιόπιστα λογιστικά συστήματα και στηρίζεται σε επαληθεύσιμα δικαιολογητικά,

ii) οι δηλωθείσες δαπάνες είναι σύμφωνες με τους ισχύοντες κοινοτικούς και εθνικούς κανόνες και έχουν πραγματοποιηθεί σε σχέση με δράσεις που έχουν επιλεγεί σύμφωνα με τα κριτήρια που ισχύουν για το πρόγραμμα και συμφωνούν με τους κοινοτικούς και εθνικούς κανόνες·

β) φροντίζει, για τους σκοπούς της πιστοποίησης, να λαμβάνει επαρκείς πληροφορίες από την υπεύθυνη αρχή ως προς τις διαδικασίες και τις επαληθεύσεις που πραγματοποιούνται σε σχέση με τις δαπάνες που περιλαμβάνονται στις δηλώσεις δαπανών·

γ) λαμβάνει υπόψη, για τους σκοπούς της πιστοποίησης, τα αποτελέσματα όλων των λογιστικών ελέγχων που πραγματοποιήθηκαν από την ελεγκτική αρχή ή υπό την ευθύνη της·

δ) διατηρεί λογιστικά αρχεία, υπό ηλεκτρονική μορφή, για τις δαπάνες που δηλώνονται στην Επιτροπή·

ε) επαληθεύει την ανάκτηση κάθε κοινοτικής χρηματοδότησης για την οποία διαπιστώθηκε ότι έχει καταβληθεί αχρεωστήτως ως αποτέλεσμα παρατυπιών που εντοπίστηκαν, μαζί με τους τόκους, οσάκις ενδείκνυται·

στ) τηρεί λογαριασμό των προς ανάκτηση ποσών και των ποσών που ανακτήθηκαν στο πλαίσιο του γενικού προϋπολογισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εφόσον είναι δυνατόν, αφαιρώντας τα από την επόμενη δήλωση δαπανών.

2. Οι δραστηριότητες της αρχής πιστοποίησης σχετικά με σχέδια που εφαρμόζονται στα κράτη μέλη μπορούν να χρηματοδοτούνται ως ρυθμίσεις τεχνικής βοήθειας, η οποία αναφέρεται στο άρθρο 15, υπό τον όρο ότι τηρούνται τα προνόμια της συγκεκριμένης αρχής, όπως περιγράφεται στο άρθρο 23.

Άρθρο 28

Ελεγκτική αρχή

1. Η ελεγκτική αρχή:

- α) φροντίζει ώστε να πραγματοποιούνται λογιστικοί έλεγχοι για την επαλήθευση της αποτελεσματικής λειτουργίας του συστήματος διαχείρισης και ελέγχου·
- β) φροντίζει ώστε να πραγματοποιούνται λογιστικοί έλεγχοι των δράσεων με βάση το κατάλληλο δείγμα για την επαλήθευση των δαπανών που δηλώθηκαν· το δείγμα αντιπροσωπεύει τουλάχιστον το 10 % των συνολικών επιλέξιμων δαπανών για κάθε ετήσιο πρόγραμμα·
- γ) υποβάλλει στην Επιτροπή, εντός έξι μηνών από την έγκριση του πολυετούς προγράμματος, στρατηγική λογιστικού ελέγχου που καλύπτει τους οργανισμούς οι οποίοι πραγματοποιούν τους λογιστικούς ελέγχους που αναφέρονται στα στοιχεία α) και β), μεριμνώντας ώστε να ελέγχονται λογιστικά οι βασικοί δικαιούχοι συγχρηματοδότησης από το Ταμείο και να κατανέμονται οι έλεγχοι ομοιόμορφα σε ολόκληρη την περίοδο προγραμματισμού.

2. Εάν η ελεγκτική αρχή που διορίζεται δυνάμει της παρούσας απόφασης είναι επίσης η ελεγκτική αρχή που διορίζεται δυνάμει των αποφάσεων αριθ. 573/2007/ΕΚ, αριθ. 574/2007/ΕΚ και 575/2007/ΕΚ, ή εάν εφαρμόζονται κοινά συστήματα σε δύο ή περισσότερα εξ αυτών των Ταμείων, μπορεί να υποβάλλεται, συνδυασμένη ενιαία στρατηγική ελέγχου, δυνάμει της παραγράφου 1 στοιχείο γ).

3. Για κάθε ετήσιο πρόγραμμα, η ελεγκτική αρχή συντάσσει έκθεση η οποία περιλαμβάνει:

- α) ετήσια έκθεση λογιστικού ελέγχου που εκθέτει τα συμπεράσματα των λογιστικών ελέγχων που πραγματοποιήθηκαν σύμφωνα με τη στρατηγική λογιστικού ελέγχου όσον αφορά το ετήσιο πρόγραμμα και προσδιορίζει οποιοδήποτε κενό διαπιστώθηκε στα συστήματα διαχείρισης και ελέγχου του προγράμματος·
- β) γνωμοδότηση, με βάση τους λογιστικούς και άλλους ελέγχους που διενεργήθηκαν υπό την ευθύνη της ελεγκτικής αρχής, για το κατά πόσον η λειτουργία του συστήματος διαχείρισης και ελέγχου παρέχει εύλογη διαβεβαίωση αξιοπιστίας για την ορθότητα των δηλώσεων δαπανών που υποβάλλονται στην Επιτροπή και τη νομιμότητα και κανονικότητα των σχετικών συναλλαγών·
- γ) δήλωση που αξιολογεί το κύρος της αίτησης πληρωμής ή της δήλωσης επιστροφής του τελικού υπολοίπου, καθώς και τη νομιμότητα και την κανονικότητα των σχετικών δαπανών.

4. Η ελεγκτική αρχή μεριμνά ώστε, κατά τις εργασίες λογιστικού ελέγχου, να λαμβάνονται υπόψη τα διεθνώς αποδεκτά ελεγκτικά πρότυπα.

5. Ο λογιστικός έλεγχος σχετικά με σχέδια που εφαρμόζονται στα κράτη μέλη μπορεί να χρηματοδοτείται ως ρυθμίσεις τεχνικής βοήθειας, η οποία αναφέρεται στο άρθρο 15, υπό τον όρο ότι τηρούνται τα προνόμια της ελεγκτικής αρχής, όπως περιγράφονται στο άρθρο 23.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΕΥΘΥΝΕΣ ΚΑΙ ΕΛΕΓΧΟΙ

Άρθρο 29

Ευθύνες των κρατών μελών

1. Τα κράτη μέλη ευθύνονται για την διασφάλιση της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης των πολυετών προγραμμάτων και για τη νομιμότητα και την κανονικότητα των σχετικών συναλλαγών.

2. Τα κράτη μέλη φροντίζουν ώστε οι υπεύθυνες αρχές και κάθε εξουσιοδοτημένη αρχή, οι αρχές πιστοποίησης, οι ελεγκτικές αρχές και κάθε άλλος φορέας που συμμετέχει, να λαμβάνουν επαρκή καθοδήγηση σχετικά με τη συγκρότηση των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου που αναφέρονται στα άρθρα 22 έως 28, προκειμένου να εξασφαλισθεί ότι η κοινοτική χρηματοδότηση χρησιμοποιείται αποτελεσματικά και σωστά.

3. Τα κράτη μέλη προλαμβάνουν, εντοπίζουν και διορθώνουν τις παρατυπίες. Κοινοποιούν τις παρατυπίες αυτές στην Επιτροπή και την τηρούν ενήμερη για την εξέλιξη των διοικητικών και δικαστικών διώξεων.

Στην περίπτωση που είναι αδύνατη η ανάκτηση ποσών αχρεωστήτως καταβληθέντων σε τελικό δικαιούχο, το οικείο κράτος μέλος είναι υπεύθυνο για την επιστροφή των απολεσθέντων ποσών στον γενικό προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εφόσον αποδεικνύεται ότι η απώλεια προκλήθηκε λόγω σφάλματος ή αμελείας του.

4. Τα κράτη μέλη ευθύνονται, κατά κύριο λόγο, για τον δημοσιονομικό έλεγχο των δράσεων και φροντίζουν ώστε τα συστήματα διαχείρισης και ελέγχου και οι λογιστικοί έλεγχοι να εκτελούνται με τρόπο που εξασφαλίζει την κανονική και αποτελεσματική χρήση των κοινοτικών πόρων. Διαβιβάζουν στην Επιτροπή περιγραφή των συστημάτων αυτών.

5. Οι λεπτομερείς κανόνες για την εφαρμογή των παραγράφων 1 έως 4 θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 52 παράγραφος 2.

Άρθρο 30

Συστήματα διαχείρισης και ελέγχου

1. Πριν από την έγκριση του πολυετούς προγράμματος από την Επιτροπή σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 52 παράγραφος 2, τα κράτη μέλη μεριμνούν για τη σύσταση των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου σύμφωνα με τα άρθρα 22 έως 28. Τα κράτη μέλη ευθύνονται να εξασφαλίσουν ότι τα συστήματα θα λειτουργούν αποτελεσματικά καθ' όλη τη διάρκεια της περιόδου προγραμματισμού.

2. Τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή, μαζί με το σχέδιο πολυετούς προγράμματος, περιγραφή της οργάνωσης και των διαδικασιών των υπεύθυνων αρχών, των εξουσιοδοτημένων αρχών και των αρχών πιστοποίησης, καθώς και των συστημάτων εσωτερικού λογιστικού ελέγχου που εφαρμόζονται σε αυτές τις αρχές και φορείς, στην ελεγκτική αρχή, και σε κάθε άλλο φορέα που πραγματοποιεί λογιστικούς ελέγχους με δική του ευθύνη.

3. Η Επιτροπή επανεξετάζει την εφαρμογή της παρούσας διάταξης σε συνάρτηση με την προπαρασκευή της έκθεσης για την περίοδο 2007 έως 2013 που προβλέπεται στο άρθρο 48 παράγραφος 3.

Άρθρο 31

Ευθύνες της Επιτροπής

1. Η Επιτροπή εξασφαλίζει, σύμφωνα με τη διαδικασία που καθορίζεται στο άρθρο 30, ότι τα κράτη μέλη συστήνουν συστήματα διαχείρισης και ελέγχου που συμμορφώνονται με τα άρθρα 22 έως 28, και με βάση τις ετήσιες εκθέσεις λογιστικού ελέγχου και τους δικούς της λογιστικούς ελέγχους ότι τα συστήματα λειτουργούν αποτελεσματικά κατά τη διάρκεια της περιόδου προγραμματισμού.

2. Με την επιφύλαξη των λογιστικών ελέγχων που πραγματοποιούνται από τα κράτη μέλη, υπάλληλοι της Επιτροπής ή εξουσιοδοτημένοι εκπρόσωποι της Επιτροπής μπορούν να πραγματοποιούν επιτόπιους ελέγχους για να επαληθεύσουν την αποτελεσματική λειτουργία των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου, οι οποίοι μπορούν να περιλαμβάνουν λογιστικούς ελέγχους των δράσεων που περιέχονται στα ετήσια προγράμματα, με προειδοποίηση τουλάχιστον τριών εργάσιμων ημερών. Στους λογιστικούς αυτούς ελέγχους, μπορούν να συμμετέχουν υπάλληλοι ή εξουσιοδοτημένοι εκπρόσωποι του συγκεκριμένου κράτους μέλους.

3. Η Επιτροπή μπορεί να ζητήσει από κράτος μέλος να διενεργήσει επιτόπιους ελέγχους για να εξακριβώσει την ορθή λειτουργία των συστημάτων ή την κανονικότητα μίας ή περισσότερων συναλλαγών. Στους ελέγχους αυτούς, μπορούν να συμμετέχουν υπάλληλοι της Επιτροπής ή εξουσιοδοτημένοι εκπρόσωποι της.

4. Η Επιτροπή μεριμνά, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, ώστε οι δράσεις που υποστηρίζονται από το Ταμείο να αποτελούν το αντικείμενο δέουσας ενημέρωσης, δημοσιότητας και παρακολούθησης.

5. Η Επιτροπή εξασφαλίζει, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, τη συνοχή και τη συμπληρωματικότητα των δράσεων με άλλες σχετικές κοινοτικές πολιτικές, μέσα και πρωτοβουλίες.

6. Η Επιτροπή ορίζει κατευθυντήριες γραμμές για την εξασφάλιση της προβολής της χρηματοδότησης που χορηγείται βάσει της παρούσας απόφασης.

Άρθρο 32

Συνεργασία με τις αρχές λογιστικού ελέγχου των κρατών μελών

1. Η Επιτροπή συνεργάζεται με τις αρχές λογιστικού ελέγχου για τον συντονισμό των αντίστοιχων σχεδίων και μεθόδων λογιστικού ελέγχου και ανταλλάσσει αμέσως τα αποτελέσματα των λογιστικών ελέγχων που πραγματοποιούνται σε συστήματα διαχείρισης και ελέγχου προκειμένου να χρησιμοποιούνται με τον καλύτερο δυνατό τρόπο οι ελεγκτικοί πόροι και να αποφεύγεται η αδικαιολόγητη επικάλυψη των εργασιών.

Η Επιτροπή διατυπώνει τις παρατηρήσεις της σχετικά με τη στρατηγική λογιστικού ελέγχου που υποβάλλεται με βάση το άρθρο 28, το αργότερο εντός τριμήνου από την παραλαβή της.

2. Κατά τον καθορισμό της δικής της στρατηγικής λογιστικού ελέγχου, η Επιτροπή εντοπίζει τα ετήσια προγράμματα τα οποία θεωρεί ικανοποιητικά με βάση τις υπάρχουσες γνώσεις για τα συστήματα διαχείρισης και ελέγχου.

Για τα προγράμματα αυτά, η Επιτροπή μπορεί να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι μπορεί να στηριχθεί κυρίως στα αποδεικτικά στοιχεία του λογιστικού ελέγχου που έχουν δοθεί από τα κράτη μέλη και ότι θα πραγματοποιήσει τους δικούς της επιτόπιους

ελέγχους μόνον εάν υπάρξουν αποδεικτικά στοιχεία για την ύπαρξη ελλείψεων στα συστήματα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII

ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ

Άρθρο 33

Επιλεξιμότητα — δηλώσεις δαπανών

1. Όλες οι δηλώσεις δαπανών περιλαμβάνουν το ποσό των δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τους τελικούς δικαιούχους στα πλαίσια της υλοποίησης των δράσεων και την αντίστοιχη συνεισφορά από δημόσια ή ιδιωτικά κονδύλια.

2. Οι δαπάνες αντιστοιχούν στις πληρωμές που έχουν γίνει από τους τελικούς δικαιούχους. Δικαιολογούνται με βάση εξοφλημένα τιμολόγια ή παραστατικά ίσης αποδεικτικής αξίας.

3. Η δαπάνη μπορεί να θεωρείται επιλέξιμη για ενίσχυση από το Ταμείο μόνον εφόσον έχει πραγματικά καταβληθεί το ενωρίτερο την 1η Ιανουαρίου του έτους στο οποίο αναφέρεται η απόφαση χρηματοδότησης, με την οποία εγκρίνεται το ετήσιο πρόγραμμα που αναφέρεται στο άρθρο 19 παράγραφος 4 τρίτο εδάφιο. Οι συγχρηματοδοτούμενες δράσεις δεν πρέπει να έχουν ολοκληρωθεί πριν από την ημερομηνία έναρξης της επιλεξιμότητας.

Κατ' εξαίρεση, η περίοδος κατά την οποία οι δαπάνες είναι επιλέξιμες ορίζεται στα τρία έτη για τις δαπάνες εφαρμογής των δράσεων που υποστηρίζονται βάσει των ετησίων προγραμμάτων για το 2007.

4. Οι κανόνες που διέπουν την επιλεξιμότητα των δαπανών στο πλαίσιο των εφαρμοζόμενων δράσεων που συγχρηματοδοτούνται από το Ταμείο στα κράτη μέλη δυνάμει του άρθρου 4, θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 52 παράγραφος 2.

Άρθρο 34

Ολική καταβολή στους τελικούς δικαιούχους

Τα κράτη μέλη φροντίζουν ώστε η υπεύθυνη αρχή να εξασφαλίζει ότι οι τελικοί δικαιούχοι λαμβάνουν το συνολικό ποσό της συνεισφοράς από δημόσια κονδύλια, το ταχύτερο δυνατό. Δεν πραγματοποιείται κράτηση ή αναβολή ποσών, ούτε επιβάλλεται ειδική επιβάρυνση ή άλλο τέλος ισοδύναμου αποτελέσματος που θα ήταν δυνατόν να μειώσει τα ποσά αυτά για τους τελικούς δικαιούχους, υπό την προϋπόθεση ότι οι τελικοί δικαιούχοι πληρούν όλες τις απαιτήσεις όσον αφορά την επιλεξιμότητα των δράσεων και των δαπανών.

Άρθρο 35

Χρήση του ευρώ

1. Τα ποσά των σχεδίων πολυετών και ετησίων προγραμμάτων των κρατών μελών που αναφέρονται στα άρθρα 17 και 19, αντίστοιχως, των πιστοποιημένων δηλώσεων δαπανών, των αιτήσεων πληρωμής που αναφέρονται στο άρθρο 25 παράγραφος 1 στοιχείο ιε), και των δαπανών που αναφέρονται στην έκθεση προόδου σχετικά με την εφαρμογή του ετήσιου προγράμματος που αναφέρεται στο άρθρο 37 παράγραφος 4 και στην τελική έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του ετήσιου προγράμματος που αναφέρεται στο άρθρο 49, εκφράζονται σε ευρώ.

2. Οι αποφάσεις χρηματοδότησης από την Επιτροπή, με τις οποίες εγκρίνονται τα ετήσια προγράμματα των κρατών μελών που αναφέρονται στο άρθρο 19 παράγραφος 4 τρίτο εδάφιο, και οι αναλήψεις υποχρεώσεων και οι πληρωμές της Επιτροπής, εκφράζονται και εκτελούνται σε ευρώ.

3. Τα κράτη μέλη που δεν έχουν υιοθετήσει το ευρώ ως νόμισμά τους κατά την ημερομηνία της αίτησης πληρωμής μετατρέπουν σε ευρώ τα ποσά των δαπανών που πραγματοποιήθηκαν σε εθνικό νόμισμα. Τα ποσά αυτά μετατρέπονται σε ευρώ με τη μηνιαία λογιστική ισοτιμία της Επιτροπής για τον μήνα κατά τον οποίο καταχωρίστηκαν οι δαπάνες στους λογαριασμούς της υπεύθυνης αρχής του συγκεκριμένου προγράμματος. Η Επιτροπή δημοσιεύει κάθε μήνα ηλεκτρονικώς την ισοτιμία αυτή.

4. Όταν το ευρώ γίνεται το νόμισμα κράτους μέλους, η διαδικασία μετατροπής που μνημονεύεται στην παράγραφο 3 εξακολουθεί να εφαρμόζεται σε όλες τις δαπάνες που έχουν καταχωριστεί στους λογαριασμούς από την αρχή πιστοποίησης πριν από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της αμετάκλητης ισοτιμίας μετατροπής του εθνικού νομίσματος σε ευρώ.

Άρθρο 36

Αναλήψεις υποχρεώσεων

Οι αναλήψεις υποχρεώσεων στον κοινοτικό προϋπολογισμό πραγματοποιούνται ετησίως με βάση την απόφαση χρηματοδότησης της Επιτροπής, με την οποία εγκρίνεται το ετήσιο πρόγραμμα που αναφέρεται στο άρθρο 19 παράγραφος 4 τρίτο εδάφιο.

Άρθρο 37

Πληρωμές — Προχρηματοδοτήσεις

1. Οι πληρωμές από την Επιτροπή της συνεισφοράς από το Ταμείο πραγματοποιούνται σύμφωνα με τις αναλήψεις υποχρεώσεων του προϋπολογισμού.

2. Οι πληρωμές λαμβάνουν τη μορφή προχρηματοδότησης και πληρωμής του υπολοίπου. Καταβάλλονται στην υπεύθυνη αρχή που έχει οριστεί από το κράτος μέλος.

3. Μια πρώτη πληρωμή προχρηματοδότησης, η οποία αντιπροσωπεύει το 50 % του ποσού που ορίζεται στην απόφαση χρηματοδότησης της Επιτροπής με την οποία εγκρίνεται το ετήσιο πρόγραμμα, καταβάλλεται στο κράτος μέλος εντός 60 ημερών από την έκδοση της συγκεκριμένης απόφασης.

4. Μια δεύτερη πληρωμή προχρηματοδότησης καταβάλλεται εντός προθεσμίας που δεν υπερβαίνει τους τρεις μήνες αφότου η Επιτροπή εγκρίνει, εντός διμήνου από την επίσημη υποβολή αιτήματος πληρωμής από κράτος μέλος, μια έκθεση προόδου σχετικά με την εκτέλεση του ετήσιου προγράμματος, καθώς και πιστοποιημένη δήλωση δαπανών που καταρτίζεται σύμφωνα με το άρθρο 27 παράγραφος 1 στοιχείο α), και το άρθρο 33, η οποία αντιπροσωπεύει τουλάχιστον το 60 % του ποσού της αρχικής πληρωμής.

Το ποσό της δεύτερης πληρωμής προχρηματοδότησης που καταβάλλεται από την Επιτροπή, δεν υπερβαίνει το 50 % του συνολικού ποσού που χορηγείται με την απόφαση χρηματοδότησης, με την οποία εγκρίνεται το ετήσιο πρόγραμμα, και, εν πάση περιπτώσει, εάν ένα κράτος μέλος έχει δεσμεύσει, σε εθνικό επίπεδο, ποσό μικρότερο από το ποσό που προβλέπει η απόφαση χρηματοδότησης, με την οποία εγκρίνεται το ετήσιο πρόγραμμα, το υπόλοιπο μεταξύ του ποσού των κοινοτικών πόρων, τους οποίους έχει όντως δεσμεύσει το κράτος μέλος προς όφελος σχεδίων που έχουν επιλεγεί στο πλαίσιο του ετήσιου προγράμματος μείον το ποσό της πρώτης πληρωμής της προχρηματοδότησης.

5. Οι τυχόν τόκοι που παράγονται από τις πληρωμές προχρηματοδότησης καταλογίζονται στο οικείο ετήσιο πρόγραμμα, θεωρούμενοι ως πόροι του κράτους μέλους, υπό μορφήν εθνικής δημόσιας συνεισφοράς, και δηλώνονται από την Επιτροπή κατά τη

στιγμή της δήλωσης δαπανών όσον αφορά την τελική έκθεση εφαρμογής του σχετικού ετήσιου προγράμματος.

6. Τα ποσά που καταβάλλονται ως προχρηματοδότηση αφαιρούνται από τους λογαριασμούς όταν κλείσει το ετήσιο πρόγραμμα.

Άρθρο 38

Πληρωμή υπολοίπου

1. Η Επιτροπή προβαίνει στην πληρωμή του υπολοίπου εφόσον λάβει τα ακόλουθα έγγραφα το αργότερο εντός εννέα μηνών από την ημερομηνία λήξης της επιλεξιμότητας των δαπανών που ορίζονται στην απόφαση χρηματοδότησης, με την οποία εγκρίνεται το ετήσιο πρόγραμμα:

- α) πιστοποιημένη δήλωση δαπανών που συντάσσεται δεόντως σύμφωνα με το άρθρο 27 παράγραφος 1 στοιχείο α) και το άρθρο 33, και αίτηση πληρωμής του υπολοίπου ή δήλωση επιστροφής·
- β) την τελική έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του ετήσιου προγράμματος, όπως ορίζεται στο άρθρο 49·
- γ) την ετήσια έκθεση ελέγχου, τη γνωμοδότηση και τη δήλωση που προβλέπονται στο άρθρο 28 παράγραφος 3.

Η πληρωμή του υπολοίπου υπόκειται στην αποδοχή της τελικής έκθεσης σχετικά με την εφαρμογή του ετήσιου προγράμματος και της δήλωσης στην οποία αξιολογείται η εγκυρότητα της αίτησης πληρωμής του υπολοίπου.

2. Εάν η υπεύθυνη αρχή παραλείψει να χορηγήσει τα έγγραφα που ορίζονται στην παράγραφο 1 μέχρι την ημερομηνία λήξεως και σε αποδεκτό μορφότυπο, η Επιτροπή αποδεσμεύει οιοδήποτε τμήμα της ανάληψης δημοσιονομικής υποχρέωσης στο αντίστοιχο ετήσιο πρόγραμμα, το οποίο δεν χρησιμοποιήθηκε για την πληρωμή της προχρηματοδότησης.

3. Η διαδικασία αυτεπάγγελτης αποδέσμευσης που αναφέρεται στην παράγραφο 2 αναστέλλεται, για το ποσό που αντιστοιχεί στα συγκεκριμένα σχέδια, εάν εκκρεμεί δικαστική διαδικασία ή διοικητική προσφυγή με ανασταλτικό αποτέλεσμα σε επίπεδο του κράτους μέλους, τη στιγμή της υποβολής των εγγράφων που αναφέρονται στην παράγραφο 1. Το κράτος μέλος χορηγεί λεπτομερείς πληροφορίες σχετικά με αυτά τα σχέδια στην τελική έκθεση που υποβάλλει και αποστέλλει ανά έξι μήνες εκθέσεις προόδου για τα εν λόγω σχέδια. Το κράτος μέλος υποβάλλει τα έγγραφα που ορίζονται στην παράγραφο 1 για τα σχετικά σχέδια εντός τριών μηνών από την περάτωση της δικαστικής διαδικασίας ή της διοικητικής προσφυγής.

4. Η προθεσμία των εννέα μηνών που ορίζεται στην παράγραφο 1 παύει να προσμετράται εάν η Επιτροπή εκδώσει απόφαση με την οποία αναστέλλει τις καταβολές της συγχρηματοδότησης για το σχετικό ετήσιο πρόγραμμα, σύμφωνα με το άρθρο 40. Η προθεσμία αυτή αρχίζει πάλι να προσμετράται από την ημερομηνία κοινοποίησης στο κράτος μέλος της απόφασης της Επιτροπής που ορίζεται στο άρθρο 40 παράγραφος 3.

5. Υπό την επιφύλαξη του άρθρου 39, η Επιτροπή, εντός έξι μηνών από την παραλαβή των εγγράφων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, ανακοινώνει στο κράτος μέλος το ποσό των δαπανών που αναγνωρίζονται από την Επιτροπή ότι βαρύνουν το Ταμείο, καθώς και κάθε δημοσιονομική διόρθωση που προκύπτει από τη διαφορά μεταξύ των δαπανών που δηλώθηκαν και εκείνων που αναγνωρίζονται. Το κράτος μέλος διαθέτει προθεσμία τριών μηνών για να υποβάλει τις παρατηρήσεις του.

6. Εντός τριών μηνών από την παραλαβή των παρατηρήσεων του κράτους μέλους, η Επιτροπή αποφασίζει για το ποσό των δαπανών που αναγνωρίζονται ότι βαρύνουν το Ταμείο και ανακτά το υπόλοιπο που προκύπτει από τη διαφορά μεταξύ των δαπανών που αναγνωρίστηκαν οριστικά και των ποσών που έχουν ήδη καταβληθεί στο εν λόγω κράτος μέλος.

7. Υπό την επιφύλαξη των διαθέσιμων πόρων, η Επιτροπή πραγματοποιεί την πληρωμή του υπολοίπου εντός προθεσμίας που δεν υπερβαίνει τις 60 ημέρες από την ημερομηνία αποδοχής των εγγράφων που αναφέρονται στην παράγραφο 1. Το υπόλοιπο της ανάληψης υποχρεώσεων αποδεδειγμένα εντός έξι μηνών από την πληρωμή.

Άρθρο 39

Αναβολή πληρωμών

1. Η πληρωμή αναβάλλεται από τον κύριο διατάκτη κατά την έννοια του δημοσιονομικού κανονισμού, για μέγιστη περίοδο έξι μηνών, εάν:

- a) στην έκθεση εθνικού ή κοινοτικού φορέα λογιστικού ελέγχου περιέχονται ενδείξεις σημαντικών ελαττωμάτων στη λειτουργία των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου·
- β) ο εν λόγω κύριος διατάκτης πρέπει να πραγματοποιήσει πρόσθετες επαληθεύσεις μετά από πληροφορίες που περιέρχονται εις γνώσιν του ότι οι δαπάνες που περιέχονται σε μια πιστοποιημένη δήλωση δαπανών συνδέονται με σοβαρή παρατυπία η οποία δεν έχει διορθωθεί.

2. Το κράτος μέλος και η υπεύθυνη αρχή ενημερώνονται αμέσως σχετικά με τους λόγους της αναβολής της πληρωμής. Η πληρωμή αναβάλλεται έως ότου ληφθούν τα αναγκαία μέτρα από το κράτος μέλος.

Άρθρο 40

Αναστολή των πληρωμών

1. Το σύνολο ή μέρος της προχρηματοδότησης και των πληρωμών του υπολοίπου μπορεί να αναστέλλεται από την Επιτροπή οσάκις:

- a) υπάρχει σοβαρό ελάττωμα στο σύστημα διαχείρισης και ελέγχου του προγράμματος που επηρεάζει την αξιοπιστία της διαδικασίας πιστοποίησης των πληρωμών και για το οποίο δεν έχουν ληφθεί διορθωτικά μέτρα, ή
- β) οι δαπάνες, σε πιστοποιημένη δήλωση δαπανών, συνδέονται με σοβαρή παρατυπία η οποία δεν έχει διορθωθεί, ή
- γ) ένα κράτος μέλος δεν έχει συμμορφωθεί με τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει των άρθρων 29 και 30.

2. Η Επιτροπή μπορεί να αποφασίσει την αναστολή της προχρηματοδότησης και των πληρωμών του υπολοίπου αφού δώσει την ευκαιρία στο κράτος μέλος να υποβάλει τις παρατηρήσεις του εντός προθεσμίας τριών μηνών.

3. Η Επιτροπή παύει την αναστολή της προχρηματοδότησης και των πληρωμών του υπολοίπου, εάν θεωρήσει ότι το κράτος μέλος έχει λάβει τα αναγκαία μέτρα που επιτρέπουν την άρση της αναστολής.

4. Σε περίπτωση που δεν έχουν ληφθεί τα αναγκαία μέτρα από το κράτος μέλος, η Επιτροπή μπορεί να εκδώσει απόφαση ακύρωσης του συνόλου ή μέρους της κοινοτικής συνεισφοράς στο ετήσιο πρόγραμμα σύμφωνα με το άρθρο 44.

Άρθρο 41

Διατήρηση εγγράφων

Υπό την επιφύλαξη των κανόνων που διέπουν τις κρατικές ενισχύσεις δυνάμει του άρθρου 87 της συνθήκης, η υπεύθυνη αρχή εξασφαλίζει ότι διατηρούνται και βρίσκονται στη διάθεση της Επιτροπής και του Ελεγκτικού Συνεδρίου όλα τα δικαιολογητικά σχετικά με τις δαπάνες και τους λογιστικούς ελέγχους των συγκεκριμένων προγραμμάτων για περίοδο πέντε ετών από το κλείσιμο των προγραμμάτων, σύμφωνα με το άρθρο 38 παράγραφος 1.

Η προθεσμία αυτή διακόπτεται σε περίπτωση δικαστικής δίωξης ή κατόπιν δεόντως τεκμηριωμένης αίτησης της Επιτροπής.

Τα έγγραφα διατηρούνται είτε υπό μορφή πρωτοτύπων είτε υπό μορφή επικυρωμένων αντιγράφων που συμφωνούν με τα κοινώς αποδεκτά μέσα καταχώρισης δεδομένων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VIII

ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ

Άρθρο 42

Δημοσιονομικές διορθώσεις που πραγματοποιούν τα κράτη μέλη

1. Τα κράτη μέλη φέρουν κατά κύριο λόγο την ευθύνη για τη διερεύνηση παρατυπιών, ενεργώντας εφόσον υπάρχουν αποδείξεις για οποιαδήποτε σημαντική μεταβολή που τροποποιεί τον χαρακτήρα ή τις προϋποθέσεις εφαρμογής ή ελέγχου των προγραμμάτων και προβαίνοντας στις απαραίτητες δημοσιονομικές διορθώσεις.

2. Τα κράτη μέλη πραγματοποιούν τις δημοσιονομικές διορθώσεις που απαιτούνται σε σχέση με τις μεμονωμένες ή συστημικές παρατυπίες που εντοπίζονται σε δράσεις ή ετήσια προγράμματα.

Οι διορθώσεις που διενεργούνται από τα κράτη μέλη συνίστανται στην ακύρωση ή, ενδεχομένως, στην ανάκτηση του συνόλου ή μέρους της κοινοτικής συνεισφοράς. Σε περίπτωση που το ποσό δεν επιστρέφεται εμπρόθεσμα από το συγκεκριμένο κράτος μέλος, οφείλονται τόκοι υπερημερίας με το επιτόκιο που προβλέπεται στο άρθρο 45 παράγραφος 2. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη τη φύση και τη σοβαρότητα των παρατυπιών και την οικονομική απώλεια του Ταμείου.

3. Σε περίπτωση συστημικών παρατυπιών, το οικείο κράτος μέλος επεκτείνει τις έρευνές του, προκειμένου να καλύψει όλες τις πράξεις που είναι πιθανόν να επηρεάζονται.

4. Τα κράτη μέλη συμπεριλαμβάνουν στην τελική έκθεση για την εφαρμογή του ετήσιου προγράμματος που προβλέπεται στο άρθρο 49, κατάλογο των διαδικασιών ακύρωσης που κινήθηκαν για το συγκεκριμένο ετήσιο πρόγραμμα.

Άρθρο 43

Έλεγχος λογαριασμών και δημοσιονομικές διορθώσεις που πραγματοποιεί η Επιτροπή

1. Υπό την επιφύλαξη των αρμοδιοτήτων του Ελεγκτικού Συνεδρίου ή των ελέγχων που πραγματοποιούνται από τα κράτη μέλη σύμφωνα με τις εθνικές τους, νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις, υπάλληλοι ή εξουσιοδοτημένοι εκπρόσωποι της Επιτροπής μπορούν να πραγματοποιούν επιτόπιους ελέγχους, ιδίως δειγματοληπτικούς, των δράσεων που χρηματοδοτούνται από το Ταμείο και των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου, με προειδοποίηση τουλάχιστον τριών εργάσιμων ημερών. Η Επιτροπή ειδοποιεί το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος προκειμένου να τύχει της απαιτούμενης συνδρομής. Στους ελέγχους αυτούς, μπορούν να συμμετέχουν υπάλληλοι ή εξουσιοδοτημένοι εκπρόσωποι του συγκεκριμένου κράτους μέλους.

Η Επιτροπή μπορεί να ζητήσει από το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος να διενεργήσει επιτόπιο έλεγχο προκειμένου να εξακριβώσει την ακρίβεια μιας ή περισσότερων συναλλαγών. Στους ελέγχους αυτούς, μπορούν να συμμετέχουν υπάλληλοι ή εξουσιοδοτημένοι εκπρόσωποι της Επιτροπής.

2. Εάν, μετά την ολοκλήρωση των αναγκαίων επαληθεύσεων, η Επιτροπή καταλήξει στο συμπέρασμα ότι το κράτος μέλος δεν έχει συμμορφωθεί με τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει του άρθρου 29, αναστέλλει την προχρηματοδότηση ή την πληρωμή του υπολοίπου σύμφωνα με το άρθρο 40.

Άρθρο 44

Κριτήρια που ισχύουν για τις διορθώσεις

1. Η Επιτροπή μπορεί να προβαίνει σε δημοσιονομικές διορθώσεις ακυρώνοντας το σύνολο ή μέρος της κοινοτικής συνεισφοράς σε ένα ετήσιο πρόγραμμα, οσάκις, μετά τη διεξαγωγή της αναγκαίας εξέτασης, καταλήξει στο συμπέρασμα ότι:

- α) υφίσταται σοβαρό ελάττωμα στο σύστημα διαχείρισης και ελέγχου του προγράμματος που έχει θέσει σε κίνδυνο την κοινοτική συνεισφορά η οποία έχει ήδη καταβληθεί στο πρόγραμμα·
- β) οι δαπάνες που περιλαμβάνονται σε πιστοποιημένη δήλωση δαπανών είναι παράτυπες και δεν έχουν διορθωθεί από το κράτος μέλος πριν από την έναρξη της διαδικασίας διόρθωσης δυνάμει της παρούσας παραγράφου·
- γ) το κράτος μέλος δεν έχει συμμορφωθεί με τις υποχρεώσεις του σύμφωνα με το άρθρο 29, πριν από την έναρξη της διαδικασίας διόρθωσης δυνάμει της παρούσας παραγράφου.

Η Επιτροπή αποφασίζει λαμβάνοντας υπόψη τα τυχόν σχόλια που έκανε το κράτος μέλος.

2. Η Επιτροπή στηρίζει τις δημοσιονομικές της διορθώσεις σε μεμονωμένες περιπτώσεις παρατυπιών που εντοπίζονται, και λαμβάνει υπόψη τον συστηματικό χαρακτήρα της παρατυπίας προκειμένου να καθορίσει το κατά πόσον θα πρέπει να εφαρμοσθεί κατ' αποκοπή ή κατά παρεκβολή διόρθωση. Σε περίπτωση που η παρατυπία σχετίζεται με δήλωση δαπανών για την οποία έχει προηγουμένως παρασχεθεί εύλογη διαβεβαίωση αξιοπιστίας από την αρχή λογιστικού ελέγχου, σύμφωνα με το άρθρο 28 παράγραφος 3 στοιχείο β), υπάρχει τεκμήριο συστηματικού προβλήματος που οδηγεί στην εφαρμογή μιας κατ' αποκοπήν ή κατά παρεκβολή διόρθωσης,

εκτός εάν το κράτος μέλος είναι σε θέση να προσκομίσει αποδείξεις εντός τριών μηνών για να απορρίψει αυτό το τεκμήριο.

3. Η Επιτροπή, όταν αποφασίζει σχετικά με το ποσό της διόρθωσης, λαμβάνει υπόψη τη σημασία της παρατυπίας καθώς και την έκταση και τις δημοσιονομικές επιπτώσεις των ελαττωμάτων που διαπιστώθηκαν στο σχετικό ετήσιο πρόγραμμα.

4. Στην περίπτωση που η Επιτροπή στηρίζει τη θέση της σε γεγονότα που διαπιστώθηκαν από ελεγκτές που δεν ανήκουν στις υπηρεσίες της, συνάγει τα δικά της συμπεράσματα όσον αφορά τις δημοσιονομικές επιπτώσεις, μετά την εξέταση των μέτρων που ελήφθησαν από το σχετικό κράτος μέλος με βάση το άρθρο 30, τις εκθέσεις κοινοποιηθεισών παρατυπιών και τις τυχόν απαντήσεις από το κράτος μέλος.

Άρθρο 45

Επιστροφή

1. Κάθε επιστροφή, η οποία πρέπει να γίνει στον γενικό προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πραγματοποιείται πριν από τη ημερομηνία λήξης που αναφέρεται στην εντολή είσπραξης, η οποία εκδίδεται σύμφωνα με το άρθρο 72 του δημοσιονομικού κανονισμού. Αυτή η ημερομηνία λήξης είναι η τελευταία ημέρα του δεύτερου μήνα μετά την έκδοση της εντολής.

2. Οιαδήποτε καθυστέρηση σε σχέση με την επιστροφή συνεπάγεται την πληρωμή τόκων υπερημερίας, αρχής γενομένης από την ημερομηνία λήξης μέχρι την ημερομηνία που πραγματοποιείται η πραγματική πληρωμή. Το σχετικό επιτόκιο είναι το επιτόκιο που επιβάλλει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα για τις βασικές της πράξεις αναχρηματοδότησης, όπως δημοσιεύεται στη σειρά C της *Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, το οποίο ισχύει την πρώτη εργάσιμη ημέρα του μήνα κατά τον οποίο λήγει η προθεσμία, αυξημένο κατά τριετήμια ποσοστιαίες μονάδες.

Άρθρο 46

Υποχρεώσεις των κρατών μελών

Η δημοσιονομική διόρθωση της Επιτροπής δεν επηρεάζει την υποχρέωση του κράτους μέλους να επιδιώκει ανακτήσεις σύμφωνα με το άρθρο 42.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΧ

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ, ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΑΙ ΕΚΘΕΣΕΙΣ

Άρθρο 47

Παρακολούθηση και αξιολόγηση

1. Η Επιτροπή εξασφαλίζει την τακτική παρακολούθηση του Ταμείου σε συνεργασία με τα κράτη μέλη.

2. Η Επιτροπή αξιολογεί το Ταμείο σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, προκειμένου να εκτιμήσει τη συνάφεια, την αποτελεσματικότητα και τον αντίκτυπο των δράσεων, υπό το πρίσμα του γενικού στόχου που αναφέρεται στο άρθρο 2, στο πλαίσιο της προετοιμασίας της έκθεσης που προβλέπεται στο άρθρο 48 παράγραφος 3.

3. Η Επιτροπή εξετάζει επίσης τη συμπληρωματικότητα μεταξύ των δράσεων που εφαρμόζονται στο πλαίσιο του Ταμείου και εκείνων που αναλαμβάνονται σύμφωνα με άλλες συναφείς κοινοτικές πολιτικές, μέσα και πρωτοβουλίες.

Άρθρο 48

Υποχρεώσεις υποβολής εκθέσεων

1. Σε κάθε κράτος μέλος, η υπεύθυνη αρχή λαμβάνει τα απαραίτητα μέτρα για να διασφαλίζει την παρακολούθηση και την αξιολόγηση των σχεδίων.

Προς τον σκοπό αυτό, οι συμφωνίες και οι συμβάσεις που συνάπτονται με τους οργανισμούς που είναι υπεύθυνοι για την εφαρμογή των δράσεων περιλαμβάνουν ρήτρες που επιβάλλουν την υποχρέωση υποβολής τακτικών και λεπτομερών εκθέσεων σχετικά με την πρόοδο της εκτέλεσης της δράσης και της υλοποίησης των ορισθέντων στόχων, οι οποίες αποτελούν τη βάση, αντιστοίχως, για την έκθεση προόδου και τις τελικές εκθέσεις σχετικά με την εφαρμογή του ετήσιου προγράμματος.

2. Τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή:

- α) έως τις 30 Ιουνίου 2010, έκθεση αξιολόγησης για την εφαρμογή των δράσεων που συγχρηματοδοτήθηκαν από το Ταμείο·
- β) έως τις 30 Ιουνίου 2012, για την περίοδο 2007 έως 2010, και τις 30 Ιουνίου 2015, για την περίοδο 2011 έως 2013, αντίστοιχα, έκθεση αξιολόγησης των αποτελεσμάτων και του αντικτύπου των δράσεων που συγχρηματοδοτούνται από το Ταμείο.

3. Η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών:

- α) έως τις 30 Ιουνίου 2009, έκθεση και επανεξέταση της εφαρμογής των κριτηρίων που προβλέπονται στο άρθρο 12 για την κατανομή πόρων μεταξύ των κρατών μελών, μαζί με προτάσεις τροποποιήσεων, εφόσον κρίνονται αναγκαίες·
- β) έως τις 31 Δεκεμβρίου 2010, μια ενδιάμεση έκθεση για τα αποτελέσματα που επιτεύχθηκαν και τις ποιοτικές και ποσοτικές πτυχές της εφαρμογής του Ταμείου, μαζί με πρόταση για τη μελλοντική ανάπτυξη του Ταμείου·
- γ) έως τις 31 Δεκεμβρίου 2012, για την περίοδο 2007 έως 2010, και έως τις 31 Δεκεμβρίου 2015, για την περίοδο 2011 έως 2013, αντίστοιχα, έκθεση εκ των υστέρων αξιολόγησης.

Άρθρο 49

Τελική έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του ετήσιου προγράμματος

1. Η τελική έκθεση για την εφαρμογή του ετήσιου προγράμματος περιλαμβάνει τις ακόλουθες πληροφορίες προκειμένου να υπάρχει σαφής άποψη της εφαρμογής του προγράμματος:

- α) τη δημοσιονομική και λειτουργική εφαρμογή του ετήσιου προγράμματος·

β) την πρόοδο που επιτεύχθηκε κατά την εφαρμογή του πολυετούς προγράμματος και τις προτεραιότητές του σε σχέση με τους ειδικούς επαληθεύσιμους στόχους του, με την ποσοτικοποίηση των δεικτών οπουδήποτε και οποτεδήποτε είναι δυνατή η ποσοτικοποίησή τους·

γ) τα μέτρα που έλαβε η υπεύθυνη αρχή για να εξασφαλίσει την ποιότητα και την αποτελεσματικότητα της εφαρμογής, ιδίως:

- i) μέτρα παρακολούθησης και αξιολόγησης, συμπεριλαμβανομένων ρυθμίσεων για τη συλλογή δεδομένων,
- ii) σύνοψη όλων των σημαντικών προβλημάτων που ανέκυψαν κατά την εφαρμογή του επιχειρησιακού προγράμματος και όλων των ληφθέντων μέτρων,
- iii) χρησιμοποίηση της τεχνικής βοήθειας·

δ) τα μέτρα που ελήφθησαν για να εξασφαλισθεί η ενημέρωση σχετικά με τα ετήσια και πολυετή προγράμματα και τη δημοσιοποίησή τους.

2. Η έκθεση κρίνεται αποδεκτή όταν περιέχει όλες τις πληροφορίες που απαριθμούνται στην παράγραφο 1. Η Επιτροπή λαμβάνει απόφαση για το περιεχόμενο της έκθεσης που υποβάλλεται από την υπεύθυνη αρχή εντός δύο μηνών από τη λήψη όλων των πληροφοριών που αναφέρονται στην παράγραφο 1, οι οποίες γνωστοποιούνται στα κράτη μέλη. Εάν η Επιτροπή δεν αντιδράσει εντός της ταχθείσας προθεσμίας, η έκθεση θεωρείται αποδεκτή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ X

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 50

Προετοιμασία του πολυετούς προγράμματος

1. Κατά παρέκκλιση του άρθρου 17, τα κράτη μέλη:

- α) το συντομότερο δυνατόν, μετά τις 29 Ιουνίου 2007 αλλά όχι αργότερα από τις 14 Ιουλίου 2007, ορίζουν την εθνική υπεύθυνη αρχή που αναφέρεται στο άρθρο 24 παράγραφος 1 στοιχείο α), καθώς επίσης, οσάκις ενδείκνυται, την εξουσιοδοτημένη αρχή·

β) έως τις 30 Σεπτεμβρίου 2007, υποβάλλουν την περιγραφή των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου που αναφέρονται στο άρθρο 31 παράγραφος 2.

2. Έως την 1η Ιουλίου 2007, η Επιτροπή παρέχει στα κράτη μέλη:

α) εκτίμηση των ποσών που τους χορηγούνται για το δημοσιονομικό έτος 2007·

β) εκτιμήσεις των ποσών που θα τους χορηγηθούν για τα δημοσιονομικά έτη 2008 έως 2013, με παρεκβολή του υπολογισμού της εκτίμησης για το δημοσιονομικό έτος 2007, έχοντας κατά νουν τις προτεινόμενες ετήσιες πιστώσεις για τα έτη 2007 έως 2013, όπως καθορίζονται στο δημοσιονομικό πλαίσιο.

Άρθρο 51

Προετοιμασία των ετήσιων προγραμμάτων για το 2007 και το 2008

1. Κατά παρέκκλιση του άρθρου 19, το ακόλουθο χρονοδιάγραμμα ισχύει όσον αφορά την εκτέλεση στη διάρκεια του δημοσιονομικού έτους 2007 και 2008:

α) έως την 1η Ιουλίου 2007, η Επιτροπή παρέχει στα κράτη μέλη εκτίμηση των ποσών που τους χορηγούνται για το δημοσιονομικό έτος 2007·

β) έως την 1η Δεκεμβρίου 2007, τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή το σχέδιο ετήσιου προγράμματος·

γ) έως την 1η Μαρτίου 2008, τα κράτη μέλη υποβάλλουν το σχέδιο ετήσιου προγράμματος για το 2008 στην Επιτροπή.

2. Όσον αφορά το ετήσιο πρόγραμμα του 2007, η δαπάνη η οποία εκταμιεύθηκε πραγματικά μεταξύ της 1ης Ιανουαρίου 2007 και της ημερομηνίας εκδόσεως της απόφασης χρηματοδότησης, με την οποία εγκρίνεται το ετήσιο πρόγραμμα του εν λόγω κράτους μέλους, μπορεί να είναι επιλέξιμη για στήριξη από το Ταμείο.

3. Για να καταστεί εφικτή η έκδοση το 2008 αποφάσεων χρηματοδότησης για την έγκριση του ετήσιου προγράμματος για το 2007, η Επιτροπή προβαίνει στην κοινοτική δημοσιονομική δέσμευση για το 2007 βάσει της εκτίμησης του ποσού που θα χορηγηθεί στα κράτη μέλη, το οποίο υπολογίζεται κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 12.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ XI

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 52

Επιτροπή

1. Η Επιτροπή επικουρείται από την κοινή επιτροπή «Αλληλεγγύη και διαχείριση των μεταναστευτικών ροών», η οποία συστάθηκε με την απόφαση αριθ. 574/2007/ΕΚ (στο εξής αναφερόμενη ως «επιτροπή»).

2. Οσάκις γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζονται τα άρθρα 4 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ.

Άρθρο 53

Αναθεώρηση

Το Συμβούλιο αναθεωρεί την παρούσα απόφαση με βάση πρόταση της Επιτροπής, έως τις 30 Ιουνίου 2013.

Άρθρο 54

Έναρξη ισχύος και εφαρμογή

Η παρούσα απόφαση αρχίζει να ισχύει την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 2007.

Άρθρο 55

Αποδέκτες

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη σύμφωνα με τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Λουξεμβούργο, 25 Ιουνίου 2007.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

A. SCHAVAN